

**UNIVERSITY
OF MALAYA**

Jilid / Vol17

2025

**JURNAL PENGAJIAN
INDIA**

இந்திய ஆய்விதழ்

**JOURNAL OF INDIAN
STUDIES**

Editor-in-Chief:

Associate Professor Dr. Mohana Dass Ramasamy

Department Editors:

Professor Dr. M. Rajantheran (Malaysia)
Dr. Ravindran Maraya (Malaysia)

Editorial Advisory Committee

Dr. Riaz Mangrio (Pakistan)
Dr. Jeevan Chemeen (Mauritius)
Dr. Murugaiyan (Paris)
Dr. Maniyarasan Muniyandi (Malaysia)

2025

Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya
50603 Kuala Lumpur
Malaysia

This journal is published annually

ISSN: 1675-171X/
e-ISSN: 2735-0037

Url: <https://ejournal.um.edu.my/index.php/JIS>

மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையின் வருடாந்திர வெளியீடு இந்திய ஆய்விதழ். இவ்வாய்விதழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் விரிவுரைஞர்கள் தங்களது படைப்புகளை வெளிப்படுத்த ஒரு வாய்ப்பளிக்கும் தடமாக அமைகின்றது. சிறந்த ஆய்வு மனப்பாங்கோடு உருவாக்கப்பட தரமிக்க கட்டுரைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து பதிவுசெய்து, கல்வி உலகில் அவற்றைப் பதிவுசெய்யும் முயற்சிக்கு இவ்வாய்விதழ் வழிவகுத்துக் கொடுக்கின்றது. மலேசிய மண்ணிலும், பிற இடங்களிலும் இந்தியர், தமிழர், தமிழர், அவர்தம் வாழ்வியல் அமைப்பு, மாற்றம், எழுச்சி ஆகிய நுண்ணிய பார்வையினை வெளிக்கொணரும் நல்ல கட்டுரைகளைப் பிரசுரிப்பது இவ்வாய்விதலின் முதன்மை நோக்கமாகும். தேசிய மொழியான மலாய், ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் எழுத்தப்பட்ட அத்தகைய தரமிக்க கட்டுரைகள் இவ்வாய்விதழில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

இந்திய ஆய்வியல் துறையின் கல்வி வளர்ச்சிப்பணியில் ஒரு மைல்கல் இந்திய ஆய்வியல் இதழ். கல்விமான்களும் துறையில் கல்விபயிலும் ஆய்வுமாணவச் செல்வங்களும், பிறரும் தமது சிந்தனைக்கருவில் உதித்த உயர்சிந்தனைகளைப் பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ள தற்போது தடம் வழங்கும் இடமிதுவாக அமைத்துக் கொண்டுள்ளது. சிந்தனைமடல்களில் மலர்ந்த அச்சிந்தனைக்கருக்கள் தம்மையும், தம் சமுதாயத்தையும், தம் தேசத்திற்கும் நன்மையைப் பயக்கும் வண்ணம் அமைந்திடுவது மிகைமுக்கியமாகிறது. இக்கருத்துகள் பொதுவில் இரு பணிகளைச் செய்யும்; ஒன்று, தமது கருத்துகளைப் பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ள உதவுதல்; மற்றொன்று, தமது கருத்துகளைப் பதிவுசெய்து அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கொண்டுசெல்லுதல். இவ்விரண்டு செயல்களும் கல்வியுலகில் காலங்காலமாக நடந்துகொண்டு வருகின்றன. இம்முயற்சி தடைபடுமாயின், சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியும் ஏதோ ஒரு வகையினில் தடைபடுவதாகவே பொருளாகும்.

இவ்வாண்டிற்கான இவ்விதழ் 9 ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக் கொண்டு மலர்ந்துள்ளது. இவ்விதழில் காணப்படும் கட்டுரைகள் பல்வகை ஆய்வுப்புலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வரிசையில் சங்க இலக்கியம், பண்டைத் தமிழர் வாழ்வியல், நவீ, ஒப்பீட்டு இலக்கியம், மலேசிய-இந்திய உறவியல், நாட்டுப்புறவியல், சமயம் மற்றும் கல்வியியல் என பல்வகைத் தலைப்புகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் 6 கட்டுரைகள் தமிழ் மொழியிலும் 2 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆங்கில மொழியிலும் 1 கட்டுரை மலாய் மொழியிலும் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் அறம் எனும் நல்லதொரு கட்டுரையை முனைவர் ம். கீதா அவர்கள் வழங்கியுள்ளார். சங்க காலத்தில் தமிழர்களின் வரலாறும், பண்பாடும் தலைசிறந்து விளங்கின. ஒரு நாட்டின் வரலாறும், மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் அரசனுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பும் இலக்கியங்கள் வாயிலாக தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் தொகுதியே அறம் எனப்படும் என்கிறார். மனித வாழ்வைச் செழுமையாக்குபவை இந்த அறப்பண்புகள். அந்த வகையில் காலந்தோறும் தமிழில் அறக்கருத்துகளைக் கூறும் இலக்கியங்கள் தோன்றிய வண்ணம் இருக்கின்றன. 'சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் அறம்' என்னும் தலைப்பிலான ஆய்வுக் கட்டுரையில் முன்னுரை, அறம் - சொற்பொருள் விளக்கம், வாழ்வியல் அறம், இல்லறம், விருந்தோம்பல் பண்பு, கல்வி முறை, ஈகைச் சிறப்பு, வணிகர்களின் அறம் ஆகிய துணைத் தலைப்புகளில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

நற்றிணை நவிலும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள் வாயிலாக ஆசிரியர் ப. விக்கினேஸ்வரன், நம் முன்னோர்களின் பண்பாட்டு வரலாற்றைப் பதிவுசெய்துள்ளார். சங்க இலக்கியங்களில் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான நற்றிணை மனித வாழ்வியலைப் பண்படுத்தும் கருத்துகளை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இக்கட்டுரை நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள நம்பிக்கை, அன்பு மற்றும் அறநெறிகள் குறித்து ஆராய்கிறது. தலைவன் தலைவியிடம் கொண்ட அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையும், 'நின்ற சொல்லர்' என்ற சொல்வழி வெளிப்படும் வாய்மையும் குடும்ப வாழ்வின் அடித்தளமாக விளங்குகின்றன. தேன்கூட்டின் உவமை மூலம் தம்பதிகளின் ஒற்றுமையும் மேன்மக்களின் நட்பின் தன்மையும் விளக்கப்படுகின்றன. காட்டுச் சேவலின் செயல்பாட்டின் மூலம் குடும்ப அன்பும் பொருளாதாரப் பொறுப்பும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. சொன்ன சொல்லைக் கடைபிடித்தல், எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அறத்தைக் கைவிடாமை, ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டு வாழ்தல், பிற உயிர்களிடமிருந்தும் கற்றல் போன்ற மதிப்புமிக்க அறநெறிகள் சமகால சமூகத்திற்கு

வழிகாட்டுகின்றன. நற்றிணை வழங்கும் இவ்விழுமியங்கள் இன்றைய குடும்ப வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அவசியமானவை என்பது தெளிவாகிறது.

ஷா. முஹம்மது அஸ்ரின் & த.செல்வராசு ஆகியோர் நற்றிணையில் அற விழுமியங்கள் எனும் கட்டுரையினை வழங்கியுள்ளனர். ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் வாழ்ந்து மறைந்த முன்னோர்களின் நற்செயல்களும், நற்சிந்தனைகளும் காலங்கள் பல கடந்து நிலைபெற்றுவிடுகின்றன. அவ்வாறு நிலைபெற்றவைப் பிற்காலத்தில் தோன்றும் மக்களால் போற்றிப் பின்பற்றப்படுகின்றன. பழந்தமிழகத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் சொல்லிலும், செயலிலும், சிந்தனையிலும் எண்ணற்ற விழுமியங்கள் கருத்துகளாகவும், அறிவுரைகளாகவும் இடம்பெற்றுள்ளதைச் சங்க இலக்கியங்களைக் கொண்டு அறியமுடிகின்றது. ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சங்க இலக்கிய நூல்களுள் ஒன்றான நற்றிணையில் நீரின் முக்கியத்துவம், இளமையின் இன்றியமையாமை, தீமையைத் தவிர்த்தல், விடாமுயற்சி செய்தல், மனிதநேயத்துடன் நடத்தல், வாய்மையைக் கடைபிடித்தல், பங்கிட்டு உண்ணுதல் ஆகிய அறம் சார்ந்த கருத்துகளும், சிந்தனைகளும், அறிவுரைகளும் விழுமியங்களாக இடம்பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. இவ்விழுமியங்களைக் கலைக்களஞ்சியங்கள், அகராதிகள், அறிஞர்களின் கூற்றுக்கள் ஆகியவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு விரிவான முறையில் விளக்கமாக ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதியில் பக்தி மாண்புகள் எனும்படி ஆய்வுக் கட்டுரை கி.வா.ஜகந்நாதன் அவர்களால் படைக்கப்பட்ட இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி என்னும் நூலில் உள்ள பக்தி மாண்புகளை ஆராய்கிறது. வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள இரத்தினகிரி மலையில் எழுந்தருளியுள்ள பாலமுருகனின் மகத்துவத்தை விளக்கும் இந்நூல், 1984இல் வெளியிடப்பட்டு 106 பாடல்களை உள்ளடக்கியது. ஆசிரியர் கி.வா.ஜ அவர்கள், முருகன் அடியார்களில் சிறந்தவர், 141 நூல்கள் படைத்தவர், "திருமுருகாற்றுப்படை அரசு" என பட்டம் பெற்றவர். இந்நூல் ஒரே நாளில் உபவாசம் இருந்து எழுதப்பட்டது. கட்டுரை பின்வரும் சிறப்பு அம்சங்களைக் கொண்டு விளக்குகிறது. இரத்தினகிரி தலத்தின் சிறப்பியல்புகள், பாலமுருகனின் அருட் தோற்றம், திருஞானசம்பந்தர் முருகனின் அவதாரம் என்ற நம்பிக்கை, பக்தியின் பயன்கள், கைக்கிளைத் துறை அமைப்பு, முடிவுரையில், இந்நூல் சங்க இலக்கியங்கள், தேவாரம், திருவாசகம், திருக்குறள் போன்ற பல இலக்கியங்களின் சாயலைக் கொண்டதாகவும், திருப்புகழ் கற்கத் திகைப்பவர்களுக்கு இன்சுவை மருந்தாகவும் திகழ்வதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. நூலில் காணலாகும் சிலேடை நயம், பழமொழிகள், இலக்கிய நயங்கள் ஆகியவை மேலாய்விதழ்குரியவை.

க.சுபலா & ம.கீதா ஆகியோர், திராவிட சிசுவும் கால வகைப்பாடும் குறிப்பாக திருஞானசம்பந்தரின் அறிவுடைமை எனும் தலைப்பின் கீழ் விவரித்துள்ளனர். கடவுள் நம்பிக்கையும் அதன் கொள்கைகளும் சமயம் என்று வரையறுக்கப்படுகின்றது. உலகில் தோன்றிய சமயங்களில் பழமையானதாகக் கருதப்படும் சைவ சமயம், சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடப்படுகின்றது. சைவ சமயம் மனிதர்களை நல்வாழ்விற்கு நெறிப்படுத்திப் பண்படுத்துகின்றது. தமிழகத்தில் பிற சமயங்களான பௌத்தமும் சமணமும் மேலோங்கி வளர்ந்த காலத்தினை தமிழகத்தின் இருண்ட காலம் என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் வரையறுக்கின்றனர். இக்காலச் சூழலை மாற்றியமைத்து மக்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்காகவும், சைவ சமயம் மேன்மையடைவதற்காகவும் சீர்காழிப் பதியில் திருஅவதாரம் புரிந்தவர் திருஞானசம்பந்தர் ஆவார். இப்பெருமகனாரின் அவதாரம் மற்றும் வாழ்ந்த காலம் குறித்துப் பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவிவருவதைக் காணமுடிகின்றது. இக்கருத்துகளின் முடிவுகளைத் திருஞானசம்பந்தரின் காலம் என்ற அடிப்படையில் இக்கட்டுரை நிறுவுகின்றது. 'திராவிட சிசுவும் கால வகைப்பாடும்' என்ற தலைப்பிலான இக்கட்டுரை முன்னுரை, தமிழ்வேதமும் ஞானசம்பந்தரும், சம்பந்தரின் காலமும் கருத்துக்களும், ஞானசம்பந்தரின் சமகாலத்தவர்கள், திராவிட சிசுவின் காலம் ஆகிய துணைத்தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

உலகப்பழங்குடிகள் தமிழ்க்குடித் தமிழரின் மெய்ஞான நுண்ணறிவும் எனும் கட்டுரையின் வாயிலாக ஆசிரியர் தி.யோகேஸ்வரன் தமிழ்க்குடியின் மூலத்தைத் தேடிப் பயணித்துள்ளார். உலகம் தோன்றி சுமார் 460 கோடி ஆண்டுகளுக்கும் மேலான நிலையில்முதல் 250 கோடி ஆண்டுகள் வரை உலகில் எந்த உயிரினமும் தோன்றவில்லை. அது உயிர்களற்ற சந்திரன், செவ்வாய் கிரகம் மற்றும் பிற இருப்பது போல உயிர்களற்ற வாழும் சூழலற்ற நிலையே இருந்துள்ளது. இந்த நெடுங்காலத்தை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்தனர், நிலவியலாளர்கள். கி.மு. 10 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் மாந்தன் தோற்றம் எனவும் தென்னிந்தியாவிற்குத் தெற்கிலுள்ள லெமுரியாவில் தான் முதன்முதலில் மக்களினம் தோன்றிற்று என்றும் வரையறுக்கின்றார். அவ்வினமே தமிழ்நாட்டின் ஆதிசூடிகள் எனவும் கூறுகின்றனர். இவர்களின் இனஒற்றுமை, மக்கள் உடல்கூறு ஒற்றுமை, மொழி அமைப்பு யாவும் நியூசிலாந்தில் வாழும்

ஆதிசூழிகளான மேவோரி, மக்களும் இந்தோனேசியா, பாலினிசியாவிலும், போர்னியாதீவின் ஆதிசூழிகளான டையாக்களும், எய்யுங், பூமராங் என்னும் மீண்டுவரும் வேட்டைக் கத்தியையும் ஆணைமலையின் பழங்குடிகளான காடர்களும், மரமேறும் முறை ஒரேவிதமாக உள்ளது. உலகில் தோன்றிய முதல் மனித இனம் கறுத்த தமிழர் இனமே என்பதையும், லெமுரியாவில் தோன்றிய தமிழர் இனத்திலிருந்து கிளைத்துச் சென்றவர்களே. நீக்ரோவர்கள் என்பதும் உணரலாம். ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்திற்கும் இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். ஆஸ்திரேலியா (ஆத்திரேயர்) அண்டார்டிக், தென் அமெரிக்கா, மடகாஸ்கர், இந்தியா, முதலிய பகுதிகள் பலியோ சோலிக்காலத்தில் பழந்திராவிடமக்களால் கலந்திருந்தது என்பதைத் தெளிவுரலாம். எனவே, உலகப் பழங்குடிகள் தமிழ்க்குடிமக்களே! என உறுதிப்படக் கூறுகின்றார்.

ஆசிரியர்கள் சங்க சேகர் ஷர்ம மற்றும் சுபாஜிட் சௌதரி ஆகியோரது கைவண்ணத்தில் எழுந்த கட்டுரை உத்தர் பூர்வோ பாரத் மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் நாட்டுப்புற பண்பாடு மற்றும் மரபுகள்: ஓர் ஒப்பீட்டு ஆய்வு (*The Unanimity of Cultural Traditions of Bharat (India) with South East Asian Countries: A Saga of inclusivity and Universality*) ஆகும். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை உத்தர் பூர்வோ பாரதத்தில் (வடகிழக்கு இந்தியா) பல்வேறு மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலங்களில் பல்வேறு சமூகங்களின் இடப்பெயர்வு வரலாற்றை அறிமுகப்படுத்துகிறது. அந்தப் பகுதிகளில் சமூகங்கள் குடியேறியதால் வாழ்வாதாரம் பற்றிய புதிய கருத்தாக்கம் உரு. வாழ்வாதாரம் மாறியது, அதனுடன் வாழ்க்கை முறையும் மாறியது. இது ஒரு புதிய கலாச்சாரத்தின் தொடக்கத்தையும், அதன் விளைவாக ஒரு முழுமையான சம்ஸ்கிருதியையும் குறித்துப் பேசுகின்றது.

பொதுவாக, பாரத் (இந்தியா) பிரிவினைக்கு முன்பும், குறிப்பாக கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பும் முழு வடகிழக்கு பகுதியிலும் (உத்தர் பூர்வோ பாரத்) மதம் தொடர்பான பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அதேபோல், தற்போது இந்தியாவின் அசாம் மாநிலத்தில் கோவல்பாரா மாவட்டத்தில் உள்ள சூரியபஹார் (மலை) அகழ்வாராய்ச்சியின்படி, பிரக்ஜ்யோதிஷ்பூர் மூன்று மதங்களின் கூட்டமைப்பாக இருந்தது - இந்து, ஜைன மற்றும் புத்த மதங்கள் என்பதைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. இந்தக் காலக்கட்டத்தில், இந்திய மன்னர்கள் மியான்மர் முதல் இந்தோனேசியா வரை மற்றும் அங்கோர்வாட், லாவோஸ், மலேசியா, வங்காளதேசம், இலங்கை போன்ற பல இடங்களுக்குப் பயணம் செய்தனர். பாரதத்திலிருந்து இந்த தூரமான இடங்கள், உத்தர் பூர்வோ பாரத் மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கு இடையில் நாட்டுப்புறக் கலாச்சாரம் மற்றும் மரபுகளில் ஏதேனும் ஒற்றுமைகள் உள்ளதா என்பதை அறிய ஓர் ஆய்வுக்கு வழிவகுத்தன. இதனோடு, உத்தர் பூர்வோ பாரதத்தின் சமூகங்களின் நாட்டுப்புற மரபுகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. பின்னர், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் பல்வேறு சமூகங்கள் அவர்களின் மரபுகளின் கிட்டத்தட்ட அனைத்து அம்சங்களையும் விளக்கிக் காட்டியுள்ளனர். ஆசிரியர்கள் உத்தர் பூர்வோ பாரத் மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் ஆய்வுக்குட்பட்ட நாடுகளிலிருந்து முதன்மை மற்றும் இரண்டாம் நிலை தரவுகள் இரண்டையும் சேகரித்தனர். ஆசிரியர்கள் இந்த நாடுகளுக்கு மேற்கொண்ட பயணத்தின்போது நேர்காணல்கள் மூலமாகச் சேகரித்த தரவுகளைக் கொண்டும், பங்கேற்பின் மூலம் கண்காணிப்பு மற்றும் வரலாற்று ஆராய்ச்சி முறைகளின் அடிப்படையில் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையை வடிவமைத்துள்ளனர்.

மலேசியாவிற்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையிலான பண்பாட்டு மற்றும் மரபு தொடர்புகள்: ஒரு பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட பாரம்பரியம் (*Cultural and Heritage Connections between Malaysia and India: A Shared Legacy*) எனும் கட்டுரை எஸ்.வேல்முருகன் மற்றும் ஏ.ராஜலட்சுமி அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவும் மலேசியாவும் வரலாற்று, பண்பாட்டு, பொருளாதார மற்றும் மூலோபாய ரீதியான ஆழமான பிணைப்புகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட செழுமையான மற்றும் நீடித்த இருதரப்பு உறவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. இரு நாடுகளின் ஒத்துழைப்பு வர்த்தகம், பாதுகாப்பு, கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்பம் உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் தெளிவாகத் தெரிகிறது, இரு நாடுகளும் ஆசியான் மற்றும் RCEP போன்ற பிராந்திய ஒப்பந்தங்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளன. இந்தியாவின் பண்பாட்டு தாக்கம், குறிப்பாக தமிழ் புலம்பெயர் சமூகத்தின் மூலம், பண்பாட்டு பரிமாற்றத்தை வளர்ப்பதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது, அதே நேரத்தில், பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட பாரம்பரியங்கள், பண்டிகைகள் மற்றும் மத நடைமுறைகள் இந்த பிணைப்பை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றன. மருத்துவ சுற்றுலா, விண்வெளி ஆராய்ச்சி மற்றும் நிலைத்தன்மை போன்ற துறைகளில் கூட்டு முயற்சிகள் அவர்களின் ஒத்துழைப்பின் ஆழத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இரு நாடுகளும் பிராந்தியப் பாதுகாப்பில், குறிப்பாக, கடல்சார் பாதுகாப்பு மற்றும் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு முயற்சிகளில் ஒத்துழைக்கின்றன. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை மலேசியாவிற்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையிலான பண்பாட்டு மற்றும் மரபு உறவுகளை ஆராய்கிறது, அவர்களின் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட பாரம்பரியத்தையும், சமகால உலகில் அவர்களின் கூட்டாண்மையைத் தொடர்ந்து வடிவமைக்கும் பரஸ்பர நன்மைகளின் துறைகளையும் வலியுறுத்துகிறது.

தேசிய வகை தமிழ்ப் பள்ளிகளில் (SJKT) தமிழ் மொழி கற்பித்தலில் Act, Believe மற்றும் Achieve தொகுதியின் பயன்பாடு எனும் கட்டுரையின் ஆசிரியர்கள் ஷீலா தேவி வீராசாமி, மோகனா தாஸ் ராமசாமி மற்றும் சரவணன் பரமேஸ்வரன் ஆவர். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை மலேசியத் தமிழ் தேசிய பள்ளிகளில் (SJKT) தமிழ் மொழி கற்பித்தலில் Act, Believe and Achieve (ABA) கற்கைநெறியின் பயன்பாட்டினை ஆராய்கிறது. கட்டமைப்பியல் கோட்பாடு மற்றும் தொடர்பாடல் மொழிகற்பித்தல் (CLT) அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட இந்நெறி, நாடகம் மற்றும் பாத்திர நடிப்பு முறைகளை ஒருங்கிணைத்து, மாணவர்களின் தொடர்பாடல் திறன்களையும் நம்பிக்கையையும் மேம்படுத்துகிறது. நெகிரி செம்பிலான் மற்றும் சிலாங்கூர் மாநிலங்களில் இருந்து 14 தமிழாசிரியர்களை உள்ளடக்கிய இந்த ஆய்வு, கலப்புமுறை அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தி கேள்வித்தாள்கள், பகுதிக் கட்டமைப்பு நேர்காணல்கள் மற்றும் கண்காணிப்புகள் மூலம் நடத்தப்பட்டது. ஆசிரியர்கள் ABA நெறி மீது நேர்மறையான கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளனர், மாணவர்களின் ஊக்கம், மொழி புலமை மற்றும் படைப்பாற்றல் மேம்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஆசிரியர் தனது கண்டுபிடிப்பின் வாயிலாக, மூன்று கட்ட அணுகுமுறை—Act (நாடக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல்), Believe (சுய சிந்தனை மூலம் நம்பிக்கை வளர்த்தல்), Achieve (மொழித்திறன் வெளிப்படுத்தல்)—மலேசிய கல்வி மேம்பாட்டுத் திட்டம் 2013-2025 இன் 21ஆம் நூற்றாண்டு திறன்களுக்கான புதுமையான கற்பித்தல் வலியுறுத்தலுடன் ஒத்துப்போகிறது. எனினும், நேரக் கட்டுப்பாடுகள், போதிய கற்பித்தல் பொருட்களின்மை, வகுப்பறை இடவசதி குறைபாடு மற்றும் நாடக அடிப்படையிலான அணுகுமுறைகளில் ஆசிரியர் பயிற்சியின்மை போன்ற சவால்கள் உள்ளன. ஆசிரியர்களுக்குத் தொடர் தொழில்முறை மேம்பாடு, உள்கட்டமைப்பிற்கான நிர்வாக ஆதரவு மற்றும் நாடக முறைகளைப் பாடத்திட்ட மற்றும் மதிப்பீட்டுத் தரநிலைகளில் (DSKP) ஒருங்கிணைத்தல் ஆகியவை பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன.

இவ்வகையான பன்முகத் தலைப்புகளுடன் வெளிவரும் இந்த இந்திய ஆய்விதழ் புதிய உத்வேகத்துடன் வளர, இந்த 17-ஆவது ஆய்விதழ் தடம் அமைத்துள்ளது. தமிழ்ச் சிந்தனைகளுக்கும் இந்தியச் சிந்தனைகளுக்கும் இடமளிக்கும் வண்ணம் இவ்விதழ் தமிழ்-ஆங்கிலம் என இருமொழிகளிலும் வெளிவந்துள்ளது. தமிழர் மற்றும் இந்திய வம்சாவளியினர் என இருசாராரது மொழி, இலக்கியம், கலைகலாச்சாரம், சமயம், பண்பாடு, நாகரிகம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகவியல், சித்தவைத்தியம் என பல்நிலைச் சிந்தனைகளையும், உலகமொழிகள் பிறவற்றுடன் இணைத்து எழுதப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள் இவ்விதழ் பிரசுரித்துள்ளது. தமிழரின் சிந்தனைச் சிறப்புகளையும் சித்தாந்தங்களின் சிறப்புகளையும் வெளியுலகிற்குக் காட்டும் வண்ணம் இவ்விதழில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள் இருப்பதனையும் ஆற்றின் ஆய்வுத்தரமும் இனிவரும் காலங்களில் மிகுவாக உறுதிசெய்யப்படும்.

இவ்விதழில் வெளிப்படுத்தப்படும் கட்டுரைக் கருத்துகள் பதிப்பாசிரியர் குழுவின் கருத்துகளாகவோ இந்திய ஆய்வியல் துறையின் கருத்துகளாகவோ இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

இக்கன்,
இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் மோகன தாஸ் ராமசாமி
தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்
இந்திய ஆய்வியல் துறை
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
நவம்பர் 2025.

Jurnal Pengajian India
இந்திய ஆய்விதழ்
(Journal of Indian Studies)

Chief –In- Editor
Dr Mohana Dass Ramasamy

Jurnal Pengajian India merupakan sebuah jurnal tahunan yang diterbitkan oleh jabatan Pengajian India, Universiti Malaya.

Jurnal ini bertujuan untuk menyediakan wadah bagi menerbitkan hasil penyelidikan yang dijalankan oleh barisan tenaga pengajar di Jabatan Pengajian India.

Jurnal ini menerima artikel berbentuk ilmiah ditulis dalam Bahasa-bahasa Tamil, Bahasa Malaysia dan Inggeris untuk penerbitan.

Harus ditegaskan bahawa dapatan dan pandangan dikemukakan dalam bentuk artikel-artikel yang diterbitkan tidak semestinya merupakan pendapat editor mahupun barisan pengarang atau Jabatan Pengajian India.

Penerbitan jurnal ini dibiayai oleh peruntukan dari Tabung Amanah All-Malaya Nattukkottai Chettiyar yang diselenggara di bawah Timbalan Naib Canselor (Akademik & Antarabangsaan) Universiti Malaya.

Journal of Indian Studies is an annual journal published by the Department of Indian Studies, University of Malaya.

The aim of the journal is to provide a channel for the publication of research works carried out by the teaching staff in the Department of Indian Studies.

Language used in this journal are Bahasa Malaysia, Tamil and English.

Views expressed in the articles are not necessarily the view of the Editorial Board or the Department of Indian Studies.

Publications of this journal is financed by a grant from the *All-Malaya Nattukkottai Chettiyar Endowment Fund*, administered by the University of Malaya in the past.

Jurnal Pengajian India
இந்திய ஆய்விதழ்
(Journal of Indian Studies)

Jilid/Vol. XVII	2025
உள்ளடக்கம்	பக்கம்
ஆசிரியர் உரை	ii-vi
உள்ளடக்கம்	vii
1. சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் அறம்	
• ம. கீதா / M. Geetha	1-7
2. நற்றிணை நவிலும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்	
• பா.விக்னேஷ்குமார் / P. Vigneskumar	8-13
3. பழந்தமிழரின் நற்றிணையில் அற விழுமியங்கள்	
• ஷா. முஹம்மது அஸ்ரின் & த. செல்வராசு / S. Muhammad Asri & T. Selvarasu	14-21
4. இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதியில் பக்தி மாண்புகள்	
• S.Kannammaal	22-27
5. திராவிட சிசுவும் கால வகைப்பாடும்	
• க.சுபலா & ம.கீதா / K. Subala & M. Geetha	28-33
6. உலகப்பழங்குடிகள் தமிழ்க்குடித்தமிழரின்மெய்ஞான நுண்ணறிவு	
• தி.யோகேஸ்வரன் / T. Yokeswaran	34-42
7. The Unanimity of Cultural Traditions of Bharat (India) with South East Asian Countries: A Saga of inclusivity and Universality	
• Shasanka Shekhar Sharma & Subhajit Choudhury	43-65
8. Cultural and Heritage Connections between Malaysia and India: A Shared Legacy	
• S.Velmurugan & A.Rajalakshmi	66-74
9. Penggunaan Modul Act, Believe Dan Achieve Dalam Pengajaran Bahasa Tamil Di Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil (SJKT)	
• Sheela Devi Veerasamy / Mohana Dass Ramasamy / Saravanan Parameswaran	75-85

சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் அறம்

ம. கீதா / M. Geetha*

Assistant Professor (SS), Department of Tamil,
Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women,
Coimbatore, TamilNadu - 641 043, India.
mgeethaphd@gmail.com

Manuscript received 16 September 2025

Manuscript accepted 30 October 2025

*Corresponding author / First Author

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க காலத்தில் தமிழர்களின் வரலாறும், பண்பாடும் தலைசிறந்து விளங்கின. ஒரு நாட்டின் வரலாறும், மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் அரசனுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பும் இலக்கியங்கள் வாயிலாக தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் தொகுதியே அறம் எனப்படும். மனித வாழ்வை செழுமையாக்குபவை அறப் பண்புகள். அந்த வகையில் காலந்தோறும் தமிழில் அறக்கருத்துகளைக் கூறும் இலக்கியங்கள் தோன்றிய வண்ணம் இருக்கின்றன. 'சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் அறம்' என்னும் தலைப்பிலான ஆய்வுக் கட்டுரையில் முன்னுரை, அறம் - சொற்பொருள் விளக்கம், வாழ்வியல் அறம், இல்லறம், விருந்தோம்பல் பண்பு, கல்வி முறை, ஈகைச் சிறப்பு, வணிகர்களின் அறம் ஆகிய துணைத் தலைப்புகளில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. கட்டுரையின் நிறைவில் முடிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்: அறம் - இல்லறம் - விருந்தோம்பல் - கல்வி - ஈகை - போர் - வணிகம்.

Abstract

The history and culture of the Tamils during the Sangam period were outstanding. The history of a country, the lifestyle of the people and the relationship between the king and the people can be known through literature. The set of moral systems that a person has defined for himself is called virtue. Virtuous qualities enrich human life. In that way, literature that expresses the concepts of virtue has been appearing in Tamil from time to time. The research article titled 'Virtue of Life in Sangam Literature' has been examined under the sub-topics of introduction, virtue - definition of meaning, virtue of life, homeliness, hospitality, education system, charity, and virtue of merchants. A conclusion is given at the end of the article.

Keywords: Virtue - Domesticity - Hospitality - Education - Charity - War – Trade

முன்னுரை

உலகின் பிற செம்மொழிகளில் இருந்து தனிச்சிறப்பான செவ்வியல் பண்புகளைப் பெற்றிருப்பது தமிழ் மொழியாகும். மனித இனத்தின் கூட்டு வாழ்க்கை சமுதாயம். அதன் அங்கமாக விளங்குகின்ற தனிமனிதனுக்கு இன்பத்தையும், இன்பம் சார்ந்த அறவொழுக்க நெறியையும் உணர்த்துவதே நல்ல இலக்கியத்தின் பண்பாகும். மனித இனத்தின் நலத்திற்காகவும் முன்னேற்றத்திற்காகவும் மனித சமுதாயம் வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க நெறியே அறமாகும். உலகில் மக்களாய் பிறந்தார்க்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கும் உறுதிப் பொருள்களென உயர்ந்தோரால் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. மனித வாழ்வு என்பது பிறழ்வு இல்லாத ஒழுக்க நெறியில் தாமும் வாழ்ந்து, ஏனைய உயிர்களையும் வாழ வைப்பதாகும். இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடுகளும், சட்டதிட்டங்களும் அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த நிலையை இலக்கியங்கள் நுட்பமாகவும்,

செறிவாகவும், எளிமையாகவும் எடுத்துரைத்துள்ளன. அந்த வகையில் மனித வாழ்வில் பின்பற்ற வேண்டிய அறக்கருத்துகள் குறித்து ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

அறம் - சொற்பொருள் விளக்கம்

அறம் என்பதற்கு இணையான ஆங்கிலச் சொல் *Ethics* என்பதாகும். *Ethos* என்ற கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து *Ethics* என்ற சொல் வந்தது என்பர். அறம் என்பதற்கு ஈகையறம், கருமம், நீர்மை, நூல் பயன் எனும் பொருளைத் தமிழ் மொழி அகராதியும் தகுதி, சமயம், ஞானம், நோன்பு, அறச்சாலை, வசைக்கவி, யமன், புனிதம், கற்பு, அறநூல், அறக்கடவுள், ஒழுக்கம், இன்சொல், இல்வாழ்க்கை எனும் பொருள்களை மதுரைத் தமிழ்ப்பேரகராதியும் தனிமனிதனின் வாழ்வும் பொது வாழ்வும் சீராக இயங்க தனிமனிதன், அரசு போன்றவைகள் கடைபிடிக்க வேண்டிய அடிப்படையிலான நெறிமுறைகள் அல்லது கடமைகள் எனும் பொருளைக் க்ரியாவின் தற்கால தமிழ் அகராதியும் விளக்கம் தருகின்றன.

வாழ்வியல் அறம்

சங்க கால இலக்கியங்களில் மனித வாழ்வும், மனித உணர்வும், மனித உறவும் பாடு பொருள்களாக இடம்பெற்றது. இயற்கையை அதன் அழகுக்காகவும் இலக்கியத்தின் சுவைக்காகவும் படைத்திடாமல் மனிதருடைய இன்ப துன்ப உணர்வுகள் குறித்து ஆராய்ந்து வாழ்வியலுக்கான அறங்களைப் படைத்தனர். தன்னலமின்றி பொதுநலம் பேணுவதே சிறந்த வாழ்வியல் அறமாகக் கருதினர். அத்தகைய வாழ்க்கை முறையை அகம், புறமென்ப பிரித்தனர். அக வாழ்வில் இல்லறம், விருந்தோம்பல் மற்றும் புற வாழ்வில் கூறப்படும் ஆட்சி முறை, கல்வி, ஈகை, நட்பு போர், தொழில், வணிகம் இவை அனைத்திலும் உள்ள ஒழுக்கங்களை உள்ளடக்கியதே வாழ்வியல் அறமாகும்.

இல்லறம்

அறத்தை இரண்டாகப் பாகுபாடு செய்வர். ஒன்று இல்லறம் மற்றொன்று துறவறம் ஆகும். இல்லறத்திலிருந்து அறச் செயல்களைச் செய்வது இல்லறமாகும். இல்லறத்தில் ஒரு ஆண் அறத்தைச் செய்ய பெரிதும் துணை நிற்பவள் பெண் ஆவாள். இவ்வாறு செய்யும் அறத்தை,

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது (குறள் - 45)

என்று வள்ளுவர் கூறுவதன் மூலம் இல்வாழ்க்கை இன்புற அமைய பெரிதும் உதவுவது அன்பும் பிறருக்கு உதவும் அறமும் ஆகும் என்பது நன்கு புலனாகின்றது. இல்லறம் நல்லறமாக அமைவதே சிறப்பாகும். இதனை,

மனையுறை வாழ்க்கை வல்லியாங்கு
மருவின் இனியவு முளவோ (குறுந்தொகை - 322)

எனும் பாடல் அடியின் வழிகற்பு வாழ்வில் தலைவி மனையறம் புரிதலையும், தலைவன் வினையறம் புரிதலையும் இல்லத்தின் அறம் என்பது உணர்த்தப்படுகின்றது. இன்றைய இல்லற வாழ்வானது மாறுபட்டு காணப்படுகின்றது. சங்ககால மக்கள் இல்லற வாழ்வைச் சிறந்த அறமாகக் கருதி வாழ்ந்தார்கள். தற்காலத்தில் பெண்கள் கல்வி கற்று ஆண்களுக்கு நிகரான பதவிகளை வகிக்கின்றனர். எனவே தங்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப இல்லற வாழ்வை அமைத்துக் கொள்கின்றனர். அவர்களின்

விருப்பத்திற்கும், காலத்திற்கும் ஏற்ப குடும்ப வாழ்வும், உறவுகளும் பெரிதும் மாற்றம் பெற்று விட்டதைக் காண முடிகின்றது. கணவன் மனைவி இருவரும் மனம் ஒன்றுபட்டு புரிதலுடன் வாழும் இல்லற வாழ்வு என்பது இன்றைய காலகட்டத்தில் குறைந்து வரும் நிலையில் இக்கால இல்லறம் அமைந்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

விருந்தோம்பல் பண்பு

இல்லறம் சிறப்பாக அமைய கணவன் மனைவி இருவரும் இணைந்து விருந்தோம்பும் பண்பே சான்றாகும். விருந்தோம்பல் என்பது தமிழரின் தலையாயப் பண்புகளில் ஒன்றாகும். வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினரை முகமலர்ச்சியோடு வரவேற்று உணவளிப்பது விருந்தோம்பல் பண்பாகும். இல்லற வாழ்வின் இணைப்புப் பாலமாக விருந்தினர் அமைந்துள்ளனர் என்பதனை,

கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி
வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறிக்

கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிரீஇப்
பருகுவன்ன வருகா நோக்கமோ" (பொருநர் ஆற்றுப்படை 74 - 78)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் விருந்தினர்களிடம் நண்பர்கள் போல உரையாடி அவர்கள் நமக்கு நெருக்கமானவர்கள் என்று உணர வைத்து ஈன்ற கன்றிடம் காட்டும் பசுவின் அன்பைப் போல அவர்களிடம் அன்பைப் பரிமாறி, மனம் சிலிரிக்கும்படி அன்பால் நெகிழ்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

விருந்தோம்பலின் சிறப்பை உணராத இக்காலகட்டத்தில் விருந்தும் மருந்தும் மூன்று நாளைக்கு என்பது பொருத்தமானதாக மாறிவிட்டது. சங்க காலத்தில் விருந்தினர்கள் ஒருநாள் சென்றாலும் பல நாட்கள் சென்றாலும் அரசர்கள் முதல் நாள் போலவே புலவர்களை முகமலர்ச்சியுடன் வரவேற்று சிறப்பான விருந்து கொடுத்து உபசரித்தனர். ஆனால் தற்போது விருந்தினர்களின் வருகையும் உபசரிப்பும் நாகரீக வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப மாற்றம் பெற்றுள்ளது. விருந்தினர்களின் வருகையால் குடும்பமே மகிழ்ச்சியுற்று வாழ்ந்த காலங்கள் இன்றைய சூழலில் மாறிவிட்டதைக் காண்கிறோம்.

கல்வி முறை

கல்வி என்பது ஒரு மனிதனுக்குக் கண் போன்றது. போருக்கு முன்னுரிமை தந்த சங்க காலத்திலேயே கல்விக்கும் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது என்பதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. ஆசிரியருக்கு உடனிருந்து உதவியும் பொருள்களைக் கொடுத்தும் எப்படியாவது கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று புறநானூறு எடுத்துரைக்கின்றது. ஏனெனில் ஒரே வயிற்றில் பிறந்தோராக இருந்தாலும் கல்வி சிறப்பினால் தாயின் மனம் கூட சிறிது வேறுபடும். தாய் அன்பு என்பது கலங்கமற்றது. அத்தகைய கலங்கமற்ற தாயன்பு கூட கல்வி அறிவுமிக்க மகனிடத்தில் அதிகமாகும் என்று அக் கல்வியின் சிறப்பு குறிப்பிடப்படுகின்றது. கல்வியினால் அரச உரிமையும், சான்றோனாகவும் மேம்பாடு அடைகிறான். கல்வியின் இன்றியமையாமையை,

உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரன்ன உடன்வயிற்றுள்ளும்
சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனந் திரியும்
ஒரு குடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்

மூத்தோன் வருக வென்னா தவருள்
அறிவுடை யோனா றரசுஞ்
செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே

(புறம் - 183)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் மூலம் உணர முடிகின்றது. எல்லாச் செல்வங்களிலும் சிறந்த செல்வமாக கல்வி அன்றைய காலகட்டத்தில் இருந்து இன்று வரை சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்கிறது. ஏனெனில் ஒரு சமுதாயம் வளர்ச்சி பெற வேண்டுமெனில் அங்கு கல்வி வளர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது அவசியமாகின்றது.

ஈகைச் சிறப்பு

வாழ்வியல் அறங்களுள் ஈகையறம் மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது. பண்டையத் தமிழரின் வாழ்வியலில் தலை சிறந்த பண்பாக ஈகைப் பண்பு கருதப்படுகிறது. வறுமையில் வாடுவோர்க்கும் பொருள் வேண்டி வருவோருக்கும் பொருள் கொடுத்து உதவுவதுதான் ஈகையாகும். இதனை,

நல்லவும் தீயவும் அல்ல குவியிணர்ப்
புல்லிலை எருக்கம் ஆயினும் உடையவை
கடவுள் பேணேம் என்னா வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்

கடவன் பாரி கைவண் மையே

(புறம் - 106)

என்ற பாடல் மூலம் நல்லது தீயது என்பது கடவுளுக்கு கிடையாது. அற்பமான எருக்கம் பூவைக் கடவுள் சூடிக் கொள்வார் . அதுபோல வேள்பாரி என்ற மன்னன் இரவலர்க்குத் தன் நாட்டை வழங்கினான். எஞ்சி இருந்த தன்னைக் கேட்பினும் கொடுத்து விடுவான் என்ற செய்தியின் மூலம் ஈகையின் சிறப்பைப் புலப்படுத்துகின்றது. சங்க கால வேந்தர்கள் தன்னை நாடி வந்த மக்கள், புலவர் என அனைவருக்கும் வேற்றுமை பாராட்டாது விருந்தளித்தனர் என்பதை,

ஈ என இரத்தல் இழிந்தன்று; அதன் எதிர்,
ஈயேன் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று;
கொள் எனக் கொடுத்தல்
உயர்ந்தன்று; அதன் எதிர்,

கொள்ளேன் என்றல் அதனினும் உயர்ந்தன்று (புறம் - 204)

என்ற பாடலின் மூலம் ஒருவனிடம் சென்று யாசிப்பது எத்தனை இழிவானதோ அதை விடவும் இழிவானது யாசித்தவனுக்கு எதுவும் தராமல் மறுப்பது என்றும் அதைவிடவும் ஒருவன் யாசிப்பதற்கு முன்பே அவன் தேவையறிந்து கொடுத்து மகிழ்விப்பது மிகவும் உயர்ந்தது என்றும் குறிப்பிடுகின்றது. இக்கருத்திற்கேட்ப வேந்தர்கள் மக்கள் கேட்பதற்கு முன்பே கொடுத்தனர். பொருட்களைப் பெற்று மக்கள் மகிழ்வதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். இதன் அடிப்படையில் ஒருவருக்கு உணவு தருதலும், உதவி செய்தலும், யாசிப் போருக்கு யோசிக்காமல் தருவதும், சிறந்த அறத்தின் மாண்பாகக் கூறப்படுகின்றது.

போர் அறம்

அறத்தால் கிடைக்கின்ற இன்பம் நிலையானது. அரசியல் என்பது அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வீரமும் போர்ப்பண்பும் ஆடவர்க்குரிய உயர் பண்பாக சங்ககாலத்தில் கருதப்பட்டது. அதுபோல போர் புரியும் வீரர்களும் அரசர்களும் போரில் வெற்றி என்பது அறவழியில் வருகின்ற வெற்றியே நிலையானது என்று போர் அறத்தை மேற்கொண்டு வாழ்ந்தனர். இதனை,

கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங் கதல்பரிய கலிமாவும்
நெடுங்கொடிய நிமிர் தேரும்
நெஞ்சுடைய புகழ் மறவரும்என
நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட
அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம் (புறம் - 55)

என்ற பாடலில் ஒரு நாட்டை ஆளும் மன்னன் பலம் வாய்ந்த யானைப்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, காலாட்படை என்ற நான்கு படைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் உலகனைத்தையும் தன் ஒப்பற்ற ஒரே குடை நிழலில் ஆண்டாலும் அறநெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்வது அரசனின் மாண்பு என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

மன்னர்கள் தங்கள் நிலையை விரிவுபடுத்திக் கொள்ள பிற நாட்டு மன்னருடன் போர் புரிந்தனர். போர் முறைகளுக்கும் இலக்கணம் வகுத்து அறமோடு வாழ்ந்தார்கள். சூரிய உதயத்தின் போது துவங்கும் போரானது மாலை சூரிய மறைவிற்குப் பிறகு தொடரக்கூடாது என்பது போரின் மரபாகும். சூரியன் மறையும் வரை மட்டுமே போர் நடைபெறும். பின் முரசறைந்து போரை நிறுத்துவர். எத்தனை நாள் போராயினும் இதுவே வழக்கமாக இருந்தது. போர் முனையில் தனக்கு ஒத்த வீரனாக இல்லாத போதும், புறமுதுகிட்டு ஓடும் போதும் பகைவர்களுடனும் போர் புரிவதை மறுத்தனர். பசுக்களும், பார்ப்பன மக்களும், பெண்டிரும், பிணி உடையோரும், புதல்வரை பெறாதவரும் பாதுகாப்பான இடங்களில் இருந்து கொள்ளுமாறு கூறிவிட்டு போருக்குச் செல்வது என்பது வழக்கம். இதனை,

ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடையீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கபு னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர் பெறாஅ தீரும்
எம்மம்பு கடிவிடுது நும்மரண் சேர்மினென
அறத்தாறு நுவழும் பூட்கை (புறம் - 9)

எனும் பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது. பகை மன்னர்களை வெல்வதே குறிக்கோளாகக் கொண்டார்களே தவிர உயிர்களைக் கொல்லும் எண்ணம் அவர்களுக்கில்லை. மறப்போரிலும் அறத்தைக் கடைபிடித்தனர். தற்போதைய நிலையில் நடைபெறும் போரானது அழிவிற்கே வழி வகுக்கின்றன. எவ்வித முன் அறிவிப்பும் இன்றி நடைபெறும் போர், குண்டு வெடிப்புகள், மறைந்திருந்து தாக்குதல் போன்ற பயங்கரவாதங்கள் மூலம் மக்களையும், நாட்டையும் அழிவிற்கு உள்ளாக்குவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளனர். போர் அறம் என்பது இக்காலத்தில் அழிந்தும், மறைந்தும் வருவதைக் காண முடிகின்றது.

வணிகர்களின் அறம்

வணிகர்கள் உண்மையும் நேர்மையும் கொண்டவர்களாக விளங்கினர். அவர்கள் தங்கள் வளத்தைப் பெருக்கிய அதே நிலையில் நாட்டின் பொருளாதார வளமும் பெருகியதால் வணிகர்களை "அரசர் பின்னோர்" எனப் பெருமையுடன் அழைக்கப்பட்டனர். வணிகர்கள் நேர்மையாக அக வாழ்வை கடைபிடித்து அனைவரையும் சமமாக பாவித்து நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு துணை புரிந்து, கலாச்சாரத்தைப் பெருக்கி வந்ததால் அவர்களை அரசனுக்கு அடுத்தபடியாக மக்கள் மதித்தனர். அக்கால வணிகர்கள் அரசனுக்கு அடுத்த நிலையில் செழுமையாக வாழ்ந்தனர். உயிர்க்கொலையை செய்யாதவர்களாகவும், பிறரையும் செய்யாது தடுப்பவர்களாகவும் விளங்கினர். யாகங்களும் வேள்விகளும் நடத்தி இறைவனை வழிபட்டுச் சிறப்பான முறையில் நேர்மையுடன் வாழ்ந்தனர் என்பதை,

கிளை கழித்து பகை பேணாது
வலைஞர் முன்றில் மீன் பிறழவும் (பட்டினப்பாலை- 196 - 197)

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மேலும், வணிகர்கள் எவ்வாறு இனிமையான சொற்களைப் பேசி முகமலர்ச்சியோடு வாழ்ந்தனர் என்பதைத் திருவள்ளுவர்,

முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன் சொல்லினதே அறம் (குறள்- 93)

என்ற குறள் மூலம் குறிப்பிடுகின்றார். வணிகர்கள் நாணயமாக வாழ்ந்தனர் என்பதை,

நெடு நுகத்துப் பகல் போல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர் (பட்டினப்பாலை 206 - 207)

என்ற பாடலடிகளின் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

முடிவுரை

பழந்தமிழர்களின் வாழ்வினை சங்க இலக்கியங்களின் மூலமாகத் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. பண்டையத் தமிழ் மக்கள் தனிமனிதனையும், சமுதாயத்தையும் போற்றி வளர்க்கும் ஒழுக்க நெறியாக அறத்தைக் கருதினர். சங்க கால மக்களின் வாழ்வில் அக வாழ்வான இல்லறத்தின் சிறப்பையும் இல்லறத்தின் சிறந்த அறமாகக் கருதப்படும் விருந்தோம்பலின் சிறப்பையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. புறவாழ்வில் சிறப்பான ஆட்சி முறை நடைபெற அரசன் அறங்களைக் கற்றவனாக இருக்க வேண்டும். மேலும், போர் அறமும், வீரமும், ஈகைச் சிறப்பும் பெற்றிருந்தனர். சிறப்புமிக்க கல்வியின் முக்கியத்துவத்தையும், பிறருக்கு கொடுத்து உதவும் ஈகையின் மாண்பையும், நாட்டையும் மக்களையும் சிறப்புற காக்க மேற்கொள்ளப்படும் போரின் அறத்தையும், வணிக அறத்தையும் காண முடிகின்றது. பண்டைத் தமிழர்கள் மிகவும் நேர்மையாகவும், உன்னதத் தன்மையுடனும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். போரில் வீரத்தை மட்டுமல்லாமல் அறத்தையும் பெரிதாகக் கொண்டு மதித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், சண்முகப்பிள்ளை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், முதற் பதிப்பு - 1985.

சங்க இலக்கியம் பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும் (விளக்கவுரையாசிரியர்) புலவர் பி.ரா.நடராசன், திருமகள் நிலையம், சென்னை - 600 017.

திருக்குறள், சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், தாமரை பப்ளிகேஷன், சென்னை, முதற் பதிப்பு - 2012.
புறநானூறு மூலமும் உரையும், அ.ப.பாலையன், கௌரா பதிப்பகக் குழுமம், சென்னை- 600009, முதற் பதிப்பு - 2018.

References

- Kurunthogai Moolamum Uraiyum. Shanmugapillai, Tamil University, Thanjavur, First Edition - 1985*
Sanga Illakiyam, Pathupattu Moolamum Uraiyum, P.R.Nadarajan, Thirumagal Nilayam, Chennai - 600 017.
Thirukural, Sirpi Balasubramanian, Thamarai Publications, Chennai, First Edition - 2012.
Purananooru Moolamum Uraiyum. A.P.Palayan, Gowra Publications, Chennai - 600 009, Edition - 2018.

நற்றிணை நவிலும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்

பா.விக்னேஷ்குமார் / P. Vigneskumar*

எஸ்.ஏ.கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி / S.A.Arts and Science College

திருவேற்காடு சென்னை / Tiruverkadu, Chennai

Vikki6493@gmail.com

Manuscript received 15 September 2025

Manuscript accepted 30 November 2025

*Corresponding author / First Author

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நம் முன்னோர்களின் பண்பாட்டு வரலாற்றைப் பதிவுசெய்யும் சங்க இலக்கியங்களில் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான நற்றிணை மனித வாழ்வியலைப் பண்படுத்தும் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இக்கட்டுரை நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள நம்பிக்கை, அன்பு மற்றும் அறநெறிகள் குறித்து ஆராய்கிறது. தலைவன் தலைவியிடம் கொண்ட அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையும், 'நின்ற சொல்லர்' என்ற சொல்வழி வெளிப்படும் வாய்மையும் குடும்ப வாழ்வின் அடித்தளமாக விளங்குகின்றன. தேன்கூட்டின் உவமை மூலம் தம்பதிகளின் ஒற்றுமையும் மேன்மக்களின் நட்பின் தன்மையும் விளக்கப்படுகின்றன. காட்டுச் சேவலின் செயல்பாட்டின் மூலம் குடும்ப அன்பும் பொருளாதாரப் பொறுப்பும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. சொன்ன சொல்லைக் கடைபிடித்தல், எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அறத்தைக் கைவிடாமை, ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டு வாழ்தல், பிற உயிர்களிடமிருந்தும் கற்றல் போன்ற மதிப்புமிக்க அறநெறிகள் சமகால சமூகத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றன. நற்றிணை வழங்கும் இவ்விழுமியங்கள் இன்றைய குடும்ப வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அவசியமானவை என்பது தெளிவாகிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்: நற்றிணை, நம்பிக்கை, அறநெறி, குடும்ப அன்பு, வாய்மை

Abstract

Natrinai, one of the Ettuthogai texts in Sangam literature that records the cultural history of our ancestors, reveals concepts that refine human life. This article examines the themes of trust, love, and ethical principles found in Natrinai. The unwavering trust between the hero and heroine, and the truthfulness revealed through the phrase 'ninra sollar' (one whose words are steadfast), serve as the foundation of family life. Through the metaphor of a honeycomb, the unity of couples and the nature of noble friendships are explained. The behavior of a wild rooster illustrates family love and economic responsibility. Valuable ethical principles such as keeping one's word, never abandoning righteousness under any circumstance, living with mutual understanding, and learning even from other living beings provide guidance for contemporary society. It is evident that these values offered by Natrinai are highly essential for family life today, especially in an era where materialism has become predominant and qualities like love, understanding, compromise, and altruism between spouses are diminishing.

Keywords: Natrinai, Trust, Ethics, Family Love, Truthfulness

முன்னுரை

நம் முன்னோர்களின் பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் வரலாற்றுப் பெட்டகங்களாகச் சங்க இலக்கியம் திகழ்கிறது. மனித வாழ்வியலை அகம் புறம் என இரண்டாகப் பிரித்த தமிழன் தலைவன் தலைவியின் இல்லற வாழ்வை அகம் என்றும் வீரம் கொடை போன்றவற்றைப் புறம் எனப் பிரித்துள்ளனர். அக இலக்கியங்களில் காணப்படும் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் மனித வாழ்வியலைப்

பண்படுத்தும் தன்மையுடையதாகத் திகழ்கிறது. அவ்வகையில் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றாகத் திகழும் நற்றிணை மனித வாழ்வியலைப் பண்படுத்தவல்ல கருத்துகளை எங்ஙனம் வெளிப்படுத்தியுள்ளது என்பதைக் குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நம்பிக்கை

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நம்பிக்கை வேண்டும். நம்பிக்கையே மனித வாழ்க்கைக்குத் துணை நிற்கிறது ஏனெனில் நம்பிக்கையை ஒவ்வொரு மனிதனும் கடைபிடிப்பதால்தான் மனித வாழ்க்கையானது மகிழ்ச்சியுடையதாகத் திகழ்கிறது. ஏனெனில் மனித வாழ்வெடுத்ததன் பயனே மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதற்காகத் தான் எனக் கருத வேண்டும். நம்பிக்கையில்லாத மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்தல் என்பது அரிது. ஆகையால் நம்பிக்கையே மனிதன் மகிழ்ச்சியாக வாழத் துணைநிற்கும்.

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்ல நினைக்கிறான் இதனை, தோழி தன் தலைவியிடம் கூறுகிறாள் இதனைக் கேட்ட தலைவி தன் தலைவனின் சிறப்பையும் தங்களது அன்பின் மகத்துவத்தையும் கூறிமறுத்துப் பேசுகிறாள். இதனை,

நின்ற சொல்லர் நீடுதோறு இனியர்
என்றும் என் தோள் பிரிபு அறியலரே
தாமரைத்தண் தாது ஊதி மீ மிசைச்
சாந்தில் தொடுத்த தீம்தேன் போல,
புறைய மன்ற, புரையோர் கேண்மை
நீர் இன்றி அமையா உலகம் போலத்
தம் இன்று அமையா நம் நயந்தருளி
நறு நுதல் பசுத்தல் அஞ்சிச்

சிறுமை உறுபவோ? செய்ய அறியலரே (நற்றிணை.1)

என்னும் வரிகளில் தலைவி, என்னுடைய தலைவன் சொன்ன சொல் தவறாதவர். எப்போது நினைத்தாலும் மனதிற்கு இனிமை தரக்கூடியவர். அவர் ஒருபோதும் என்னைப் பிரிய நினைக்க மாட்டார். அவருடன் கொண்ட அன்பு எத்தகையது தெரியுமா? தாமரையில் உள்ள குளிர்ந்த மகரந்தப் பொடியை எடுத்து மழை மேலே உள்ள சந்தன மரத்தில் கட்டிய தேன் கூட்டைப் போன்றது. மேன் மக்களிடம் கொண்ட நட்பு எப்போதும் மேன்மையுடையதாக இருப்பதைப் போன்று எங்களுடைய அன்பும் மேன்மையுடையது. நீரின்றி உலகம் இயங்காது அதனைப் போல நமக்கு அவரின்றி வாழ்க்கையில்லை என்பதை அவர் நன்கு அறிவார். அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்றால் நம் அழகு கெடும் என்பது அவருக்குத் தெரியும் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் செய்வதறியாது கூட சிறுமை தரக்கூடிய செயல்களைச் செய்ய மாட்டார் என்கிறாள். தலைவி தன் தலைவனிடம் எத்தகைய நம்பிக்கையும் அன்பும் கொண்டிருந்தால் என்பது வெளிப்படுகிறது. இத்தகைய நம்பிக்கையும், ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டவர்களாக கணவன் மனைவி வாழ்வதே இவ்வாழ்வில் ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கு உண்டான வழி.

நின்ற சொல்லர்

தன் தலைவன் சொன்ன சொல் தவறாதவர் (நின்ற சொல்லர்) என்று தலைவி தன் தலைவனிடம் கொண்ட அன்பின் மிகுதியால் கூறுகிறாள் என்று நமக்கு எண்ணத் தோன்றினாலும் நாம் அன்றாட வாழ்வில் பல மனிதர்களைச் சந்திக்கிறோம் அவர்களுடன் பேசுகிறோம் ஆனால் அனைவரையும் நாம் சொன்ன சொல் தவறாதவர் என்று சொல்வதில்லை. மாறாக ஒரு சிலரை மட்டுமே இவ்வாறு சொல்கிறோம். இதற்குக் காரணம் அவர்கள் சொன்ன சொல்லைக் கடைபிடிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். அத்தகைய பண்பிற்கு அவன் வாழும் சுற்றுப்புறமும் காரணமாக அமைகிறது. ஏனெனில் ஒருவனுடைய நடத்தையில் அவனது குடும்பத்தின் சூழ்நிலையும், அவன் வாழுகின்ற சமுதாயச் சூழலின் தாக்கமும் இயல்பாகவே காணப்படும். இதனைக் கம்பர்,

ஆசலம் புரி ஐம்பொறி வாளியும்
காச அலம்பு முலையவர் கண் எனும்
பூசல் அம்பு, நெறியின் புறம் செலாக்
கோசலம் புனை ஆற்று அணி கூறுவான் (பாலகாண்டம், ஆற்றுப்படலம், பா.12)

என்னும் வரிகளில் கோசல நாடு ஒழுக்க நெறியில் நின்று விலகாத தன்மையுடையது என்கிறார். ஆகையால் மக்களின் நல்லொழுக்கத்திற்கும் தீய ஒழுக்கத்திற்கும் அவர்கள் வாழும் சுற்றுப்புறமும் காரணமாக அமைகிறது. வாழும் நிலத்தை ஐந்தாகக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர், நிலத்திற்கு ஏற்ப அவர்களின் வாழ்க்கைமுறையும் மாறுபட்டிருந்தது என்கிறார். குறிஞ்சி நில மக்கள் தேனெடுத்தல், கிழங்கு அகழ்தல் தொழிலையும், முல்லை நில மக்கள் ஆநிரை மேய்த்தல் தொழிலையும், மருத நில மக்கள் நெல் வயல்களிலும், நெய்தல் நில மக்கள் மீன்பிடித்தல் உப்பு வலித்தல் தொழிலையும், பாலை நில மக்கள் வழிப்பறி ஆநிரை கவர்தல் தொழிலையும் மேற்கொண்டிருந்தனர் என்கிறார். பாலை நிலம் என்பது மணல் சார்ந்த நிலம் என்பதால் அங்கு தொழில் செய்தல் என்பது சிரமமாக இருந்துள்ளது ஆகையால் வழிப்பறித் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளனர். இதனால் மக்களின் நடத்தையைத் தீர்மானிப்பதில் அவர்கள் வாழும் நிலங்களுக்கும் சூழலுக்கும் பங்குண்டு என்பது தெளிவாகிறது. தலைவன் வாழ்ந்த இடத்தைச் சுற்றி ஒழுக்க நெறியைப் பின்பற்றக் கூடியவர்கள் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். அத்தகைய சூழல் தலைவனைச் சொன்ன சொல்தவறாதவராக நடத்தியிருக்கிறது. இது தலைவன் சொன்ன சொல் தவறாதவராக நடக்கக் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

நீடு தோறு இனியர்

ஒரு சிலரை நினைத்தால் மனதில் மகிழ்ச்சியும் நெகிழ்ச்சியும் எளிமையும் இனிமையும் ஏற்படுகிறது. மற்றொரு சிலரை நினைத்தால் அவர்களின் பொறுமையும் பொறாமையும் வலிமையும், அவர்களது உள்ளக் கனிவு, கருணைக் குணமும் கோபமும், அழகும், சில சமயத்தில் அவர்களிடமுள்ள அன்பும் பண்பும், அவர்களின் சிரிப்பு என அவர்களின் குணங்கள் நம் முன் தோன்றுதல் என்பது இயல்பாகும். இவையாவும் ஒன்றிரண்டு நாட்களில் தெரிந்து கொள்வது அரிதாகும். பல நாட்கள் பழகிய பின்பே இதனை உணர முடியும். தலைவி தன் தலைவனை எப்போது நினைத்தாலும் எவ்வளவு நேரம் நினைத்தாலும் இனிமை தருபவர் என்கிறார். தலைவனுடைய நடத்தையும் அவரது குணநலனும் இனிமையுடையதாக இருந்திருக்க வேண்டும் இதனால் அவள் அவ்வாறு கூறுகிறாள்.

ஓர் இடத்தில் வாழும் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுமானால் அவ்விடத்தில் அறச்செயல்கள் நடைபெறும், அறம் அல்லாத செயல்கள் அங்கு நிகழ்வதற்கு வழியில்லை. தலைவி தன் தலைவன் தன்னை விட்டுப் பிரிய நினைக்க மாட்டான் என்று உறுதியாகக் கூறுவதிலிருந்து தலைவனை நன்கு புரிந்தவளாக இருந்துள்ளாள் என்பதும், தலைவனிடம் அவள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும், நம்பிக்கைக்கு உரியவராகத் தலைவன் நடந்திருக்க வேண்டும் என்பதும் இதன் மூலம் தெளிவாகிறது. கணவன் மனைவி இருவரும் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டு இல்லறம் நடத்த வேண்டும்.

தொல்காப்பியர் உவமை பற்றிக் கூறும் போது உயர்ந்த பொருட்களுக்கு உயர்வான மற்றொரு பொருளை உவமையாகக் கூற வேண்டும் என்கிறார். இங்கு அன்பிற்கு உவமையாகத் தேன் கூட்டைக்கூறுகிறார். மேன்மையானவர்களின் நட்பு எப்போதும் மேன்மைத் தன்மையுடையதாக இருக்கும். மேலோர் அல்லாதவர்களின் நட்பு மேன்மையில்லாத செயல்களைச் செய்யத் துண்டும். எங்களுடைய நட்பு மேன்மைத் தன்மையுடையது. எத்தகையளவு என்றால் தாமரையில் உள்ள தேனையெடுத்து மலையுச்சியில் உள்ள சந்தன மரத்தில் கட்டிய தேன்கூடு எத்தகைய சிறப்புடையதோ அதனைப் போன்று எங்களுடைய அன்பு என்கிறார். தாமரையும் உயர்வானது அதைப் போன்று சந்தன மரமும் உயர்வானது இதனைத் தலைவி உவமையாகக் கூறுவதன் நோக்கம் அவர்களுடைய

நட்பும் உயர்வானது என்பதை உணர்த்தவே. தேனை இங்கு கூறியதன் நோக்கம் எத்தனை நாட்கள் ஆனாலும் தேனை முறையாக பராமரித்தால் கெட்டுப் போகாத தன்மையுடையது. அதனைப் போல எத்துனை நாட்கள் ஆனாலும் எங்களுடைய அன்பு குறையாதது. அத்துடன் எப்போது தேனைத் தின்றாலும் இனிக்கும் ஒருபோதும் கசப்பதில்லை, அதனைப் போலத் தலைவனும் எப்போதும் இனிமையான சொற்களைச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். தலைவியின் மனம் புண்படும்விதம் செயல்களைச் செய்திருக்கமாட்டார் என்பதும் வெளிப்படுகிறது.

ஒரு தேன்கூட்டில் பல்லாயிரக்கணக்கான தேனீக்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதைப் போல தலைவன் தலைவி இருவரும் ஒற்றுமையுடையவர்களாக வாழ்ந்துள்ளனர், வாழ வேண்டும் என்பதற்காக தேன்கூடு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது எனத்தெளியலாம். தேனீ எவ்வாறு பல்லாயிரக்கணக்கான மலர்களிலிருந்து பல நாட்களாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்த தேனை ஓரிடத்தில் சேர்ப்பதைப் போல, எங்களுடைய நட்பு ஓரிரு நாட்களில் மலர்ந்தது கிடையாது பல நாட்களாக ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டதின் பலனாக மலர்ந்தது. எங்களது திருமணம் ஆயிரக்கணக்கான பெரியோர்களின் முன்பு நடந்தது. தேனீக்கள் தேனை தான் உண்பது மட்டுமல்லாது பிற உயிரினங்களும் பயனடையும் வகையில் தேனைக் கொடுத்து தானும் நன்றாக இருந்து தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களையும் நன்றாக வைத்துக் கொள்ளும் பொதுநலப் பண்புடையதாக தேனீக்கள் உள்ளன. அத்தகைய உள்ளம் உடையவர்களாகவும் அதனைப் போன்று கருணையும். தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்குப் பயனை நல்கும் செயல்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சிறுமை உறுபவோ செய்ய அறியலரே

தோழியிடம் தலைவனின் சிறப்பைக் கூறும் தலைவி 'சிறுமை உறுபவோ செய்ய அறியலரே' என்னும் வரியின் வாயிலாக எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தலைவன் தான் செய்வதறியாது கூட சிறுமை தரும் செயலை மேற்கொள்ள மாட்டார் என்று கூறுவதிலிருந்து, சிறுமை தரக்கூடிய செயல்களைச் செய்யும் விதம் சில சூழ்நிலைகள் தலைவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் அத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்பட்ட போதும் தலைவன் சிறுமை தரக்கூடிய செயல்களைச் செய்யாது, அறச்செயல்களைக் கடைப்பிடிப்பவராக நடந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகிறது. இதனை மனதிலிறுத்தியே தலைவி இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

பொருளாதாரமே பிரதானமாகிவிட்ட சமகாலத்தில் கணவன் மனைவி இடையே அன்பும், புரிதலின்மையும், விட்டுக் கொடுத்தலும், தன்னலமற்றவர்களாகப் பிறருக்கு உதவும் பண்பு நலனும் குறையத் தொடங்கியுள்ளது. எனவே நற்றிணை கூறும் இத்தகைய அன்பு சமகாலத்தின் தேவையாக உள்ளது. அறத்தைப் பற்றிக் கூறும் வள்ளுவர்,

ஒல்லும் வகையானறவினையோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல் (குறள்.33)

என்னும் குறளில், அறத்தை கடைபிடிப்பவர் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தாம் செல்கின்ற இடங்களிலெல்லாம் அறத்தைக் கைவிடாது கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்கிறார். இத்தகைய சிறப்பினையுடையவராகத் தலைவன் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும் இதனால் தலைவி நின்றசொல்லர் எனக் கூறுகிறார்.

தலைவனின் அன்பு

தலைவன் பொருள் தேடச் சென்று பொருளீட்டிய பிறகு தனது வீட்டிற்குத் திரும்புகிறான். அவன் வருவதற்கு முன்பே அவனது மனம் தலைவியிடம் சென்று விடுகிறது இதனால் தேர் ஓட்டும்

வளவனிடம் விரைவாகத் தேரை ஓட்டச் சொல்கிறான். வளவனும் அவ்வாறே ஓட்டுகிறான். அவ்வாறு வரும் வழியில் உருகிய நெய்யில் பாலைத் தெளித்தது போன்ற புள்ளிகளை உடையதும், கரகரப்பான குரல் ஒளியினை உடையதுமான காட்டுச் சேவல் காடும் காடு சார்ந்த முல்லை நில பரப்பில் ஈரமான மணலைக் கிண்டி புதிய இரைகியாகி புழுவை அலகில் கொத்தி இரைகிடைத்த மகிழ்ச்சியில் தன் பெட்டைக் கோழியை பெருமிதத்துடன் பார்த்தது. இதனை நற்றிணை,

உறுக்குறு நறுநெய் பால் விதிர்த்தன்ன
அரிக் குரல் மிடற்ற அன் நுண் பல் பொறிக்
காமரு தகையகானவாரணம்
பெயல் நீர் போகிய வியல் நெடும் புறவின்
புலராஈர் மணல் மணிரக் கொண்டி,
நாள் இரை கவர மாட்டி, தன்
பேடை நோக்கிய பெருந்தகு நிலையை (நற்றிணை .21)

என்னும் வரிகளில் காட்டுச் சேவல் தன் வாயில் இரையை வைத்துக்கொண்டு தன் பெட்டைக் கோழியைப் பார்த்ததாக அதனைப் பார்த்தவுடன் தலைவனுக்கும் தான் ஈட்டிய பொருளைத் தன் தலைவியிடம் கொடுத்து மகிழ வேண்டும் என்ற தலைவனின் எண்ணம் வெளிப்படுகிறது. கொத்தித் தின்னும் கோழி அதைக் கூட்டி விளையாடு பாப்பா என்கிறார் பாரதியார். நம் முன்னோர்கள் மனிதர்களிடம் மட்டுமில்லாது பிற உயிர்களிடமும் அன்பாக இருந்துள்ளனர். விலங்குகளை வேட்டையாடி நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்ந்த மனிதன், பிற உயிர்களிடமிருந்து வாழ்க்கை முறைகளைக் கற்றவனாக இருந்துள்ளான். இதற்கு காரணம் அவன் எல்லா உயிர்களையும் நேசித்தவனாக இருந்திருக்கிறான், இருக்க வேண்டும். உருகிய நெய்யில் பாலைத் தெளித்தது போன்ற வண்ணத்தையுடைய சேவல் என்று கூறுவதிலிருந்து பிற உயிர்களிடம் அவர்கள் காட்டிய அன்பும் நேசிப்பும் வெளிப்படுகிறது.

தலைவன் தான் ஈட்டிய பொருளைத் தலைவியிடம் காண்பித்து மகிழ வேண்டும் என நினைக்கிறான் எனில் பொருளாதாரம் இல்லறத்தின் இன்றியமையாத ஒன்றாகப் பண்டைய காலம் தொட்டு இருந்து வந்துள்ளதை உணர முடிகிறது. ஒரு மனிதன் சேவக்கோழியிடமிருந்து கூட பாடத்தைக் கற்கலாம் என்பது தெளிவாகிறது.

முடிவுரை

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நம்பிக்கை வேண்டும். அத்தகைய நம்பிக்கையே மனிதன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதற்கு வழிவகுக்கும். மேன்மக்களின் நட்பு எப்போதும் மேன்மையுடையதாக இருக்கும். அவற்றுடன் ஒவ்வொரு மனிதனும் சொன்ன சொல்லைக் கடைபிடிப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். கணவன் மனைவி இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு இல்லற வாழ்வை மேற்கொள்வதே ஆரோக்கியமான வாழ்க்கைக்கு வழிவகுக்கும். ஒவ்வொரு மனிதனும் மனிதர்கள் மட்டுமல்லாது பிற உயிர்களிடமிருந்தும் தம் வாழ்க்கைக்கு வளம் சேர்க்கும் பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதை உணர முடிகிறது.

நற்றிணை நவிலும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள் - பா.விக்னேஷ்குமார்

துணைநூல் பட்டியல்

கம்ப ராமாயணம் இராமாவதாரம் - கம்பன் அறநிலை கோவை - 641 037

திருக்குறள் - உரையாசிரியர் ஞா. தேவநேயப் பாவாணர், தமிழ்மண் பதிப்பகம்சென்னை - 600 014

நற்றிணை - உரையாசிரியர் முனைவர் குவெ பாலசுப்பிரமணியன் நியு செஞ்சுரி புக் கவுஸ் (பி) லிட்
சென்னை - 600 096

பாரதியார் கவிதைகள் விஜயா பதிப்பகம் கோவை - 641 001

நற்றிணையில் அற விழுமியங்கள்

ஷா. முஹம்மது அஸ்ரின் & த.செல்வராசு / S. Muhammad Asri & T. Selvarasu

முதுகலை & தமிழாய்வுத்துறை / Master & Tamil Department

ஜமால் முகமது கல்லூரி (த) / Jamal Muhammad College

திருச்சிராப்பள்ளி / Tiruchy

Manuscript received 21 June 2025

Manuscript accepted September 2025

*Corresponding author/First Author

ஆய்வுச் சுருக்கம்

ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் வாழ்ந்து மறைந்த முன்னோர்களின் நற்செயல்களும், நற்சிந்தனைகளும் காலங்கள் பல கடந்து நிலைபெற்றுவிடுகின்றன. அவ்வாறு நிலைபெற்றவைப் பிற்காலத்தில் தோன்றும் மக்களால் போற்றிப் பின்பற்றப்படுகின்றன. பழந்தமிழகத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் சொல்லிலும், செயலிலும், சிந்தனையிலும் எண்ணற்ற விழுமியங்கள் கருத்துகளாகவும், அறிவுரைகளாகவும் இடம்பெற்றுள்ளதைச் சங்க இலக்கியங்களைக் கொண்டு அறியமுடிகின்றது. ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சங்க இலக்கிய நூல்களுள் ஒன்றான நற்றிணையில் நீரின் முக்கியத்துவம், இளமையின் இன்றியமையாமை, தீமையைத் தவிர்த்தல், விடாமுயற்சி செய்தல், மனிதநேயத்துடன் நடத்தல், வாய்மையைக் கடைபிடித்தல், பங்கிட்டு உண்ணுதல் ஆகிய அறம் சார்ந்த கருத்துகளும், சிந்தனைகளும், அறிவுரைகளும் விழுமியங்களாக இடம்பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. இவ்விழுமியங்களைக் கலைக்களஞ்சியங்கள், அகராதிகள், அறிஞர்களின் கூற்றுகள் ஆகியவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு விரிவான முறையில் விளக்கமாக ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

திறவுச் சொற்கள்: நற்றிணை, விழுமியம், அறம், இளமையின் முக்கியத்துவம், தீமையைத் தவிர்த்தல், விடாமுயற்சி, மனிதநேயம், வாய்மை, பாதிடு

Abstract

The good deeds and noble thoughts of ancestors who lived and passed away in every society endure through many ages. Those that have thus endured are revered and followed by people who emerge in later times. Through Sangam literature, we can learn that countless values are embedded as ideas and advice in the words, actions, and thoughts of the people who lived in ancient Tamil Nadu. In Natrinai, one of the Sangam literary texts taken up for study, we can see that ethical concepts, thoughts, and advice appear as values, including: the importance of water, the indispensability of youth, avoiding evil, persevering with effort, treating others with humanity, adhering to truthfulness, and sharing food. The objective of this article is to examine these values in detail and comprehensively, with the aid of encyclopedias, dictionaries, and the statements of scholars.

Keywords:

Natrinai, Values, Moral, Importance of Youth, Avoidance of Evil, Hardwork, Humanity, Honesty, Food Sharing

முன்னுரை

அன்றாட வாழ்வில் மனிதனால் செய்யப்படும் நற்செயல்கள் வாயிலாகச் சீரிய பண்புகள் வெளிப்படுகின்றன. அப்பண்புகளே அவனது வாழ்வில் முன்மாதிரியாக அமைந்து ‘விழுமியம்’ என்ற பெயரில் நிலைபெற்று விடுகின்றன. பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் திகழ்கின்றன. பல்வேறு சூழ்நிலைகளைக் களமாகக் கொண்டு பல்வேறு புலவர்களால் பாடப்பட்டுள்ள அப்பாடல்களில் பழந்தமிழ் மக்களின் எண்ணற்ற விழுமியங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகிறது. அவற்றுள் இளமை, தீமை, விடாமுயற்சி, மனிதநேயம், வாய்மை, உணவுப் பங்கீடு ஆகியன குறித்து நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள அறம் சார்ந்த விழுமியங்களைப் பகுத்தாராய்ந்து வெளிப்படுத்தி இக்கட்டுரை முனைகிறது.

விழுமியம் - விளக்கம்

‘விழு’ எனும் வேர்ச்சொல்லை அடியாகக் கொண்டு தோன்றிய சொல் ‘விழுமியம்’ ஆகும். ‘விழு’ என்ற சொல்லிற்குச் ‘சிறப்பு’ எனப் பொருள்படும். ‘விழுமியம்’ என்பதற்குக் கலைக்களஞ்சியத்தில் ‘சிறப்புடையம்’ (தமிழ் லெக்சிகன், பகுதி 1, ப.3723) எனப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதியில் ‘விழுமிய’ என்பதற்குச் ‘சீரிய பொருளை உணர்த்துதல்’ (மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி, ப.849) எனும் பொருள் காணப்படுகிறது. மேலும், இச்சொல்லிற்கு ‘சிறந்த’ (திருமகள் தமிழ் அகராதி, ப.856) எனும் பொருள் திருமகள் தமிழ் அகராதியில் காணக் கிடைக்கின்றது.

“விழுமியம் என்றாலே சிறந்ததை மட்டுமே குறிக்கும். சிறந்ததல்லாத எதுவும் விழுமியம் என்ற சொல்லின் பொருளாட்சிக்குள் வராது” (சேதுமணியன், தமிழ் நாவல்களில் மதிப்புகள், ப.1) என்கிறார் சேதுமணியன். மேன்மை, தகுதி, தகவு, மாண்பு, மாட்சிமை, மகிமை, உயர்வு, மதிப்பு ஆகிய சொற்களும் சிறந்ததைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே, இச்சொற்கள் அனைத்தையும் குறிக்க ‘விழுமியம்’ எனும் பொதுச்சொல்லைக் கல்வியாளர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர்.

ஆங்கில மொழியில் விழுமியத்தையும் மதிப்புகளையும் குறிக்க ‘Values’ எனும் சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இச்சொல்லைப் பக்தவத்சல பாரதி, அ.ச.ஞானசம்பந்தன், ம.ரா.போ.குருசாமி ஆகியோர் ‘விழுமியம்’ என்றே தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். எனினும் விழுமியமும் மதிப்பும் வேறு பொருள் கொண்டவை எனும் கருத்துடையவராக சேதுமணியன் விளங்குகிறார்.

அற விழுமியங்கள்

சங்க இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ‘அறம்’ எனும் சொல்லை ஆங்கில மொழியில் ‘Ethics’ என்பர். அறம் எனும் கருத்தாக்கமானது தொடக்க காலம் முதல் இக்கால வரை மனிதனின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. இதனை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பல்வேறு அறக் கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணலாகிறது. இக்கருத்துகளே, சங்க கால சமுதாயத்தின் வரலாறு, கலாச்சாரம், நாகரிகம், பண்பாடு ஆகியவற்றை அறிய உதவுகின்றன.

”அந்நிலை மருங்கின் அறமுத லாகிய
மும்முதற் பொருட்கும் உரிய என்ப” (தொல், நூ.1358)

எனும் தொல்காப்பிய நூற்பாவில் அறம், பொருள், இன்பம் எனும் முப்பொருட்களின் வரிசை முறையை குறிப்பிடுகையில் அறத்திற்கு முதன்மை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாகிறது. மேலும், இம்முப்பொருளுக்கும் அறமே அடித்தளமாக விளங்குகிறது என்பதை,

”இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு
அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை
சிறப்புடை மரபிற பொருளும் இன்பமும்
அறத்து வழிப்படுஉம் தோற்றம் போல” (தொல், நூ.1035)

எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளதையும் காண முடிகிறது.

அறம் என்பது ”கடமை, நோன்பு, தருமம், கற்பு, இல்லறம், துறவறம், நல்வினை, அறநூல், அறக் கடவுள், தரும தேவதை” (கழகப்புலவர் குழு, கழகத் தமிழ் அகராதி, ப.59) ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுவதாகக் கழகத் தமிழ் அகராதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், இச்சொல்லானது சங்க இலக்கியங்களில் எத்தகைய பொருள்களில் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர் என்பதைப் பாலதண்டாயுதத்தின் கூற்றால் அறியலாகிறது.

“ஓழுக்கம், வழக்கம், நீதி, கடமை, ஈகை, புண்ணியம் அறக்கடவுள், சமயம் என்ற பொருள்களைப் பெருவழக்காக வழங்கியதோடு, வேறு சில பொருள்களும் அருகிய வழக்காக வழங்கியுள்ளனர்” (பாலதண்டாயுதம்.க, சங்க இலக்கியத்தில் அறங்கள், ப.9) என்கிறார். இவை சங்க கால மக்கள் அறச் சிந்தனைகளையும், அறக் கருத்துகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே செயல்களைச் செய்துள்ளதை மெய்ப்பிக்கின்றன.

”மறம்கெழு சோழர் உறந்தை அவையத்து
அறம் கெட அறிய தாங்கு” (நற்றிணை, ப.400: 7-8)

என்பதைக் கொண்டு அன்றைய ஆட்சியாளர்களின் அறமாக நீதி தவறாமை விளங்கியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. மேலும், மனித இனத்திடம் இயற்கையிலேயே அறப் பண்புகள் நிறைந்துள்ளதாக ”அறனும் அன்றே ஆக்கமும் தேய்ம்” (நற்றிணை, பா.68: 3) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது. எனவே, மேற்கண்ட நற்றிணைப் பாடல்களைக் கொண்டு அறம் எனும் சொல் சங்க காலத்தில் இயற்கை, நீதி ஆகியவற்றைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டமை உறுதியாகிறது.

மேலும், நோயாளியின் நோயினை அறிந்து அதற்கேற்றவாறு மருந்து கொடுக்கும் சிறந்த மருத்துவனை ‘அறவோன்’ எனச் சங்க கால மக்கள் அழைத்துள்ளதை அறியலாகிறது. அக்கால மக்களால் அறத் தொழிலாக மருத்துவமும், அறம் தவறாதவர்களாக மருத்துவர்களும் மதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனை மெய்ப்பிக்கும் வகையில், ”மருந்து ஆய்ந்த கொடுத்த அறவோன்” (நற்றிணை, பா.136: 3) எனும் நற்றிணைத் தொடர் விளங்குகிறது. மேலும், அக்கால மருத்துவர்கள் உயிர்காக்கும் அறக்கடவுளாக மக்களால் போற்றப்பட்டுள்ளதையும் உணர முடிகின்றது.

அறம் சார்ந்த வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள்

சமூகத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு மனிதனின் சொல், செயல், நடைமுறை ஆகிய அனைத்தையும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தால் பல்வேறு கருத்துகளும், அறிவுரைகளும், தத்துவங்களும் பொதிந்துள்ளதைக் காணலாம். செயல்கள் குறித்த அறக்கருத்துகளை அறிவுரைகளாவும், அவற்றின் இன்றியமையாமையைத் தத்துவங்களாகவும் நற்றிணைப் பாடல்களில் புலவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

உலகில் உயிர்வாழும் உயிர்களுக்கு இன்றியமையாததாக விளங்கும் நீரின் முக்கியத்துவம் குறித்து "நீரின் றமையா வுலகம்" (நற்றிணை, பா. 1:5) என நற்றிணையின் முதல் பாடலில் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது. இதைப்போல, ஒரு மனிதனின் வாழும் காலம், வாழ்க்கை நிலை, வாழ்க்கை அமைப்பு, வாழ்வியல் சூழல் முதலிய வாழ்வியல் தொடர்பான நிகழ்வுகளை முன்பே அறிந்துகூற எந்த ஒரு அறிஞராலும் முடியாது என்பதை "வாழ்நாள் வகையளவு அறிஞரும் இல்லை" (நற்றிணை, பா.314: 2) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

இளமையின் இன்றியமையாமை

பருவத்திலேயே பயிர் செய்தல் வேண்டும் என பழமொழிக்குத் தேற்றுவாயாகத் தொல்காப்பியத்தில் "நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும்" (தொல், நூ.990:7) எனும் தொடர் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். இதுபோல, நற்றிணைப் பாடலில் ஆண், பெண் ஆகிய இருபால் மக்களின் இளமைப் பருவத்தினைத் திருமணத்துடன் தொடர்புபடுத்திப் பேசப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

"பொன்றேர் மேனி மணியன் தாழ்ந்த
நல்நெடுங் கூந்தல் நரையொடு முடிப்பினும்"

(நற்றிணை, பா.10: 2-3)

எனத் திருமணத்தைத் தலைமுடிகள் நரைத்து வெண்மையாகி முதுமை அடைவதற்கு முன்பாக இளமையிலேயே செய்து கொள்ள வேண்டும் என இளமையின் அருமை அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. மற்றொரு பாடலில், "முதிர்ந்தோர் இளமை ஒழிந்தும் எய்தார்" (நற்றிணை, பா.314:1) என முதியோரால் மீண்டும் தனது இளமையைப் பெறமுடியாது என அழுத்தமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தீமையைத் தவிர்த்தல்

தீமை செய்தவருக்குச் சுட்டெரிக்கும் நரகம் உண்டு என்ற கருத்தை அனைத்து சமயங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. இத்தகைய கருத்தாடல் சங்க கால மக்களிடமும் வழக்கில் இருந்துள்ளது. இதனை, "வரையா நயவினர் நிரையம் பேணார்" (நற்றிணை, பா.329:1) எனும் நற்றிணைப் பாடலடியால் அறியலாகிறது. இதனைக் கொண்டு நரக நெருப்பிற்கு அஞ்சி வரையறையின்றிப் பிறருக்குத் தீமை செய்வதைத் தவிர்க்குமாறு அக்கால மக்களுக்கு அறிவுரை புகட்டப்பட்டுள்ளது உறுதியாகிறது.

விடாமுயற்சி

ஒரு மனிதன் தான் எடுத்துக் கொண்ட செயலைச் செய்கையில் பல்வேறு இன்னல்கள், தடைகள் ஏற்படலாம். அவற்றைக் கண்டு அஞ்சி மனந்தளராமல் விடாமுயற்சியோடு முயன்று அச்செயலை முடித்துவிட வேண்டும். இதனை வலியுறுத்தும் வகையில் ,

செய்வினை முடியாது எவ்வம் செய்தல்
எய்யாமையொடு இளிவு தலைத் தருமென
உறுதி தூக்காத் தூங்கி அறிவே (நற்றிணை, பா.284: 5-7)

என்ற நற்றிணைப் பாடல் அமைந்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது. இதனைக் கொண்டு செயலில் ஈடுபடும் முன்னர் ஒருமுறைக்குப் பலமுறை சிந்திப்பது சிறந்தது. ஆனால் செயலில் இறங்கிய

பின்னர் அச்செயலை சிறப்பாக முடிப்பதை மட்டுமே சிந்தனையாகக் கொள்ள வேண்டும் என அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

மனித நேயம்

எந்தவொரு பலனையும் எதிர்பார்க்காமல் பிற உயிர்களிடம் காட்டப்படும் அன்புடன் கூடிய இரக்கக் குணத்தை ‘மனிதநேயம்’ அல்லது ‘மனிதம்’ எனக் கூறலாம். மனித நேயம் என்பதை “மனிதன் மனிதனை மதித்துச் செலுத்தும் அன்பு” (மணவழகன்.ஆ, பண்டையத் தமிழரின் தொலைநோக்குப் பார்வை, ப.14) என மணவழகன் குறிப்பிடுகிறார். ஆறு அழகப்பன் அவர்கள், “ஓர் ஆடையை நெய்கையில் நெடுக்கிழையும், குறுக்கிழையும் தறியால் பிணைப்பதைப் போன்று மக்களுடைய உள்ளங்களைப் பிணைத்து இணைப்புறச் செய்வதே மனிதநேயமாகும்” (அழகப்பன்.ஆறு, மனிதநேயம், ப.17) என மனிதநேயம் குறித்துத் தனது நூலில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

ஆன்றோர் செல்நெறி வழாஅச்

சான்றோன் ஆதலநற்கு அறிந்தினை தெளிமே (நற்றிணை, ப.233: 8-9)

என்ற நற்றிணைப் பாடலில் மனிதத்தைத் தவம் செய்தோ, உடலை வருத்தியோ பெறமுடியாது என்றும், முன்னோர்களின் வழிகளைப் பேணிப் பின்பற்றி வாழ்ந்தாலே மனிதம் வளரும் என மனித நேயம் குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாகிறது.

ஆல நிழல் அசைவு நீங்கி

அஞ்சுவழி அஞ்சாது அசைவை அசைஇ

வருந்தாத ஏகுமதி வாழிலைக் குறுமகள் (நற்றிணை, பா.76: 3-5)

என்ற பாடலில் தன்னை நம்பி நெடுந்தொலைவு நடந்து வரும் தலைவி வருத்தம் அடையக் கூடாது என்ற தலைவனின் மனிதநேயப் பண்பு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

தன்னை இரவு நேரத்தில் சந்திக்க வருவதாகக் கூறிய தலைவனிடம் மறுப்புக்கூறும் தலைவியின் கூற்றாக அமைந்த நற்றிணைப் பாடலில் காதலோடு கூடிய மனிதநேயப் பண்பு வெளிப்படுவதாகப் புலவர் பதிவுசெய்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

அஞ்சுதக உரறும் ஓசை கேளாது

துஞ்சு தியோ – இல தூவிலாட்டி

பேரஞர் பொருத புகர்படு நெஞ்சம்

நீரடு நெருப்பின் தணிய இன்றிவர்

வாரார் ஆயினோ நன்றே சாரல்

விலங்கு மலை ஆராறு உலர்ந்தொறும்

நிலம்பரந்து ஒழுக்குமென் நிறைஇல் நெஞ்சே (நற்றிணை, பா.154: 6-12)

என்ற பாடல் வாயிலாக இரவு நேரத்தில் தலைவன் பல்வேறு இடர்களைச் சந்திக்க நேரிடும் என்னும் உணர்வினால் தலைவி மறுப்புக் கூறியுள்ளதாகக் கொள்ள முடிகிறது. இவை அக்கால தலைவன் தலைவியின் மனிதநேயப் பண்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

வாய்மை

சிந்திக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் சொல்லிய சொல்லையும், கொடுத்த வாக்கினையும் காக்கும் குணம் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். இதனைச் சங்க கால மக்கள் காலங்காலமாகப் பின்பற்றி வந்துள்ளதை நற்றிணைப் பாடல்கள் வழியாக அறிய முடிகின்றது.

நிலம்புடை பெயர்வதாயினும் கூறிய
சொல்புடை பெயர்லோ இலரே (நற்றிணை, பா.289: 2-3)

என்பதில் இயற்கை சிற்றத்தால் நிலப்பகுதி பிரிந்து இரண்டாகப் பிளவுபட்டாலும், மக்கள் சொன்ன சொல்லில் இருந்து மாறுபடமாட்டார்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகின்றது

நின்ற சொல்லர் நீடுதோன்று இனியர்
என்றும் எந்தோள் பிரிபு அறியலரே (நற்றிணை, பா.1: 1-2)

என்பதில் தன்னிடம் சொன்ன சொல்லுக்கு மாற்றமாகத் தலைவன் நடந்து கொள்ள மாட்டான் என்ப பிரிவுத் துயரால் வருந்தும் தலைவி மனவலிமையுடன் தோழிக்குக் கூறியுள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

தண்பெரும் பரப்பின் ஒண்பதம் நோக்கி
அங்கண் அரில்வலை உணக்கும் துறைவனொடு (நற்றிணை, பா.4: 3-4)

என்ற பாடலிலும் தன்னிடம் சொல்லிய சொல்லில் இருந்து மாறுபடாமல் நடந்துகொண்ட தலைவன் குறித்து தலைவி கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. “பொய் சொல்வதற்கு மனவலிமை தேவையில்லை. ஆனால் எதற்காகவும் பொய் சொல்லாமல் உண்மையே பேசி உண்மையாக நடப்பதற்கு மனவலிமை வேண்டும்” (வரதராசன்.மு, நல்வாழ்வு, ப.65) என்ற மு.வரதராசனின் கூற்றினைக் கொண்டு சங்க கால ஆண்களும் பெண்களும் வாய்மையை விழுமியமாகக் கடைபிடித்து வாழ்ந்துள்ளதை அறியலாகிறது.

உணவுப் பங்கீடு (பாதீடு)

‘பாதீடு’ என்னும் சொல்லானது ‘பகிர்ந்து உண்ணுதல்’, ‘பங்கிட்டு உண்ணுதல்’ ஆகியவற்றைக் குறிக்க சங்க காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்லாகும். பழந்தமிழரின் வாழ்வியலை விளக்கும் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் உணவுப் பங்கிடுதல் குறித்து “தந்துநிறை பாதீடு உண்டாட்டு கொடையென்” (தொல், நூ.1007:7) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்தில் பங்கிட்டு உண்ணுவதற்கு என இடம் இருந்ததை “கூட்டுண்ணும் புல்லென் மன்றம்” (நற்றிணை, பா.33:3) என நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள தொடரால் அறியலாகிறது.

”உடும்பு கொளீஇ வரிநுணல் அகழந்து
நெடுங் கோட்டுப் புற்றத்தீயல் கெண்டி
எல்லுமுயல் எறிந்த வேட்டுவன் கவல
பல்வேறு பண்டத் தொடை மறந்தில்லத்து
இருமடைக் கள்ளின் இன்களி செகுக்கும்” (நற்றிணை, பா.59: 1-5)

எனும் பாடலில் பாலை நில வேட்டுவன் தனது சுற்றத்தாருடன் பகிர்ந்து உண்ட உணவுப் பொருட்கள் பட்டியலாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது. அவ்வேட்டுவன் உடும்பு, தவளை, ஈயல் (ஈசல்), முயலை ஆகியவற்றின் மாமிசத் துண்டுகளைச் சுற்றத்தாருடன் பகிர்ந்து உண்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது,

கானவன் எய்த முளவுமான் கொழுங்குறை
தேம்கமழ் கதுப்பின் கொடிச்சி கிழங்கொடு
காந்தள் அம் சிறுகுடிப் பகுக்கும் (நற்றிணை, பா.85: 8-10)

பிணர்ச்சுவற் பன்றிதோல் முலைப் பிணவொடு
கணைக்கால் ஏனல் கைம்மிகக் கவர்தலின்
கல்லதர் அரும்புழை அல்கி கானவன்
வில்லின் தந்த வெண்கோட்டு ஏற்றை
புணையிருங் கதுப்பின் மனையோள் கெண்டி
குடிமுறை பகுக்கும் நெடுமலை நாட (நற்றிணை, பா.336:1-6)

ஆகிய பாடல்களில் குறிஞ்சி நில மக்களின் உணவுப் பங்கீட்டு முறை குறித்து கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. அம்பெய்தி கொல்லப்பட்ட முள்ளம் பன்றியை இல்லத்திற்குக் கொண்டு வந்து குறிஞ்சி நிலத் தலைவியிடம் தலைவன் கொடுக்க, அதனை நன்றாகச் சமைத்துத் தனது குடிகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து உண்டு மகிழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல்களைக் கொண்டு சங்க கால மக்கள் பங்கிட்டு உண்ணுதலை விழுமியமாகக் கொண்டவர்களாக விளங்கியதை அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

விழுமியம், அறம் அகிய சொற்கள் குறித்து கலைக்களஞ்சியங்கள், அகராதிகள், அறிஞர்களின் கூற்றுகள் ஆகியவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு விளக்கம் காணப்பட்டுள்ளது. மனிதனின் மனத்தில் இயற்கையிலேயே அறம் நிரம்பியுள்ளதையும், நோய்க்கு மருத்தளிக்கும் மருத்துவன் 'அறவோன்' என அழைக்கப்பட்டதையும் நற்றிணைப் பாடல்களால் அறிய முடிகின்றது. மேலும், நீரில்லாமல் உலகம் இயங்காது, வாழ்நாளை யாராலும் வரையறுத்துக் கூற முடியாது ஆகிய வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள் அற விழுமியங்களாக நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகிறது. இளமையின் இன்றியமையாமை, தீமையைத் தவிர்த்தல், விடாமுயற்சி செய்தல் ஆகியன குறித்த விழுமியக் கருத்துகள் நற்றிணைப் புலவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. சங்க காலத்தில் இருபால் மக்களிடமும் உண்மைப் பேசுதல், பங்கிட்டு உண்ணுதல், மனிதநேயம் முதலான பண்புகள் விழுமியங்களாக இருந்ததை நற்றிணைப் பாடல்கள் உறுதிசெய்கின்றன.

துணைநின்ற நூல்கள்

- அழகப்பன், ஆறு. (2012). மனிதநேயம். சென்னை: பத்மா பதிப்பகம்.
- இராமசுப்பிரமணியம், வ.த. (2001). திருமகள் தமிழ் அகராதி. சென்னை: திருமகள் நிலையம்.
- கழகப்புலவர் குழு. (1964). கழகத் தமிழ் அகராதி. சென்னை: கழக வெளியீடு.
- சேதுமணியன். (1990). தமிழ் நாவல்களில் மதிப்புகள். மதுரை: செண்பகம் வெளியீடு.
- பாலசுப்பிரமணியன், கு.வே. (2004). நற்றிணை மூலமும் உரையும். சென்னை: நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிட்.
- பாலதண்டாயுதம், க. (2010). சங்க இலக்கியத்தில் அறங்கள். புதுச்சேரி: காஞ்சி மாமுனிவர் பட்ட மேற்படிப்பு மையம்.
- புலியூர்க் கேசிகன். (2003). தொல்காப்பியம் தெளிவுரையுடன். சென்னை: அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ்.

- மணவழகன், ஆ. (2005). பண்டையத் தமிழரின் தொலைநோக்குப் பார்வை. சென்னை: காவ்யா பதிப்பகம்.
- வரதராசன், மு. (2000). நல்வாழ்வு. சென்னை: பாரி நிலையம்.
- தமிழ் லெக்சிகன் பகுதி-1. (1924). சென்னை: சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதியில் பக்தி மாண்புகள்

திருமதி ச.கண்ணம்மாள்
Mrs. S. Kannammal

Manuscript received 25 September 2025

Manuscript accepted 15 October 2025

*Corresponding author/First Author

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பக்திக்குரிய மொழியாகத் திகழும் தமிழ் மொழியின் கடவுள் முருகன். முருக வழிபாடு மிகத் தொன்மையான காலத்திலிருந்து இன்றுவரை மிகப் பெரும் அளவில் வணங்கத்தக்கதாகி, கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. முருகனின் அருள் பெற்ற அடியார்கள் அருவ (பக்தி) உணர்வை உருவத்தில் (மொழியில்) கொணரச் செய்ததன் விளைவாக எண்ணற்ற நூல்கள் தோன்றின. அவற்றுள் கி.வா.ஜகந்நாதன் அவர்களால் படைக்கப்பட்ட இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி எனும் நூலும் சிறப்பிற்குரியது.

இந்நூலில் சுட்டப் பெறும் இரத்தினகிரியும் திருப்புகழில் சுட்டப்பெறும் ரத்னகிரியும் வேறு வேறாகும். கி.வா.ஜ அவர்கள் குறிப்பிடும் இரத்தினகிரி தவம் புரிபவர்கள் வாழ்கின்ற, கற்றவர்கள் போற்றும் தலமாக, பாவம் தீர்க்கும் பாலமுருகன் வீற்றிருந்து அருள்புரிகின்ற திருத்தலமாகும். இந்நூலாசிரியர் பாலமுருகனின் மீது காதல் வயப்பட்ட தலைவியாகி, காமனையும் காமுறச் செய்யும் அழகுடையவனாகிய முருகக் கடவுளின் அருட்பார்வைக்கு ஏங்கி நிற்பது, படிப்போரையும் ஏங்கி நிற்கச் செய்கிறது.

திறவுச் சொற்கள் : இரத்தினகிரி, முருகன், பக்தி, அவதாரம், கைக்கிளை, பயன், விண்ணப்பம்

Abstract

Murugan is the god of the Tamil language, which is a language of devotion. The worship of Murugan has been worshipped and celebrated on a large scale since ancient times to this day. As a result of the devotees of Lord Murugan expressing the feeling of devotion in form (language), countless books have emerged. Among them, the book Ratnagiri Balamurugan Andathi, written by K.V. Jagannathan, is also noteworthy. The Ratnagiri mentioned in this book and the Ratnagiri mentioned in Thiruppugazh are different. The Ratnagiri mentioned by K.V.A.J. is a place where ascetics live, where scholars worship, and where the Lord Balamurugan, who forgives sins, resides and bestows his blessings. The author of this book, who becomes a hero who falls in love with Balamurugan and yearns for the divine gaze of Lord Muruga, a beauty that makes even the most lustful man lustful, makes the reader yearn as well.

Key words: Ratnagiri, Murugan, Devotion, Incarnation, Twig, Use, Application

முன்னுரை

முருக வழிபாடு மிகத் தொன்மையானது என்பதற்கு சங்க இலக்கியங்களே சான்று. முதற்கடவுளாகிய முருகப் பெருமான் குன்றமெல்லாம் திருக்கோயிலாகக் கொண்டு அருள் புரிபவன். அத்தகு எழில் மிக்க முருகப் பெருமானை வணங்கிப் போற்றும் விதமாக பல்வேறு இலக்கிய வகை சார்ந்த எண்ணற்ற நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றுள் 'இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி' நூலில் காணலாகும் பக்தி மாண்புகளை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஆய்வு நெறி

இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை விளக்க முறையிலும் ஒப்பிட்டு முறையிலும் அமைந்துள்ளது. கி.வா. ஜகந்நாதன் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி என்ற நூலும் திருப்புகழும் முதன்மை

ஆதாரங்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, தொடர்புடைய பிற நூல்கள் மற்றும் ஆய்வுக்குறிப்புகள் துணைமை சான்றுகளாகக் கொண்டு எழுதப்பெற்றுள்ளது.

நூலாசிரியர் குறிப்பு

கோபம் அறியாத குணக்குன்று; கலைமகள் இதழின் ஆசிரியர்; வாஃச கலாநிதி கி.வா. ஜகந்நாதன் அவர்களால் எழுதப்பெற்றது 'இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி' என்னும் இந்நூல். இவர் மிகச்சிறந்த முருகன் அடியார். "உ.வே.சா மற்றும் கி.வா.ஜ ஆகிய இவர்களின் பணிகளாலும் முயற்சியாலும் தான் தமிழன்னை புதுப்பொலிவு பெற்றாள்" என்ற கூற்று இவரின் தமிழ்ப்பணியை உலகிற்கு பறைசாற்றும்.

கி.வா.ஜ அவர்களின் 141 நூல்கள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டுள்ளன. இவரின் 'திருமுருகாற்றுப்படை பொழிப்புரை' நூலை வியந்து "திருமுருகாற்றுப்படை அரசு" என்ற பட்டத்தினை இவருக்கு வழங்கினர். கதிர்காம யாத்திரை, கந்தர் அலங்காரச் சொற்பொழிவுகள் (6 பாகம்), பெரும் பெயர் முருகன், மருதமலை முருகன் அந்தாதி, காந்த மலை முருகன் பாடல்கள் ஆகியன இவரின் முருகப்பெருமான் சார்ந்த படைப்புகளாகும். காந்த மலை முருகன் பால் தீராக்காதல் கொண்டவர்; சிறந்த சொற்பொழிவாளர்.

நூல் குறிப்பு

இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி என்னும் இந்நூல் 1984 ஆம் ஆண்டு அருள்மிகு பாலமுருகன் திருக்கோயில் வெளியீடாக வந்தது. ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் சுவாமிகளின் ஆசிரியரையுடன் வெளிவந்த இந்நூல் உருவாக்கம் குறித்து, பாலமுருகன் அடிமை சுவாமிகள் நூலின் அணிந்துரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"இந்த இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி, எவரைக் கொண்டு பணியினை நிறைவு செய்வது என்று யோசிக்கும் காலை, எந்தை அருளாளன் 'இவரைக் கொண்டு செய்' என்பது போல வாஃச கலாநிதி கி.வா. ஜகந்நாதனாரை எனது நினைவில் தேயாத நிறைமதியாய்த் தோன்றச் செய்தான்." கி.வா.ஜ அவர்கள் ஒரே நாளில் உபவாசம் இருந்து எழுதிய நூல். அந்தாதிக்கு உரிய இலக்கணத்தோடு எழுதப்பட்ட 106 பாடல்களை உள்ளடக்கியது.

இரத்தினகிரி தலத்தின் சிறப்பியல்புகள்

'முருகன்' என்ற பெயர் சங்க இலக்கியங்களில் 9 இடங்களிலும் 'வேலன்' என்ற பெயர் 31 இடங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளதாக முனைவர் ம. தமிழ்வாணன் குறிப்பிடுகின்றார். அதுவன்றி 'முருகு' என்ற சொல்லாட்சியும் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது.

"குன்றாத செல்வமும் கோதிலா நெஞ்சமும் கூடும் நண்பர்
பொன்றாத நட்பும் பொலிவும் நின் பாதத்தைப் போற்றுவதும்
என்றேனும் எக்காலும் நின்னை மறவா இயல்பும் அருள்
நன்றா னவர்புகழ் ரத்ன கிரியை நயந்தவனே" (இரத்.பால.அந்.66)

இரத்தினகிரி என்னும் இந்நூலில் சுட்டப்பெறும் இம்மலை வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ளது. கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. பிறகு பாலமுருகன் அடிமை சுவாமிகளால் புனரமைப்புச் செய்து குடமுழுக்கு நடத்தப்பட்டது. அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளதாகக் குறிப்பிடுவர். இங்ஙனம் அவர் குறிப்பிட்ட இரத்தினகிரி என்பது கரூர் மாவட்டத்தில் உள்ள இரத்தினகிரி (ஐவர் மலை) என்பதைத் தெள்ளிதின் அறிய வேண்டியுள்ளது.

இந்த மலை சிறந்ததோ? அல்லவோ? என்று தருக்கம் இல்லாத பெருமை உடைய மலை இந்த இரத்தினகிரி மலை என்று கி.வா.ஜ அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். இரத்தினம் தங்கும் குன்றாத வான், ரத்ன தாழ் கிரி என்றழைக்கவும் பெறுகின்றது. அத்தகு பரிசுத்தமுடைய துங்கரத்தினகிரியில்

"சூரியனும் தாழ்ந்து வணங்கும் அப்பால முருகன்தன் தாள்உறுமே" - (இரத்.பால.அந்.20)

என்று பாடுகின்றார்.

மேலும், தவம் புரிபவர்கள் வாழும் இரத்தினகிரி, எல்லோருக்கும் காவலனாக இருக்கக்கூடிய முருகப்பெருமான் உரையும் இரத்தினகிரி, கற்றவர்களால் போற்றப்படும் தலமாக விளங்குதலையும் பாவம் எல்லாம் தீர்க்கும் தலமாகத் திகழ்வதையும் நூலின் வழி அறிய முடிகின்றது.

பாலமுருகனின் அருட் தோற்றம்

அகத்தியனார், சிவபெருமான், அருணகிரிநாதருக்கு குருவாக விளங்கிய முருகப்பெருமான், காருண்ய உருவமாக, சோதி உருவமாக, பரம்பரனாக எழுந்தருளியிருக்கின்றான்.

"ஆயிரம் பேர்எனி னும்கவின் காலில் உளதாம்
அந்தத் தூசினுக் கொல்லா ரெனின்எழில் சாற்றுமதோ?" (இரத்.பால.அந்.16)

என்ற இவ்வடிகள் முருகப்பெருமானின் அழகினை எடுத்தோதுகின்றன. வள்ளி, தெய்வானையின் அன்பினைப் பெற்றவனாக இருப்பினும் இத்தலத்தில் பாலமுருகனாகவே காட்சியளிக்கின்றான். கிரவுஞ்ச கிரியாக நின்ற அசுரனை நீபமலர் (கடம்பமலர்) மாலை அணிந்து, கரத்திலே செஞ்சுடர் வேலேந்தி அழித்த வீரன். அவனின் திருவடிகள் தாமரை போன்ற செவ்விய திருவடிகள். அந்தத் திருவடித் தாமரை மலர்கள் எங்ஙனம் மனமாகிய கல்லில் மலரும் என்ற ஐயத்திற்கு தெளிவு திருப்புகழில் இருப்பதை, கி.வா.ஜ அவர்கள் தம்முடைய 'பெரும் பெயர் முருக' என்ற நூலில் பின்வருமாறு விளக்கிச் செல்கின்றார்.

"முருகன், குமரன், சுகன் என்று விடாமல் அன்போடு மொழிந்தால் உள்ளம் உருகும்; அப்போது நெஞ்சத்தின் கனம் நீங்கும்; திண்மை ஒழியும்; அது கல்லின் தன்மையை இழந்து நீரின் தன்மையை அடையும்; அன்பினால் உருகிய உள்ளத் தடாகத்திலே இளமுருகன் பாதத் தாமரை மலரும்; தாளாகிய அணியார் அரவிந்தம் அலறும்." உளவியல் முறையிலான இக்கருத்து நெஞ்சக் கல்லை உருகச் செய்யும் ஆற்றைக் கற்பிக்கின்றது.

மேலும், கரைத்த நற்சாந்தினிலே ஆடிக் களிப்புறும் இன் முகத்தை உடையவன்; முருகப்பெருமான் கோழிக் கொடியை உடையவன்; பகைவனுக்கும் அருள் பவன்; வேலன் வெறியாடும் இடத்திலே வந்து அருள் பவன்; பற்றுக் கோடானவன்; என்றும் ரத்தினகிரியில் உறைபவன்; அவன் உருவைக் கண்டு அருளப் பெறுதலை அடியார்களின் விருப்பமாகும்.

"திருவுருப் பாலமுருகன் அடிமைக்குத் தேசு பெற அருளிய நாதன் அருள் உறின் வாரா தவை உளவோ?" (இரத்.பால.அந்.14)

என்ற இவ்வடிகள் பாலமுருகனின் அருட் தன்மையை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளன.

முருகப்பெருமானின் அவதாரம்

திருஞானசம்பந்தர் முருகப் பெருமானின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். அருணகிரிநாதர் தம் திருப்புகழில் அதிக இடங்களில் இக்கருத்தினைப் பதிவு செய்கிறார்.

அதனை அடியொட்டியே கி.வா.ஜ அவர்களும் தன் நூலில்

"தவத்தால் சிறந்த திருஞான சம்பந்தர் தான் முருகன் அவதாரம்" (இரத்.பால.அந்.68)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலும்,

"சேய் சுகன் கார்த்திகை மாதர் தருபால் தெவிட்டியதால் ஆய்தரு பாலைக் குடித்தான் இரத்தன் அருள்கிரியில்" (இரத்.பால.அந்.17)

என்ற அடிகளின் வழி மேலும் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

"வேல் பட்ட அழிந்தது" என்றதனை

"அதிசயம் அன்று; நம் தலைமேல் எழுத் தற்றிடுமே" (இரத்.பால.அந்.24)

இரத்தினகிரி பாலமுருகனை வணங்கினால் நம் தலையெழுத்து மாற்றப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிறந்த தவம்

கற்றதனால் ஆய பயன் இறைவன் திருவடியை சேர்தல். அதற்கான அறிவைப் பெற முயற்சித்தல் வேண்டும்.

"மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின்" (திருக்.280).

புறத்தோற்றத்தால் தவவேடத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் உலகம் பழிக்கும் செயல்களைச் செய்யாமல் இருத்தலே சிறந்த தவம் என்பது வள்ளுவம். சிறந்த தவமியற்றிப் பாவத்தைப் போக்க வேண்டும். அத்தகு பாவத்தைப் போக்க கானகம் சென்று இலை, தழைகளை உடுத்தி எளிமையாக வாழ முற்பட வேண்டும். அது எளிதான செயலன்று நேரத்தை வீணடிக்காமல் இறைவனை வணங்குதலே சிறந்த தவம் என்கிறார் நூலாசிரியர்.

கைக்கிளை ஏக்கம்

இறைவனின் மீதான பக்தியை அடியார்கள் நாயக நாயகி பாவத்தில் வெளிப்படுத்தியிருத்தலைப் பக்தி இலக்கியங்களில் அதிகமாக காண முடிகின்றது.

கி.வா.ஜ அவர்களும் இரத்தினகிரி பாலமுருகன் பால் காதல் வயப்பட்ட தலைவியின் மனநிலையைப் பெற்றவளாகத் தன் உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

"பால்என் பதுமொழி; பஞ்சென் பதுகால்; பதுமலர்க்

கோலம் முகம்என் றறிவையர் காமத்தைக் கொண்டு நின்றேன்

நின்னைப் புகழ்ந்து ஏத்துதற்கு ஓர்சொல் இயம்புவையே"(இரத்.பால.அந்.80)

'அரிவை' என்னாது 'அரிவையர்' காமத்தைக் கொண்டு நின்றேன் என்ற அடி அவரின் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டிற்கு மிகச் சிறந்த சான்றாகின்றது. காமத்தால் (பக்தியால்) நிறைந்த தலைவி செய்வதறியாது அரற்றுகின்றாள்.

"ஓரொருகால் வாய் விட்டு நம்பெருமான் என்றே ஓலம் இடும்;
சீரொருகால் ஓவாமல் நெஞ்சில் நினைப்பாள்; சிவன் தருசேய்
ஈரமுடன் அருள் செய்குவன் கொல்லோ? என அழுவாள்;
வேருடைப் பால முருகிப் பேதையைப் பேணுவையே"(இரத்.பால.அந்.39)

இங்ஙனம் புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் தலைவி, தன் தலைவனாகிய பாலமுருகனை காணாது பசலை நோய்க்கு ஆட்படுகின்றாள்.

"தாங்குறை சொல்லத் தமர் குறை சொல்லத் தனிமையினால்

நோய்பெற்று வாழும்இந் நேரிழைக் குள்அருள் நோக்கு தவுவாய்" (இரத்.பால.அந்.36)

பொதுவாக இறைத்துது இலக்கியங்களில் தலைவி தலைவனிடமிருந்து மாலை பெற்று வரும்படி வேண்டுகோள் விடுப்பாள். இவ்விடத்து தலைவி முருகப்பெருமானின் அருள் பார்வையைப் பெற தவித்து தன் நெஞ்சைத் தூதாக அனுப்புகிறாள்.

மேலும், முருகன் விருப்பால் அனைத்தும் துறந்து, மறந்து, செயலற்ற நிலையை, ஒளியிழந்திருத்தலைப் புலப்படுத்தி அருள் வேட்கிறாள்.

"காண்கிலன் யாரையும்; ஊனும் வெறுத்தனள்; கைவளைகள்
பூண்கிலள்; சற்றும் துயில்கிலள்; ரத்னப் பொருப்பனை
ஓண்பெறக் கண்டிலன்; என்செய்குவேன்? என ஏங்குகிறாள்;
சேண்பெறும் சீருடை வேலவ னேஅருள் செய்குவையே" (இரத்.பால.அந்.47)

இவ்வாறு தம்முடைய ஒருதலைக் காதலைத் தெரிவித்து, நெஞ்சத்தைத் தூதாக அனுப்பி, இரத்தினகிரி பாலமுருகனின் அருள்பார்வைக்கு ஏங்கி நிற்கிறாள் தலைவி. மேற்கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு அடியிலும் கி.வா.ஜ அவர்களின் பக்தி ஏக்கத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பயனும் விண்ணப்பமும்

காருண்யான முருகப்பெருமான் அடியவர்களின் துயர் போக்கி, காத்திரச் செய்யாமல் உடனே அருள்பவன். அத்தகு அருள் பெறுதலே தலையாய பயன். இரத்தினகிரி பாலமுருகனை வழிபட பற்றற்ற நிலை உருவாகும்; பெரும்படையைக் கொண்ட வேலனை வணங்கினால் கோள்களின் செயல்கள் நம்மைப் பாதிக்காது; அச்சம் அகன்று விடும்.

"குரு எனப் போற்றி வணங்கிடின இன்பம் குவவுறுமே" (இரத்.பால.அந்.5)

குருவாக மனத்திலிருத்தி வணங்கினால் இன்பம் குவியும்; எம பயம் அண்டாது; விதியை வெல்ல முடியும்; வீடு பேற்றைப் பெறலாம்.

"பற்றறும்; வீடும் பெறலாம்; இது பலர் பார்த்தன்றே" (இரத்.பால.அந்.25)

அனைத்திற்கும் மேலாக முருகப்பெருமானின் தண்டை, பரஞானத்தைத் தரவல்லது.

"என்றேனும் எக்காலும் நின்னை மறவா இயல்பும் அருள்;

நன்றா னவர்புகழ் ரத்னகிரியை நயந்தவனே" (இரத்.பால.அந்.66)

இப்பாடல் அபிராமி பட்டரின் பாடலோடு ஒப்பு நோக்கத் தக்கதாக உள்ளது. கி.வா.ஜ அவர்கள் இன்னும் சில விண்ணப்பங்களைப் பதிவிடுகின்றார்.

உள்ளத்தில் அமைதியைத் தர வேண்டும்; நல் மனத்துடை தூயவரோடு இணங்க அருள்புரிய வேண்டும்; அத்தகு உள்ளத் தூயவரை கண்டால் காலில் விழுந்து பணியோடு வணங்கும் மனத்தைத் தர வேண்டும்.

"கரவறி யாத உளத்தினைக் கண்டவர் காலில் விழுந்
துரம்பெற வேஅருள் ரத்ன கிரிஉறை உத்தமனே" (இரத்.பால.அந்.78)

எப்போதும் முருகப்பெருமான் இருந்து அருள் புரிகின்ற தலங்கள் யாவற்றையும் கண்டு வழிபட அருளல் வேண்டும் என்றவாறு விண்ணப்பித்து வரும் ஆசிரியர் முத்தாய்ப்பாக குலசேகர ஆழ்வாரைப் போன்று இரத்தினகிரியில் உருகும் ஒரு கல்லாக வேணும் ஆக அருள் செய்வாய்.

"இவன் எவன் என்றும் பாராமுகமாய் இருந்துவிடின் நான் என்ன செய்வேனோ? என்று ஓலமிட்டு இறைஞ்சுகின்றார்.

"குன்றாத அன்பும் கொடுமைசெய் யாதகுணமும், மயல்
ஒன்றாத உள்ளமும் உன்பால் அமையும் உயர் பக்தியும்
நின்றோ நிலவ நினைருள் தந்து நிலை பெறச் செய்!

பொன்றாப் புகழ்ரத்ன வெற்புரை நின்மல பூரணனே" (இரத்.பால.அந்.86)

முடிவுரை

இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதியில் பக்தி மாண்புகள் என்னும் தலைப்பிலான இக்கட்டுரை கீழ்க்காணும் முடிவுகளைத் தருகின்றன.

- முருக வழிபாட்டினை மேம்படுத்தும் நூல்களில் கி.வா.ஜ அவர்கள் இயற்றிய இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி என்னும் இந்நூலும் ஒரு மணியாகத் திகழ்கின்றது.
- இந்நூல் ஆசிரியரின் பக்தி வெளிப்பாடு, நூலாக்கம், எளிய சொற்களைப் பயன்படுத்திய திறம் ஆகியன போற்றத்தக்கதாக உள்ளன.
- பரம்பரன், வேதன், தவர், அருட்பெயல், புங்கவன் முதலான சொல்லாட்சிகள் இவரின் தனித்துவத்தை விளக்குவதாக அமைகின்றன.
- அகத்தூய்மை உடையவர்கள் உலகில் அருகி வருதலைப் பதிவு செய்யும் நூலாசிரியர், அனைவருக்கும் அமைதியையும் அகத்தூய்மையையும் தந்தருள பாலமுருகனை வேண்டுவது உலகியலை எடுத்துக்காட்டுகிறது.
- முன்னோர் மொழிந்த பொருளை மட்டும் பொன் போல் போற்றாமல் அவர்கள் கையாண்ட சொற்களையும் பாதுகாத்து தலைமுறைகளுக்குக் கடத்த வேண்டும் என்ற கி.வா.ஜ அவர்களின் கருத்து ஏற்கத்தக்கதாக உள்ளது.
- சங்க இலக்கியங்கள், தேவாரம், திருவாசகம், கந்தர் அனுபூதி, திருக்குறள், அபிராமி அந்தாதி, திருப்பாவை, திருவெம்பாவை முதலான இலக்கியங்களின் சாயலை ஒருசேர இந்நூலில் உணர முடிகின்றது.
- திருப்புகழ் கற்க சற்றே திகைப்பவர்களுக்கு கிடைத்த இன் சுவை மருந்து இந்நூல். பாமரனின் ஏக்கத்தை அந்தப் படைவீட்டோனிடம் கொண்டு சேர்க்கும் என்பது திண்ணம்.
- நூலில் காணலாகும் சிலேடை நயம், பழமொழி வழக்காறுகள், இலக்கிய நயங்கள் முதலானவை மேலாய்விற்று உரிய பொருண்மளாகின்றன.

சான்றாதாரங்கள்:

- இலட்சுமணன் சி.கி. தமிழ்இலக்கியவரலாறு: கிருஷ்ணாவெளியீடு 7, பிரகாஷ்நகர், திருவெறும்பூர், திருச்சிராப்பள்ளி - 13
- செங்கல்வராயபிள்ளை (உ.ஆ) திருப்புகழ்: திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 522, டி.டி.கே.சாலை, ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை - 18.
- பரிமேலழகர் (உ.ஆ) திருக்குறள்: அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
- தமிழ் வாணன் ம. (2018) தொல் தமிழில் முருகு: பதிவுகள் ISSN 1481 - 2991
- ஜகந்நாதன் கி. வா. இரத்தினகிரி பாலமுருகன் அந்தாதி :
- அருள்மிகு பாலமுருகன் திருக்கோயில் வெளியீடு, இரத்தினகிரி, கீழ்மின்னல்.
- ஜகந்நாதன் கி. வா. தமிழ்மணிகள் : தினமணி தொகுப்பு
- ஜகந்நாதன் கி. வா. (1968) பெரும் பெயர் முருகன் : அமுத நிலையம் லிமிடெட், சென்னை.

திராவிட சிசுவும் கால வகைப்பாடும்

க.சுபலா & ம.கீதா / K. Subala & M. Geetha

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம் / Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women

கோயம்புத்தூர் / Coimbatore, Tamil Nadu.

subalakathirvel@gmail.com / mgeethaphd@gmail.com

Manuscript received 25 June 2025

Manuscript accepted 18 October 2025

*Corresponding author/First Author

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கடவுள் நம்பிக்கையும் அதன் கொள்கைகளும் சமயம் என்று வரையறுக்கப்படுகின்றது. உலகில் தோன்றிய சமயங்களில் பழமையானதாகக் கருதப்படும் சைவ சமயம், சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடப்படுகின்றது. சைவ சமயம் மனிதர்களை நல்வாழ்விற்கு நெறிப்படுத்தி பண்படுத்துகின்றது. தமிழகத்தில் பிற சமயங்களான பௌத்தமும் சமணமும் மேலோங்கி வளர்ந்த காலத்தினை தமிழகத்தின் இருண்ட காலம் என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் வரையறுக்கின்றனர். இக்காலச் சூழலை மாற்றியமைத்து மக்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்காகவும், சைவ சமயம் மேன்மையடைவதற்காகவும் சீர்காழிப் பதியில் திருஅவதாரம் புரிந்தவர் திருஞானசம்பந்தர் ஆவார். இப்பெருமகனாரின் அவதாரம் மற்றும் வாழ்ந்த காலம் குறித்துப் பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவி வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இக்கருத்துக்களின் முடிவுகளைத் திருஞானசம்பந்தரின் காலம் என்ற அடிப்படையில் இக்கட்டுரை நிறுவுகின்றது. 'திராவிட சிசுவும் கால வகைப்பாடும்' என்ற தலைப்பிலான இக்கட்டுரை முன்னுரை, தமிழ்வேதமும் ஞானசம்பந்தரும், சம்பந்தரின் காலமும் கருத்துக்களும், ஞானசம்பந்தரின் சமகாலத்தவர்கள், திராவிட சிசுவின் காலம் ஆகிய துணைத்தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளது. கட்டுரையின் நிறைவாக முடிவுரை வழங்கப்படுகின்றது.

குறிப்புச் சொற்கள்: சைவ சமயம் - திருஞானசம்பந்தர் - வரலாறு - கால வகைப்பாடு - திராவிட சிசு

Abstract

Religion is defined by belief in a supreme power and its guiding principles. Saivism, considered one of the oldest religions, reveres Lord Shiva as the ultimate deity, promoting a path to enlightenment and a better life. During a period when Buddhism and Jainism dominated Tamil Nadu, often referred to as the 'dark ages,' Thirugnanasambandhar's advent in Sirkazhi marked a turning point. He aimed to revive Saivism and guide people towards a more fulfilling path. However, his life and era remain shrouded in debate, with varying opinions on his incarnation and timeline. This article, 'The Elusive Timeframe of Thirugnanasambandhar,' seeks to reconcile these perspectives and provide clarity on his life and era. The article is structured as follows: Introduction, Tamil Veda and Gnanasambandar, Sambandar's Time Periods, Gnanasambandar's Contemporaries, Dravidian Sisu's Time, and Conclusion.

Keywords : Saivam - Thirugnanasambandar - History - Era - Dravidian Sisu

முன்னுரை

உலகில் இன்று நிலவி வரும் சமயங்களுள் முதுமையானதாகவும், பழம்பெருமை வாய்ந்ததாகவும் கருதப்படுவது சைவ சமயம் ஆகும். இவ்வுலகப் பொருள்கள் அனைத்திற்கும் ஆதியும் அந்தமாகவும் விளங்குவான் சிவபெருமான் ஒருவனே. அப்பெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடப்படும் சைவ சமயம், அநாதி காலந்தொட்டே உயிர்ப்புடையதாக விளங்கிவருகின்றது. மெய்யறிவு முதிர்ந்து மெய்யன்பின் கண் விளைந்த தோத்திரங்களானத் திருமுறைகளை முதன்முதலில் சீர்காழிப் பதியில் தோற்றுவித்தவர் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஆவார். சங்கக் காலத்திற்குப் பிறகு தமிழகத்தில் பிற சமயங்களின் ஆதிக்கச் சூழல் மேலோங்கிய காலத்தைப் பற்றி வரலாற்று நிகழ்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இத்தகு சூழலை மாற்றியமைக்கும் பொருட்டு தோன்றிய பக்தி இலக்கியங்கள் பல்லவர் ஆட்சிக் காலமாகிய கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கின.

வேதநெறியும் சைவ சமயமும் தமிழகத்தில் தழைத்து வளர்வதற்குக் காரணமாக அமைந்த திருஞானசம்பந்தரின் காலம் குறித்து பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவி வருவதை ஆய்வாளர்களும் அறிஞர் பெருமக்களும் குறிப்பிடுகின்றனர். அக்கருத்துகள் மற்றும் ஆராய்ச்சி முடிவுகளுள் முதன்மையானதாகவும் முக்கியமானதாகவும் விளங்கும் மனோன்மணியம் பெ.சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் திருஞானசம்பந்தரது காலம் குறித்த நூலினை அடிப்படைத் தரவாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை நிறுவப்படுகின்றது. திருஞானசம்பந்தர் வாழ்ந்த காலம் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகவும் அமைகின்றது.

தமிழ் வேதமும் ஞானசம்பந்தரும்

உலகின் முதன்மையும் முழுமையும் வாய்ந்து விளங்கி வரும் சிவவழிபாட்டினை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறும் விதமாக திருமுறைகள் தோன்றியதாகக் கருதப்படுகின்றது. காவிரிப்பாயும் கழனிநாட்டின் சீர்காழிப் பதியில் அவதரித்த திருஞானசம்பந்தப் பெருமானே இத்தமிழ் வேதங்களை தத்துவ நோக்கிலும் உலகியல் நோக்கிலும் எடுத்துக் கூறி மகிழ்ந்தார் என்பதைத்,

"திருஞானசம்பந்தருக்கு ஒப்பாகப் பெயர் விளங்கும் அருளாளர் தென்னாட்டில் எவருமில்லர்." (திருஞானசம்பந்தர் காலம் ஓர் ஆராய்ச்சி, ப.27)

என்று மனோன்மணியம் பெ. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பக்தியின் பிறப்பிடமாகக் கருதப்படும் தென்னாட்டில் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சிவபெருமானையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுகின்றனர். அப்பெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு இருபத்தேழு அருளாளர்களால் பாடப்பெற்றுள்ள பன்னிரு திருமுறைகளைத் தமிழ் வேதங்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். பன்னிரு திருமுறைகளுள் முதல் மூன்று திருமுறைகளைப் பாடியவர் திருஞானசம்பந்தர் ஆவார். பெறுதற்கரிய பயனாகக் கருதப்படும் செல்வங்கள் அனைத்திற்கும் 'திரு' என்னும் அடைமொழியினோடு வழங்குவதை,

"கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்" (திருமுறை.12.4:பா.8)

என்று வரும் பெரியபுராண வரியின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. மேலும், அத்தகு அருளாசிரியர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்டுள்ள பாடல்களே திருமுறை என்று அழைக்கப்படுகின்றது. முறைப்பட இயற்றிய வகையினால் 'முறை' என்ற பெயர் பெற்றுள்ளதையும் காண முடிகின்றது.

உலகின் தற்போதைய கலாச்சாரப் பண்பாட்டுச் சரிவு ஏற்படுவதற்குக் கடவுள் பற்றிய தவறான மூடநம்பிக்கைகளும் பழமை வாதங்களுமே முதற்காரணம் என சமய ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். மனிதனை நல்வழியில் பக்குவப்படுத்தி வினைப் பயனைத் தீர்த்து இறைவனிடம்

செல்லும் நெறியினை வழிவகுப்பதே சைவ சமயத்தின் தலையாயக் கொள்கையாகக் கருதப்படுகின்றது. பதியான இறைவன் அநாதி என்பது போல உயிர்களும், பாசமலங்களும் அநாதிப் பொருள்கள் எனத் திருஞானசம்பந்தர் பதிகங்களில் எடுத்துரைப்பதைக் காண முடிகின்றது. உலகம் உய்யவும், சைவ செந்நெறி தழைக்கவும் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் சைவ சமயப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்ததை அவர்தம் வரலாறும், பதிகங்களும் உணர்த்துகின்றன.

சம்பந்தரின் காலமும் கருத்துகளும்

தொல்பழங்காலம் தொட்டே திராவிட மண்டலத்தில் சிவ வழிபாடு இருந்துள்ளதை அகழ்வாராய்ச்சி முடிவுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. நாகரிகம் தோன்றுவதற்கு நதிக்கரைகளும் ஆற்றுப்படுக்கைகளுமே முதன்மைக் காரணியாக இருந்துள்ளதை வரலாற்றாய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. முனைவர் கால்டுவெல், முனைவர் பர்னல் மற்றும் சிறந்த கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளரான முனைவர் நெல்சன் ஆகியோர் சம்பந்தரின் காலம் குறித்துப் பல்வேறு கருத்துகளைத் தெரிவிக்கின்றனர். இக் குழப்பங்களுக்கு இடையில் முனைவர் டெய்லர் அவர்கள் கூன்பாண்டியனின் காலம் கி.மு.1320 ஆம் ஆண்டு என்றும், அக்காலக்கட்டத்தில்தான் திருஞானசம்பந்தரால் சமணர்கள் கழுவேற்றம் நடைபெற்றது என்ற கருத்தினையும் தெரிவிக்கின்றார்.

மேலும், இக்கருத்தின் அடிப்படையில் திருஞானசம்பந்தர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவர் என்று திரு.சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிடுவதை வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் எடுத்தாண்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. கூன்பாண்டியரும் திருஞானசம்பந்தரும் சமகாலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை இதன்மூலம் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால், முனைவர் கால்டுவெல் இதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கும் விதமாக,

"முனைவர் கால்டுவெல் கி.பி.1292ஆம் ஆண்டில் மதுரையை ஆண்ட மன்னன் கூன்பாண்டியன் என்கிறார். இவ்வேறுபட்ட கருத்துக்களினால் சம்பந்தர் கி.மு.1300ஆம் ஆண்டிற்கும், கி.பி.1292ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையே, ஏறத்தாழ 2500 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார் என்று தெரிவிக்கின்றனர். இது முற்றிலும் தவறு, மற்றும் வியப்பானது. இந்த அளவுக்கு நீண்ட ஒரு கால இடைவெளியை ஒருவரது காலமென்று வரலாற்றில் யாரையுமே குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டார்கள்." (திருஞானசம்பந்தர் காலம் ஓர் ஆராய்ச்சி, ப.38)

மனோன்மணியம் பெ. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் முனைவர் கால்டுவெல்லின் கால இடைவெளி கருத்தினைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

வட மொழி இலக்கியங்களான சமஸ்கிருத இலக்கியங்களின் முழுமையான மறுபதிப்புதான் தமிழ் இலக்கியங்கள் என முனைவர் பெர்னல் கூறுவது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையில் இல்லாத காரணத்தினால் அவர் குறிப்பிட்ட காலக்கணக்கீட்டை எடுத்தியம்புவதற்கு இல்லை என்று இந்நூலின் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை,

"முனைவர் பெர்னல், தமிழில் எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை எந்த இலக்கியமும் இல்லை என்று கூறுவதற்கு அடிப்படையான ஒரே ஆதாரம் என்னவென்றால், யுவான் சுவாங் எங்கேயோ கேட்ட செவி வழிச் செய்தியை வைத்து இந்த வினோதமான மறைந்த நகரத்து மக்களுக்கு இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு மிகக்குறைவு என்று சொன்னதுதான்." (திருஞானசம்பந்தர் காலம் ஓர் ஆராய்ச்சி, ப.44)

என்றும்,

"சமஸ்கிருத இலக்கியங்களின் முழுமையான மறுபதிப்பே தமிழ் இலக்கியம் என்பது முனைவர் பெர்னலின் அழுத்தமான கருத்து. இது குறித்து பெரிதாகக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், இதற்கு அவர் என்ன ஆதாரத்தைக் கூறுகிறார் என்பது தான் முக்கியம். தமிழ் இலக்கியங்கள் எதையுமே படிக்காத ஒருவர் குறளைப்

படித்தாலே இக்கேள்விக்குச் சரியான பதிலைக் கூறியிருப்பார்." (திருஞானசம்பந்தர் காலம் ஓர் ஆராய்ச்சி, ப.45)

என்றும் மனோன்மணியம் பெ. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிடுவதன் வழி கருத்தின் உண்மைநிலைக் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

புறச்சந்தானச்சாரியாரான உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றிய சங்கற்ப நிராகரண நூலின் முகவுரையில் அந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்ட வருடமும் காலமும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் கொண்டு காலச் சூழலினை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. தில்லை பெருங்கோயிலில் சக வருடம் 1235-ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் நடைபெற்ற ஆறாம் திருவிழாவன்று அரங்கேற்றப்பட்டதாகவும், அதற்கு இணையான ஆங்கில ஆண்டாக கி.பி. 1313 என்றும் கருதப்படுகின்றது. இக்கூற்றினை வரலாற்றாய்வாளர்கள் முதன்மையானதாகக் கருதி, பல்வேறு காலக்கட்டத்தினை இதன் அடிப்படையில் நிறுவுகின்றனர்.

விடம் தீண்டிய வணிகன் அவனால் எழுந்தத் சிலப்பதிகாரக் கூற்றினைத் திருவிளையாடல் புராணக் கூற்றுடன் இணைத்து, இலங்கை கயவாகுக் காலத்திற்கு முன்பு வாழ்ந்த கிறித்துவ சகத்தின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவர் திருஞானசம்பந்தர் என்றும் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவிவருவதைக் காணமுடிகின்றது.

ஞானசம்பந்தரின் சமகாலத்தவர்கள்

திருநாவுக்கரசரும் திருஞானசம்பந்தரும் சமகாலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது குறித்துத் திருஞானசம்பந்தரது வரலாற்றுத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. நாவுக்கரசர் ஞானசம்பந்தரைச் சந்திப்பதற்காக சீர்காழிக்குச் சென்றதும், பின்னர் சில காலம் கழித்து இருவரும் இணைந்து பல்வேறு தலங்களுக்குத் தலயாத்திரை மேற்கொண்டது பற்றியும் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது. இது குறித்து,

"வயது 7 நடக்கும்போது வேதியர் வழக்கின்படி பூணூல் அணிவிக்கும் சடங்கு நிகழ்ந்தது. இக்காலத்தில் தில்லை வந்திருந்த நாவுக்கரசர் வெண்ணீறு அணிந்த பொன் மேனியராய், குறைந்த கந்தையுடன் சீர்காழி அடைந்தார். முதுமை நிறைந்த நிலையில் பேரன்பின் வடிவமாகத் தோன்றிய நாவுக்கரசரைக் கண்ட ஞானசம்பந்தர் நாவுக்கரசரால் கவரப்பட்டார். தந்தை போலக் கருதி அப்பர் என்றார். சில நாட்கள் அப்பர் அங்கேயே தங்கிவிட்டுத் தம் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்." (தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், ப.260)

என்று வே.தி.செல்லம் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நிகழ்விற்குப் பின்னர்தான், மதுரையில் சமண சமயத்தின் இருக்கைகளும் அவற்றின் ஆதிக்கமும் பல்கிப் பெருகியிருந்ததைப் பற்றி கூன்பாண்டியனது மனைவி மங்கையர்க்கரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் திருஞானசம்பந்தரிடம் சமணர்கள் நிகழ்த்திய அவலங்களைப் போக்க மதுரைக்கு அழைத்தனர். அவ்வழைப்பினையேற்று மதுரை மண்ணில் சைவத்தை உயர்வு பெற செய்தார். பிணியால் பாதிக்கப்பட்ட கூன்பாண்டியனின் நிலையையும் மாற்றி சைவ சமயத்திற்குத் திரும்பச் செய்தார்.

தஞ்சை திரு. சீனிவாசன் பிள்ளை, அவர்கள் ஞானசம்பந்தரின் திருச்செங்காட்டங்குடி தலயாத்திரையினை மேற்கொண்டு அங்கு வாழ்ந்த சிறுத்தொண்டரின் காலத்தையும் கணக்கிட்டுக் கொள்கிறார். இதனை,

"திருஞானசம்பந்தர் திருச்செங்காட்டங்குடிக்கு வந்தபோது சீராளர்க்கு மூன்றாண்டு நிறைந்திருந்ததென்பது பெரியபுராணத்தாலும் விளங்கும். எனவே கி. பி. 646-647க்கும், 648-649-க்கும் இடையில் திருஞானசம்பந்தர் வருகை நிகழ்ந்திருக்கக் கூடும். திருஞானசம்பந்தர் சிவசோதியிற் கலந்தது சிறுத்தொண்டர் சந்திப்புக்குப் பிறகு நான்கைந்து ஆண்டுகட்குப் பின்னராக பதினாறாண்டு வாழ்ந்தவர் என்று கூறப்பெறும்

பிள்ளையார் கி. பி. 655க்குச் சிறிது முன்னாக இறைவனொடு கலந்தனர் என்று கூறலாம்." (திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றாராய்ச்சியும் தேவாரத் திறனாய்வும், பக்.63-64)

என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் அவர்தம் காலம் கி.பி.ஆறாம் அல்லது கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம் என்பது புலனாகின்றது.

திராவிட சிசுவின் காலம்

ஆதிசங்கரர் திருஞானசம்பந்தரைத் 'திராவிட சிசு' என்று குறிப்பிடுவதன் வழி ஆதிசங்கருக்கும் முற்காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்பதை மனோன்மணியம் பெ.சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களால் இக்கூற்றினை நிறுவமுடிகின்றது. திருஞானசம்பந்தரின் காலத்தை ஆராய்வதற்கு ஆதிசங்கரரின் காலத்தை முதன்மை ஆதாரமாகக் கொண்டதை,

"ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் கிடைக்கும் வரலாற்றுக்குறிப்புகள் மூலம் சம்பந்தர் அக்காலத்திற்கு ஏறத்தாழ மூன்று அல்லது நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் என்று கருதத்தக்க முடிவுகளைப் பெற முடிகிறது. இறுதியாக செளந்தரிய லஹரியில் சம்பந்தரைப் பற்றி சங்கரர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து, சம்பந்தர் தத்துவ ஞானியான சங்கரர் காலத்துக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் என்பதும் உறுதியாகிறது. திரு.பிளீட் என்ற தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவதைப் போல் நாமும் சங்கரர் கி.பி.630 ஆண்டிற்கும் கி.பி.655க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்று நம்பினால், ஏழாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தை சம்பந்தரின் இறுதிக் காலமாகக் கொள்ளலாம்." (திருஞானசம்பந்தர் காலம் ஓர் ஆராய்ச்சி, பக்.102-103)

என்று மனோன்மணியம் பெ. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிடுவதன் வழி ஆறாம் நூற்றாண்டின் கடைசி காலத்தை திருஞானசம்பந்தரின் ஆரம்ப காலமாகவும், ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியினை திருஞானசம்பந்தரின் இறுதி காலமாகவும் கருதலாம் என்பது இக்கருத்துகளின் மூலம் தெளிவாகின்றது.

முடிவுரை

உலகத் தோற்றத்திற்கு உருவாகவும், உலக இயக்கத்திற்கு கருவாகவும் இருக்கும் சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சைவ சமயமானது காலத்தால் வரையறுக்க முடியாத நிலையினைக் கொண்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. தமிழகத்தில் பிற சமயங்களான சமண பௌத்தத்தின் கொள்கைகளை அச்சமய சான்றோர்கள் பரப்பினர். திருஞானசம்பந்தர் அதனை முழுமையாக எதிர்த்து தமிழையும், சிவபெருமானையும் முன்னிறுத்தி சைவசமயக் கொள்கைகளைப் பரப்பி பாதுகாத்து வந்துள்ளார்.

திருஞானசம்பந்தரின் காலத்தை ஆராயுமிடத்து களப்பிரர்களின் ஆட்சி காலமும் பிற சமயங்களின் ஆதிக்க காலமும் வெளிப்படும். அதன் மூலம் தமிழகத்தின் சமயவரலாற்றினை அறியவும், பக்தி இயக்கத்தின் செல்வாக்கு நிலையினை அறிந்து கொள்ளவும் முடிகின்றது. ஞானசம்பந்தரின் வரலாற்றுடன் பல்வேறு கருத்துகள் பிணைத்திருப்பதாலும் கால ஆராய்ச்சியில் பல்வேறு கருத்துவேறுபாடுகள் நிலவியுள்ளதையும் இக்கட்டுரையின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

திருத்தொண்டர் புராணம் இயற்றிய சேக்கிழார் தொடங்கி முனைவர் கால்டுவெல் வரை தத்தம் கருத்துகளின் வழி திருஞானசம்பந்தரின் காலத்தை நிறுவமுற்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. திருஞானசம்பந்தர் காலம் குறித்து பேராசிரியர் மனோன்மணியம் பெ.சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டதன் மூலம் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடங்கி கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியின் இடையில் இருக்கலாம் என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைத்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

துணை நூற்பட்டியல்

மனோன்மணியம் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை, தமிழாக்கம்: பேரா முனைவர் சு.மோதிலால் நேரு, திருஞானசம்பந்தர் காலம் ஓர் ஆராய்ச்சி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை - 600 050, முதற் பதிப்பு - 2024.

சொக்கலிங்கம் சிங்கரவேலன். திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றாய்ச்சியும் தேவாரத் திறனாய்வும். திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 600 001, முதற் பதிப்பு - 1969.

தருமை ஆதீனம் (ப.குழு). பன்னிரு திருமுறைகள் (முழுவதும்). தருமை ஆதீனம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், மயிலாடுதுறை - 609 001, முதற் பதிப்பு - 2023.

செல்லம்.வே.தி. தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம் - 608 001, மூன்றாம் பதிப்பு - 2000.

In English

Manomaniam P. Sundram Pillai, Tamil Translation - Professor S.Mothilal Nehru, Thirugnanasambandhar Kaalam oor aaraichi, New Century Book House Private Limited, Chennai - 600 050, First Edition - 2024.

Chokkalingam Singaravelan. Thirugnanasambandhar Varalatra Aaraichum Thevara Thiranaaivum. Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely Limited. Chennai - 600 001, First Edition - 1969.

V.T. Chellam, Thamizhaga Varalaarum Panpaadam, Manivasagar Noolagam, Chidambaram - 608 001, Third Edition - 2000.

Dharumai Aadheenam (Ed. Committee). Panniru Thirumuraigal. Gnanasambandham Publication, Dharumai Aadheenam, Mayiladuthurai - 600 091, First Edition - 2023.

உலகப்பழங்குடிகள் தமிழ்க்குடித்தமிழரின்மெய்ஞ்ஞான நுண்ணறிவு

தி.யோகேஸ்வரன் / T. YOKESWARAN

உதவிப்பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை

அகர்சந்த் மான்மல் ஜெயின் கல்லூரி / Agurchand Manmull Jain College

மீனம்பாக்கம் / Meenambakkam

சென்னை / Chennai 600 061.

yokeshwaran46@gmail.com

Manuscript received 28 June 2025

Manuscript accepted 1 September 2025

*Corresponding author/First Author

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உலகம் தோன்றிசு மார் 460 கோடி ஆண்டுகளுக்கும் மேலானநிலையில்முதல் 250 கோடி ஆண்டுகள் வரை உலகில் எந்த உயிரினமும் தோன்றவில்லை. அது உயிர்களற்ற சந்திரன், செவ்வாய் கிரகம் மற்றும் பிற இருப்பது போல உயிர்களற்ற வாழும் சூழலற்றநிலையே இருந்துள்ளது. இந்த நெடுங்காலத்தை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்தனர், நிலவியலாளர்கள். கி.மு. 10 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் மாந்தன்தோற்றம் எனவும் தென்னிந்தியாவிற்குத் தெற்கிலுள்ள லெமுரியாவில் தான் முதன்முதலில் மக்களினம் தோன்றிற்று. அவ்வினமே தமிழ்நாட்டின் ஆதிசுடிகள் எனவும் கூறுகின்றனர். இவர்களின் இனஒற்றுமை, மக்கள் உடல்கூறு ஒற்றுமை, மொழி அமைப்பு யாவும் நியூசிலாந்தில் வாழும் ஆதிசுடிகளான மேவோரி, மக்களும் இந்தோனேசியா, பாலினிசியாவிலும், போர்னியாதீவின்ஆதிசுடிகளானடையாக்களும், எய்யுங்,பூமராங் என்னும் மீண்டுவரும் வேட்டைக்கத்தியையும் ஆணைமலையின் பழங்குடிகளான காடர்களும், மரமேறும் முறை ஒரேவிதமாக உள்ளது. உலகில்தோன்றிய முதல் மனித இனம் கறுத்த தமிழர் இனமே என்பதையும், லெமுரியாவில் தோன்றிய தமிழர் இனத்திலிருந்து கிளைத்துச் சென்றவர்களே. நீக்ரோவர்கள் என்பதும் உணரலாம். ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்திற்கும் இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். ஆஸ்திரேலியா (ஆத்திரேயர்) அண்டார்டிக், தென் அமெரிக்கா, மடகாஸ்கர், இந்தியா, முதலிய பகுதிகள் பலியோ சோலிக்காலத்தில் பழந்திராவிடமக்களால் கலந்திருந்தது என்பதைத் தெளிவுரலாம். எனவே, உலகப் பழங்குடிகள் தமிழ்க்குடிமக்களே!

திறவுச்சொற்கள்: லெமுரியா, தமிழர் தோற்றம், ஆதிசுடிகள், திராவிட இனம், பழந்தமிழ் நாகரிகம், மனித இடம்பெயர்வு, மானிடவியல், வரலாற்றுக்கு முந்தைய தமிழகம்)

Abstract

Since the Earth's formation over 4.6 billion years ago, no life forms appeared on Earth for the first 2.5 billion years. It remained a lifeless environment without living conditions, similar to the Moon, Mars, and other celestial bodies. Geologists have divided this vast period into four divisions. It is stated that humans originated before 1 million years BCE, and that the human race first emerged in Lemuria, which was located south of South India. They are said to be the aboriginal inhabitants of Tamil Nadu. Their racial similarity, physical anatomical similarity, and language structure are all similar to the Maori people who are the aboriginals living in New Zealand, as well as the Dayaks who are the aboriginal people of Indonesia, Polynesia, and the island of Borneo, and the Kadar people who are the tribal inhabitants of the Anaimalai hills—their use of the boomerang hunting weapon that returns and their tree-climbing methods are identical. One can understand that the first human race to appear in the world was the dark-skinned Tamil race, and that those who branched off from the Tamil race that originated in Lemuria became the Negroes. They have also migrated to the African continent. It becomes clear that regions such as Australia

(Athireyar), Antarctica, South America, Madagascar, India, and others were inhabited by ancient Dravidian people during the Paleolithic period. Therefore, the world's aboriginal peoples are Tamil people!

Keywords: Lemuria, Tamil Origins / Tamil Ancestry, Aboriginal Peoples / Indigenous People, Dravidian Race, Ancient Tamil Civilization, Human Migration, Anthropology, Racial Similarities, Pre-historic Tamil Nadu

முன்னுரை

ஆதியிலே கடவுள் விண்ணையும் மண்ணையும் படைத்து, கடவுள் பூமிக்கு வெளிச்சம் வேண்டுமே என்பதன் பொருட்டுசூரிய, சந்திரன் கோள்களைப் படைத்தார். பிறகு, பறவை, மனிதன், விலங்குகளைப் படைத்தார் என்று உலகத்தோற்றம் குறித்த செய்திகளாக வைதீகச் சமயங்களும், திருக்குரானும் கூறுகின்றது. உலத்தின் தோற்றத்தை அறிவியல் அடிப்படையில் அணுகினால் சூரியனிடமிருந்து உருவானசூரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பலகோள்களில் ஒன்றுதான் பூமி என்ற இந்த உலகமானது சுமார் 4600 மில்லியன். அதாவது 460 கோடி ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆயின என்பர் அறிவியலார். தமிழரின் பல்புற அறிவுத்திறன் என்பது உலகோர் அனைவரும் வியக்கத்தக்கதாக அமைந்துள்ளமை என்பது வெகுமிகுச் சிறப்பு. தமிழர்களின் உள்ளார்ந்த அறிவாற்றலென்பது ஒரு சில காலக்கட்டத்தில் அமைந்துள்ளது என்று சொல்வது பொருந்தாது. மாறாக, பல்நெடுங்காலமாக ஆய்வு ரீதியாகவும் அனுபவ ரீதியாகவும் பகுத்தறிவு மற்றும் பட்டறிவு என பல்வகைப்பட்ட திறன்சார் அடிப்படையில் ஆய்ந்தறிந்து வெளிப்படுத்திய உன்னதமான கருத்துகளே தமிழரின் அறிவியலாற்றல் எனில் மிகையலவே.

இங்கு அண்டவியல் எனப்படும் சூரிய மண்டலம் கோள்கள் இயக்க நிலை நட்சத்திரம் காலக்கணக்கீடு பஞ்சபூதக்கோட்பாடு கொண்டு அவற்றினைக் கோள்களோடு ஒப்பிட்டு அன்றைய நாளதனில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பல காலமாக அளவீடு செய்து ஒப்பிட்டு அதனை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர் எனில் அவ்வாற்றலை என்னவென்று போற்றுவது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டேமனித உயிர்களின் உடல்களில் கோள்களின் இயக்கம் சார்ந்த நிலைப்பாடுகளையும் உடலில் ஏற்படும் பாதிப்புகளைக்கோள்கள் பாதிக்கும் விதத்தினையும் நிவர்த்தியையும் ஜோதிடவியல் சார்ந்து தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர் என்பது என்னே வியப்பு. குழந்தைப் பிறப்புப் பற்றி ஜோதிடவியலில் ஜாதக அலங்காரம் எனும் நூலில் குறிப்பிடும் தகவல்களையும் பின்வரும் சூழலில் இன்ன பிறவும் ஆய்வின் நோக்கம் கருதிச் சுருக்கமாகக் கட்டுரையிட்டுள்ளேன்.

உலகம் உருவானது

பூமி உருவாவதற்கு முன்பே சுமார் 600 கோடி ஆண்டுகள் முன்னதாக சூரியன் தோன்றியது என்பதும் சூரியனின் ஆயுட்காலம் 600 கோடி ஆண்டுகள் என்பதும் அது ஒரு எரிகோள் என்பதும் அதிலுள்ள ஹீலியம், காஸ்மிக் நுண்துகள்கள் மற்றும் பிரபஞ்சம் என்று சொல்லப்படும் புற ஊதாக்கதிர்கள் (ULTRA VIOLET RACES) ஆகியன சேர்ந்து எரிந்து தினம்தினம் தன்னுடைய ஆயுட்காலத்தை 600 கோடி ஆண்டுகளாகப் புதுப்பித்துக் கொள்கிறது என்றும் அருள் வெளிநடனம் எனும் ஆய்வுநூல் கூறுகின்றது. (THE GRACE COSMIC DANCE)

பிரபஞ்சம் எனும் அண்ட வெளியைப் பால்வழி (MILK WAY) என்றும் கூறுவர். பால் வழியை ஆகாய கங்கை என்று அழைப்பது உண்டு. அது மங்கலான விண்மீன்களின் கூட்டமாக இருக்கும் என்பதும் விஞ்ஞானிகளின் கருத்தாகும். இதுபோல பல ஆகாயகங்கைகள் உள்ளது. பிரபஞ்சம் எனும் அண்டவெளியில் 360• டிகிரி வட்டச் சூழலில் சூரியனை மையமாக வைத்து ஒன்பது கோள்களும் சோதிடம் எனும் அறிவார்ந்த வழக்காகப் பண்டைத் தமிழ்ச்சமூகம் பின்பற்றியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. சூரியன் உருவானதை இமானுவேல்கான்ட் (1724-1804) ஜெர்மன்நாட்டு வானியல்

வல்லுநர் இவ்வுண்மையைக் கண்டறிந்தார். சூரியன் 20 மில்லியன் டிகிரி சென்டி கிரேட் தன்மேற்பரப்பிலும் கொண்டது என்பர். சூரியன் உருண்டையான பைபோலக் கற்பனை செய்தால் அதற்குள் நாம் வாழும் உலகமான பூமியைப்போல 33,000 பூமிகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து அடைத்து விடலாம். அதன் விட்டம் 8,64,000 மைல் ஆகும். கிலோமீட்டரில் சுமார் 14 இலட்சம் கிலோ மீட்டர் என்பர். பூமியின் விட்டம் 12,670 கிலோ மீட்டர் மட்டுமே. பூமி உட்பட ஒன்பது கோள்களின் தோற்றமும்.

நிலம், நீர், வளி, விசும்புதோன்றல்
நிலம்தீநீர்வளிவிசும்போடுஐந்துங்
கலந்தமயக்கம்உலகம்ஆதலின். தொல்-மரபு-90.

என்ற நூற்பாவின் கருத்து மூலம் நிலம் நிலைத்த நாள்முதலாகவே தோன்றியது என்றும், தீநிலத்திற்கு அடுத்து தோன்றியது என்றும், நீர், தீயை அடுத்துத் தோன்றியது என்றும், அது ஆக்ஸிஜன், ஹைட்ரஜன் என்ற மூலமாக வெளிப்பட்டது என்றும், வளிநீரை அடுத்துத் தோன்றியது என்றும், வாயுமண்டலமாக ஆக்ஸிஜன், கார்பன்டை ஆக்ஸைடு, ஹைட்ரஜன், நைட்ரஜன் செவிவாயுக்கள் மற்றும் கால்சியம் கார்பைடு, இரும்பு கார்பைடு மற்றும் அசிட்டிலின் என்ற ஹைட்ரோகார்பன் வாயு உண்டானது என்றும் இவைதான் பின்னர் ஒருகாலத்தில் உயிரினங்கள் உருவாவதற்கு அடிப்படை மூலப் பொருளாகவும், வானில் ஏற்பட்ட மின்னால, வெப்பம் சார்ந்து மண்டல இறுக்கம் விசும்பில் உள்ள ஹைட்ரோ கார்பன்களை இராசாயன மாற்றத்திற்கு உட்படுத்தி உயிர்கள் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையான பொருளாக அமினோ ஆசிட்டை விசும்பில் தோற்றுவித்தன. மழைநீரோடு கலந்த இந்த மூலப்பொருள் நிலத்தை அடைந்து ஆரம்பத்தில் ஒருதிசு (செல்) கொண்ட உயிர்களைத் தோற்றுவித்துப் படிப்படியாக உயிர்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வளர்ச்சியடைந்தனர் என்பர்அறிவியலாளர்.

ஒன்றறிவதுவேஉற்றறிவதுவே
இரண்டுஅறிவதுவேஅதனோடுநாவே
மூன்றுஅறிவதுவேஅவற்றொடுமூக்கே
நான்குஅறிவதுவேஅவற்றொடுகண்ணே
ஐந்துஅறிவதுவேஅவற்றொடுசெவியே
ஆறுஅறிவதுவேஅவற்றொடுமனனே
நேரிதின்உணர்ந்தோர்நெறிப்படுத்தினரே தொல்-மரபு-27

ஒன்றுமுதல்ஆறுஅறிவுவரை
புல்லும்மரமும்ஓர்அறிவுஉயிரினம் தொல்-மரபு-28
(நந்தும்முரளும்)நத்தையும்சிப்பியும் ஈரறிவு தொல்-மரபு-29
சிதலும் (கரையான்)எறும்பும்மூவறிவு தொல்-மரபு-30
வண்டும்பியும்பிறவும்நான்கறிவு தொல்-மரபு-31
மாவும்மாக்களும்ஐந்தறிவினவே (விலங்குகள், அறிவிலிகள்)
தொல்-மரபு-32

மக்கள்தாமேஆற்றிவினமே
பிறவும்உளவேஅக்கிளைப்பிறப்பே தொல்-மரபு-33
மனிதனும், வேறுபிறரும்இருக்கலாம் என்பர் தொல்காப்பியர்.

மனிதன்-உயிர்களின்தோற்றம்

உயிர்களின்பரிணாமம்பற்றியஆராய்ச்சிகளைவிரிவாகமேற்கொண்டார்சார்லஸ்டார்வின். இவர் இங்கிலாந்து நாட்டைச்சார்ந்தவர். 1831ல் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்றவர். பிகில்

என்ற கப்பலில் பல ஆண்டுகளாகப் பயணம் செய்து பல்லாயிரக்கணக்கான உயிரினங்களைச் சேகரித்து ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டவர். இவருக்கு முன்னரே உயிரினத்தோற்றம் பற்றி பர்போன், லாமார்ச், கரே, ஜியாவ்ரேசெயிண்ட்ஹிலாரி, டாக்டர் டபிள்யூசி வெல்ஸ் முதலிய பல வல்லுநர்கள் ஆய்வுசெய்திருந்தாலும், அறிவியல் ஆதாரங்களோடு விளக்கம் அளித்தவர் பெருமைமிக்க டார்வினையே சாரும். தாம் கண்டறிந்த உண்மைகளைத் உயிரினங்களின் தோற்றுவாய் (ORIGIN OF SPECIES) என்ற பெயரில் ஒருநூலாக வெளியிட்டார். அதன் தமிழாக்கம் தமிழில் நூலாகவந்துள்ளது.

முதல்உயிர்

உலகம்தோன்றிசுமார் 460 கோடி ஆண்டுகளுக்கும் மேலான நிலையில் முதல் 250 கோடி ஆண்டுகள் வரை உலகில் எந்த உயிரினமும் தோன்றவில்லை. அது உயிர்களற்ற சந்திரன், செவ்வாய் கிரகம் மற்றும் பிற இருப்பது போல உயிர்களற்ற வாழும் சூழலற்ற நிலையே இருந்துள்ளது. இந்த நெடுங்காலத்தை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்தனர், நிலவியலாளர்கள். பெருங்காலப் பிரிவு பல கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்

1. அசோயிக்காலம் (AZOIC ERA) 460 கோடி 60 கோடி 400 கோடி
2. பலியோசோயிக்காலம் (PALEOZOIC ERA) 60 கோடி - 23 கோடி
3. மீசோசோயிக்காலம் (MESOZOIC ERA) 23 கோடி - 6.3 கோடி 16.7 கோடி
4. சேனோசோயிக்காலம் (CENOZOIC ERA) 6.3 கோடி இன்றுவரை

37 கோடி

ஆர்க்கியன் காலம், பிரிகேம்பிரியன் காலம் என இரண்டாகப் பெருங்காலப் பிரிவுபிரிக்கப்பட்டது. இதில் பிரிகேம்பிரியன் காலத்தில்தான் உலகின் முதல் உயிர் என்ற பெருமை ஆல்கே என்ற பச்சைப்பாசி வகைத்தாவரத்திற்குகிடைத்தது (ALGAE) விலங்கின உயிராக இடம் விட்டு இடம் நகரும் அமீபா முதல் ஒருசெல் விலங்கினமாகத் தோன்றியது. (PROTOPLASM)(AMOEBEA). இதனைத் தொடர்ந்து பாக்டீரியா கடல்புழுக்கள் போன்ற உயிர்ப்பிராணிகளும் தோன்றின. டிரைலோபைட் (TRILOBITE) எனப்படும் உயிரினம் கடலில் தோன்றிதலை, உடல்வால் என்ற முக்கிய உறுப்புகளைக் கொண்டது. இவற்றின் வழியில் வந்த பூச்சி இவைகளே இன்றைய தேளும், சிலந்தியுமாகப் பரிணாமம் பெற்றன என்பர்.

முதுகெலும்புஉயிரினங்கள்

மீன், தவளை, முதலை, பல்லி, ஓணான் நிலத்திலும், நீரிலும், வாழும் உயிரினங்களில் தோன்றியது. இவற்றின் வழியே ஜீவராசி காலத்தில் இராட்சப் பல்லிகளான டைனோசர் இருந்ததைக் காணலாம்.

டெத்திஸ்எனும்ஆழமானகடல் (இமயமலை).

சுமார் 35 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் பூக்காத தாவரவகைகள் தோன்றின. மூன்றடி உயரமுள்ள மரம் போன்ற தாவரமும், நாற்புது வரை வளரும் ஜில்போ இன மரங்களும் தோன்றின. இக்காலப் பகுதியில் தான் இப்போது இமயமலை இருக்கும் இடத்தில் அக்காலத்தில் டெத்திஸ் (TETHYS OCEAN) என்ற ஓர் அகன்ற ஆழமான கடல் அலையெழுப்பிக் கொண்டிருந்தது. இது இன்று நம்புவதற்கு அரியதோர் உண்மையாம். பலியோசோயிக் காலத்தின் உலக வரைபடத்தில் இதனைக் காணலாம்.

குதிரை குரங்கு தோற்றம்

சேனோயிக் காலத்தில் டெத்திஸ் கடல்வற்ற ஆரம்பித்ததால் அதன் அடித்தளத்திலிருந்து மடிப்பு மலைகள் உருவெடுத்து மேலெழுந்தன. இமயமலை, ஆல்ப்ஸ்மலை, கார்பெத்தியன் மலை என பெரியமலைத் தொடர்கள் உருவாகி நிமிர்ந்துநின்றன. இக்காலத்தில் தான் பறவையினங்கள், குதிரைகள், யானைகள், பாலுட்டும் மான்கள், ஆநிரைகள் தோன்றின. ஒருசார் இனங்களுக்கு மூளையின் வளர்ச்சியும் இருந்தது. மூளை வளர்ந்த பாலுட்டி இனத்தில் குரங்கு குறிப்பிடத்தக்க இனமானது. பாலுட்டி இனங்களில் பலவகையிலும் பரிணாமம் நடந்த காலம் இதுவே. ஒரே அடி உயரமுடைய குதிரை தோன்றியது. அதற்கு இயோப்பஸ் (EOHIPPIUS) என்று பெயரிட்டனர். அது படிப்படியாக வளர்ந்து இன்றுள்ள உயரத்தை அடைந்தது என்பர் அறிவியலாளர். மேலும், பால்மடி முன்கால்களுக்கு இடையே உள்ளயானையும், குரங்கும் மட்டுமே மனிதனைப் போல பால்மடி உள்ளதால், குரங்கிலிருந்து மனிதன் உருமாற்றம் அடைதல்வேண்டும் என்ற உண்மை புலப்பட்டது.

யானை

குறுகிய காலத்தில் மிகப் பெரிய உருவமுடன் வளர்ச்சியடைந்த உயரத்திற்கு உதாரணம் யானை மட்டுமே. நான்கு கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்தோன்றிய யானையின் உயரம் ஒரு பன்றியின் உயர அளவில் இரண்டடி உயரமே இருந்தது. அது மோயேரிதிரியம் (MOERITHERIUM) எனப்பட்டது. அப்போது யானைக் குதந்தங்கள் கிடையாது. துதிக்கை கிடையாது. பார்ப்பதற்குக் கருப்பு நாட்டுப்பன்றியைக் போலவே தோற்றமளித்தது. இரண்டு கோடி ஆண்டுகளில் வாயி ல்கோரைப் பற்கள் பெரிதாக நீளமாக வளர்ந்து தரையைத் தொட்டது. இதனை டினோரத்திரியம் (DIENOTHERIUM) என்றனர். இப்படி வளர்ந்த யானைகள் இனத்தில்ட்ரிலோபோடன் (TRILOPHODON) என்றவகையானைக்குமேல்தாடையில் இரண்டு தந்தங்கள், கீழ்த்தாடையில் இரண்டு தந்தங்கள் என நான்கு தந்தங்கள் இருந்தன. உறைபணியில் திரிந் தமஸ்டோடன் (MUESTODON) என்றயானையின் உடம்பில் சடை முடிகள் வளர்ந்து பார்க்கவே பயங்கரமாக இருந்ததாக வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர்.

குரங்கும் மனிதனும்

லெமூர் என்னும் உயிரினம் தோன்றிய லெமூரியாக் கண்டம் என்பதனைக் குமரிக்கண்டம் என அழைத்த பின்பும் அது குறிஞ்சி நிலமக்களின் தொடர்பான உயிரினத் தோற்ற வளர்ச்சி என்பதும் அறிவியலாளர்கள் அறிந்த உண்மையாம். கி.மு. 10 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் மாந்தன் தோற்றம் எனவும் தென்னிந்தியாவிற்குத் தெற்கிலுள்ள லெமூரியாவில் தான் முதன் முதலில் மக்களினம் தோன்றிற்று. அவ்வினமே தமிழ்நாட்டின் ஆதிசூடிகள் எனவும் கூறுகின்றனர். இவர்களின் இனஒற்றுமை, மக்கள் உடல்கூறு ஒற்றுமை, மொழி அமைப்பு யாவும் நியூசிலாந்தில் வாழும் ஆதிசூடிகளான மேவோரி, மக்களும் இந்தோனேசியா, பாலினிசியாவிலும், போர்னியாதீவின் ஆதிசூடிகளான டையாக்களும், எய்யுங்பூ மராங் என்னும் மீண்டு வரும் வேட்டைக்கத்தியையும் ஆணைமலையின் பழங்குடிகளான காடர்களும் மரமேறும் முறை ஒரேவிதமாக உள்ளது.

தென்னிந்திய ஆதிசூடிகளான மற்றோர் இனத்தவரான மலை வேடர்களும் தன்முன்பற்களைத்துணித்துக்கொள்ளும்வழக்கம் உண்டு. மலேசியநாட்டினரான ஜீகன்களும், தென் ஆப்பிரிக்க வாசிகளான நீ க்ரோவர்களின் சாடைதென்னிந்திய ஆதிசூடிகளிடம் தோற்றமளிக்கிறது. தென்கிழக்கு ஆசியதீவுகளுக்கும் தொடர்ந்த போக்குவரத்திற்கும் இடையே இனக்கலப்பு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். லெமூரியாக் கண்டம் இருந்ததற்கும் அந்தக் கண்டத்தில் வாழ்ந்த ஆதிமக்களின் வழிவந்தவர்களே தமிழர்கள் என்பதற்குச் இச்சான்றுகளே போதியவையாகும்.

மனிதன்தோற்றம்

தென் ஆப்பிரிக்காவில் நடந்த அகழ்வராய்ச்சியில் கண்டெடுத்த மண்டை ஓடுகள் மனித இனம், உடல், திடம், மூளைத்திறன் என ஆய்வுமேற்கொண்டதில் ஆஸ்ட்ரலோப்பித்தகஸ் (AUSTRALOPITHECUS) என்று பெயரிட்டனர். இவர்களை ஆப்பிரிக்ககுரங்கு மனிதன் என்று சுட்டுவர் தொல்லியலாளர்.

ராமபித்தகஸ் (RAMAPITHECUS)

எலும்புகள் கல்படிமங்கள் (அனுமன் வழிபாடு) (FOSSILS) ஆகியன மூலம் மேற்கண்ட ஆய்வில்சுமார் 15 மில்லியன் ஆண்டுகள் (ஒன்றரைக்கோடி) முன்னால் குரங்கு மனிதன் நிலையில் வாழ்ந்த நம் மூதாதையர்களை அறியமுடியும். அந்த குரங்கு மனிதர்களின் இனத்தை ராமபித்தகஸ் என்று நம் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் அழைக்கின்றனர். இது வேபின்னால் ராமபக்தன் என்று வழங்கலாயிற்று. இது சார்ந்த வழிபாடே அனுமன் வழிபாடாகும்.

இந்த இனமக்கள் இமயமலை அடிப்பகுதியில் உள்ள சிவாலிக்குன்று பகுதியில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்று ஆய்வு கூறுகின்றது. ஆப்பிரிக்க குரங்கு மனிதன், ஆஸ்ட்ரலோபித்தகஸ், இந்தியாவுக்கும், ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் இடையில் உள்ள ஜாவாநீவில் உராங்குட்டான் குரங்கினம், சிம்பன்ஸி, கொரில்லா, பித்தகார்ரோப்பஸ் ஹோமோஎரக்டஸ் (HOMO ERECTUS) டர்கானாபாய் (TURKANA BOY) பீக்கிங் மனிதன் (PEIKING MEN), போன்றவற்றைச் சீனார் ரோப்பஸ்டே விட்சன் பிளாக் கண்டுபிடித்தார். பில்ட்டவுன் மனிதன், ஹிடல் பர்க்மனிதன், நியாண்டர்தால் மனிதன், குரோமாக்னன் மனிதன். இவனே காலத்தால் மிகவும் அண்மையன் 40 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவன் இவன் என்று அறிந்தனர்.

1857-1949 வரை நடைபெற்ற அகழ்வாய்வுகள்

ஆதிச்சநல்லூர் - கீழடி, லெமுரியா எனப்படும் குமரிக்கண்டம் பரிக்குளம், குடியம், அத்திரம்பாக்கம், அரிக்கமேடு, கொடுமணம், செங்கற்பட்டு, வேலூர், சேலம், பழனி, சேர்வராயன்மலை, போன்ற இடங்களில் ராபர்ட்ப்ருஸ்யூட், ஸ்காட்எலியட், சர்வால்ட்ராலே ஹெக்கல் போன்றோர் மனித உயிரினத் தோற்றம் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு இவற்றைச் சான்றுடன் விளக்குகின்றனர்.

தமிழரின் வானியல் அறிவு

பண்டைத் தமிழர்கள் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வானவியல் துறையில் பேரண்டத்தோற்றம் ஞாயிற்று மண்டலம், பெருவெடிப்புக் கொள்கை மற்றும் கோட்பாடு என பலநிலைப்பட்ட அதே சமயத்தில் சரியான கருத்துகளை இன்றைய விஞ்ஞானிகளின் கருத்துகளோடு ஒத்து வருகின்ற மற்றும் வியத்தகு பேருண்மையை அன்றே எவ்வாறறிந்தனர் என்பதும் வியந்து நோக்கத்தக்கது .

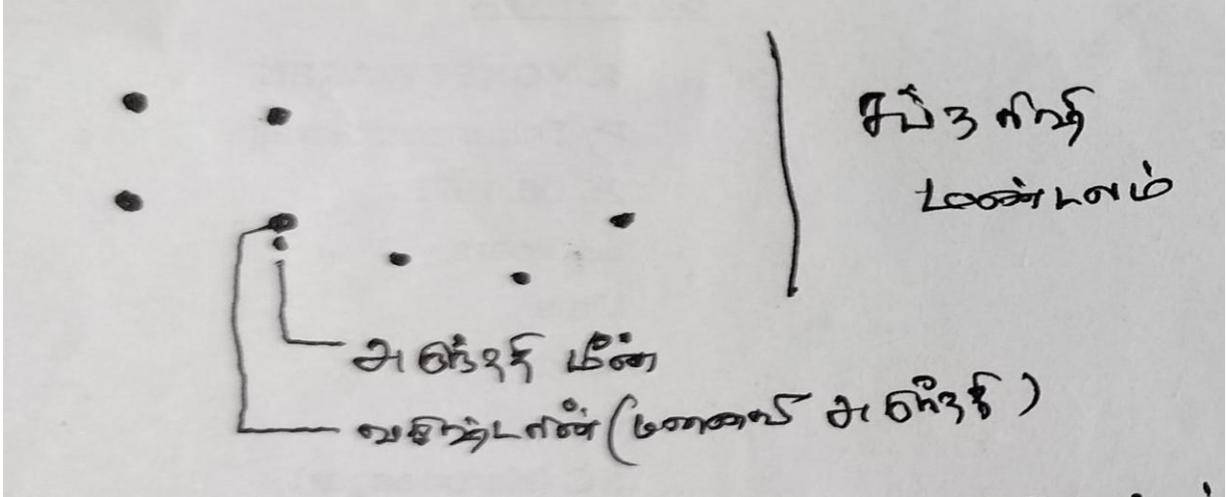
ஞாயிறு என்பதற்கு ஞாலங்களை இறுகப் பற்றிக் கொண்டிருப்பது என்று பொருள். வளைவு என்ற பொருளைத் தரும் சொல் மண்டலம் அல்லது மண்டிலம் என்று வழங்கப்பட்டது எனில் தொங்குதல் என்றும் ஞாயிறு என்பது தன் ஒளியினால் ஒரே ஒளிவட்டப் பாதையில் பூமி உட்பட அனைத்துக் கோள்களையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளதும்தான் வான் என்பதற்கு ஒளிஎன்ற பொருளும் ஒளி தோன்றுகின்ற இடத்திற்கு வான் அல்லது வான் ஒளி என்றும் அதிக வெப்பத்தினால் காய்வதனால் காயம் என்றும் ஆகாயம் என்றும் வழங்கி வந்துள்ளனர் .மாகம் விசம்பு முதலியன தமிழ்ச் சொற்கள் வானவில் கண்ணோட்டத்துடன் உருவாக்கப்பட்ட கலைச் சொற்களே. ஞாயிற்று ஒளியைப் பெற்று ஒளிர்வதால் கோள்கள் என்றும் அழைத்தனர் அனுஷம் என்பது மடப்பனை மகம் என்பது முகநுகம், கார்த்திகை என்பது அறுமீன் ஆரல் ஆல் என்றும் திருவாதிரை செம்மீன் என்றும் கடைக்குளம்என்பது உத்திராடம் என்று நாள்மீன் குறித்துவேறெந்த மொழியிலுமில்லாத சொற்களாக இருப்பது பேரதிர்ச்சி கொண்டப் பேருண்மையே .

சுமார் 600 கோடி ஆண்டுகள் சூரியன் எனும் எரிகோள்உருவானது என்பதும் புவியைத் தாண்டி வெளியே சென்றால் காற்றற்றப் பகுதி இருக்கின்றது என்றும் வறிது நிலையிய காயம் (புறம்) வளியிடை வழங்காவானம் ,(புறம்) என்றும் செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவும் அஞ்ஞாயிற்றுப் பரிப்பும் ,பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டலம் (புறம்) என்பதாகப் புறநானூறும் வீங்கு செலம்மண்டிலம்(புறம்) கபிலர் சுட்டுவதையே இன்றைய வானியலார் எக்ஸ்பாண்டிங் யுனிவர்ஸ் என்கின்றனர் பரிபாடலில் கீரந்தையார் வாள் வானம் என்றும் சனிக்கோள் புகைவதையும் கபிலர் கூற்று சங்கத்தமிழரின் ஆய்ந்தறிந்த விஞ்ஞானறிவும்,மெய்ஞானறிவுமாம்

பல கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏற்பட்ட பெருவெடிப்பு பிக் பேங்க் பல்நிலை மாற்றங்கள் கண்டுள்ளது 1949 பிரெட் ஹாயல் என்பவர் பெருவெடிப்பு என்னும் சொல்லை உருவாக்கியவர் .பொதுச் சார்புக் கோட்பாட்டினைஜெனரல் தியரி ஆஃப் ரிலையபிலிட்டிஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் விளக்கினார் .வெஸ்டோசிலிஃபேர் 1912 எட்வர்ட் ஹாட்டின்1924 ஜார்ஸ் லெமெத்ர 1927 போன்றவரும் இதனைப் பகுத்தவர்களே.

பூமியில் ஏற்பட்ட பலவித மாற்றங்களைக் கண்டு பூமி உருவான காலகட்டத்தை முன் காம்ப்ரியன் யுகம் என்றும், ஹாடியன் ஊழி, ஆர்க்கியன்ஊழி, புரோட்டரோ சோயிக் ஊழி, வான்மண்டலம் உயிர்வளி இல்லாத வளிமண்டலம் உயிர் வாழ ஏற்றதற்றச் சூழல் இல்லாத வியாழன் கொள் போன்ற நிலையும் சுட்டப்படுகிறது. பெர்மியின் ஊழியின்போது பனியுகம் என்கிற நிலையில் உலகமே பனியாக மாறி இருந்ததும் அதன் வெளிப்பாடு இமயமலை என்பதும் வியப்பானது ஒன்றே.

“தொன்முறை இயற்கையின் மதியோ “.....பரிபாடல் எனும் பரிபாடலின் முதல் 15 வரிகள் பேரண்டத் தோற்றத்தை விளக்கும் என்பர் பரிமேலழகர் தம்உரையில்.

“செந்தீச்சுடரியசுடறிய ஊழியும்..” எனும் பரிபாடல்
“பனியோடு தன்பெயல் தலையியஊழியும்“ பரிபாடல்

மேலைநாட்டினர் நீண்ட காலத்தைக் குறிக்கும் ஏக், ஈபாக், பீரியட் ஈரா ,இயான் என்பதனைக் கீரந்தையார் ஊழி என்றும், நெய்தல் குவளை, ஆம்பல் ,கமலம், சங்கம் ,வெள்ளம் ஆகிய பல சொற்களைச் சொல்லி விளக்குகின்றார். திருவாசகத்திலும் மணிவாசகப் பெருமான் திருவண்டப் பகுதியில் இந்தப் பேரண்டம் எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பதனை

“அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பெருக்கம்

அளப்பரும் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி“ திருவாசகம் 3.1 5

என்று பாடுகின்றார் நுண் துகள்கள் விழுவதை பால் வீதிகள் என்று அவற்றை விளக்குகின்றார் .

கனி அறிவியல் அதாவது ஜோதிட அறிவியல் என்று சமஸ்கிருதத்தில் பேசப்பட்டது ஜோதிடம் என்பது சமஸ்கிருத சொல்லே. ஜோதிடப் பலன்களைச் சொல்பவர்களைக் கணியர் என்ற எழுதினர் நம் பழந்தமிழர் .கணியன் பூங்குன்றனார் .தொல்காப்பியரும் கணியர்கள் பற்றிக்கூறுகின்றார் அறிவர் என்றும் அழைக்கப்பட்டவர்கள் திருமணம் போன்ற நல் நிகழ்வுகளை நாள் நேரம் பார்த்துப் பல செயல்களைச் செய்துள்ளனர் என்பன போன்ற சங்க இலக்கியச் சான்றுகள் மிகையுள. நல்ல நேரத்தை ஓரை என்று அழைத்தனர் ஓரை என்ற சொல்லுக்கு முகூர்த்தம் எனும் பொருளும் உண்டு. நாள்மீன் திங்கள் எனப்படும் மதி என்னும் சந்திரன் என்றும் அது ஒவ்வொரு நாளும் ஏதேனும் ஒரு நட்சத்திரம் அருகில் நிற்கும் அதுவே நாள் மீன் என்றும் அந்த நாளில் நடக்கின்ற நிகழ்வுகளை பலகாலமாக குறித்தறிந்து அந்த நட்சத்திரத்திற்குப்பெயர் வைத்த பெருமை நம் தமிழரையே சாரும். மதி எனும் பெயருக்கு அளவிடுதல் என்ற பொருளும் உண்டு இதிலிருந்து மாதம் மாசம் எனும் சொற்கள் உண்டாயிற்று

அருந்ததி மீன்

இந்தப் படத்தில் உள்ளது போன்று ஒருபட்டம்பறப்பது போல வடக்குப் பக்கமாக கிழக்கிலிருந்து மேற்காக நகருமாறுத்தோன்றும் நட்சத்திரக் கூட்டமே சப்தரிஷி மண்டலம் என்று அழைத்தனர். தூய கற்பினளாகிய வசிஷ்டரின் மனைவியே அருந்ததி என்றும் அதனையே திருமணம் முடித்தவர்கள் காணுதல் வேண்டும் என்பதும் அப்போது மிதிக்கப்படும் அம்மி, குழவிக்கல் மீது கால் வைத்து காலில் மெட்டி அணிதல் பெண்களின் கற்புத்திறத்திற்கு சான்றாக சொல்லப்பட்டது அதாவது காலில் சுண்டு விரல் மற்றும் கால் கட்டை விரல்கள் தவிர்த்து மற்ற மூன்று விரல்களிலும் கர்ப்பப்பைக்கு வலுவூட்டக்கூடிய நரம்புகள் உள்ளது என்றும் அது நன்கு வளர்ச்சிப் பெறவே வளையம் போன்று விரல்களில் அணிதல் இச்சடங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது என்றும் அறிவார்ந்த உண்மை.

பதிற்றுப்பத்தில் பாடல் 89 இல் மணப்பெண் அருந்ததி பார்க்கின்றாள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது மேலும் ஜப்பானியர்கள் இந்த அருந்ததி குறித்த பழக்கத்தினைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதும் விளக்கப்படுகிறது மேலும் பட்சிசாத்திரம் மனையடி சாஸ்திரம் எனும் சர்வார்த்த சிற்ப சிந்தாமணி எனும் நூலும் பல்லி கத்துதல் சகுனம் போன்றவைக்கும் நம்பழந்தமிழர் பொருள் கண்டுள்ளனர். குழந்தைப் பிறத்தல் மற்றும் கரு வளர்ச்சி பற்றிய அறிவியல் திறன் “மான்னுட பிறப்பினுள் மாதர் உதரத்து “ எனும் அடிகள் 12.27 திருவாசகம் மாணிக்கவாசகர் சந்திரன் பூமி சுழற்சிகளைக் கொண்டு சூரியனிலிருந்து நாமிருக்கும் பகுதி முழுவதுமாக சந்திரன் ஒளியிலிருந்துமறைவது அமாவாசை என்றும் அதாவது முழு இருட்டு என்றும் முழு ஒளியை, சந்திரனிலிருந்துபூமி ஒளி பெறுகின்ற முழு நாள் முழுமதி அதாவது பெளர்ணமி என்றும் இதற்கான கால அளவு 14+14 ஆக 28 நாட்கள் என்றும் அதனையே ஒரு மாதமாக ஆகியது என்று நம் மக்கள் கணக்கிட்டு வாழ்ந்தனர் என்பதும் புலனாகும்.

இதன் அடிப்படையில் பத்து மாத காலக் கர்ப்பம் 280 நாட்கள் என்பது 280 நாட்களுக்குள் குழந்தைப் பேற்றின் நிலையும் பத்து மாதங்களில் அன்னையின் கருவில் உருவாகின்ற விதத்தில் மாணிக்கவாசகர் வெளிப்படுத்தும் திறம் போற்றுதற்குரியது. உயிர்களின் வளர்ச்சி பற்றியும் சார்லஸ் ராபர்ட் டார்வின் 1859 உலகிலேயே உயிரின வளர்ச்சிப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து கூறியவர் எனில் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மாணிக்கவாசகர் வியப்பிற்கே வியப்பாகளித்தவர்.

“ஈன்றவள் பருவம் இல்லத்தின் நிலை

கண்டு மொழி மாதாவின் தன் பருவம் காரி....” ஜாதக அலங்காரம் பாடல் 80

எனும் பாடலின் மூலம் குழந்தை பெற்றவள் வயது அவளுக்கு பிரசவம் பார்த்த ,உடனிருந்து பெண்கள் எவ்வாறு இருக்க முடியும் என்பதையும்,

“தான் அருகே இருந்தமடவார்பருவம் கூறல்

சனி இருக்க கண்டக்கல் தலைநரைத்த கருப்பு “...ஜாதக அலங்காரம் பாடல் 79 1.2 தேவசனாதிபதி இந்து பப்ளிகேஷன் சென்னை போன்ற தெய்வாற்றல் பொருந்திய நம் பழந்தமிழரின் எண்ணவொண்ணாத்திறன் சிறப்பினுக்களியே . மேற்சொன்னப் பாடல் வழியில் குழந்தைப் பிறக்கும் போது அந்தத் தாயின் வயது அந்த தாய் அருகே இருக்கக்கூடிய பிரசவம் பார்த்தப் பெண்கள் எந்த வயது உடையவர்களாக இருப்பார்கள் எந்த நிலையில் இருப்பார்கள் என்பன பற்றியும் நம்முடைய முன்னோர் கண்ட பேருண்மைச் சூத்திரம் இதில் விளங்கும்

முடிவுரை

உலகில் தோன்றிய முதல் மனித இனம் கறுத்த தமிழர் இனமே என்பதையும், லெமுரியாவில் தோன்றிய தமிழர் இனத்திலிருந்து கிளைத்துச் சென்றவர்களே. நீக்ரோவர்கள் என்பதும் உணரலாம். ஆப்பிரிக்க கண்டத்திற்கும் இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். ஆஸ்திரேலியா (ஆத்திரேயர்) அண்டார்டிக், தென்அமெரிக்கா, மடாகஸ்கர், இந்தியா, முதலிய பகுதிகள் பலியோசோயிக் காலத்தில் பழந்திராவிட மக்களால் கலந்திருந்தது என்பதைத் தெளிவுரலாம். எனவே, உலகப் பழங்குடிகள் தமிழ்க்குடிமக்களே!

நம் பழந்தமிழரே உயிரின வளர்ச்சியிலும் பண்பாட்டிலும் அறிவியலார்ந்த நுணுக்கங்களையும் கருவிகளையும் உணவுப் பழக்க வழக்கங்களையும் மருத்துவ முறைகளான சித்த ,ஆயுர்வேத வர்மக்கலை மருத்துவம் போன்ற எதிலும் சிறந்து விளங்கினர் என்பதில் வியப்பேதுமில்லை என்று சொன்னால்...வானியலாகட்டும் ஜோதிடம் எனும் அறிவார்ந்த அணுகுமுறையும் அதன் அடிப்படையில் இந்த உடல் உயிர்களின் அசைவுகள் பஞ்சபூதம் எனும் இயற்கையோடு இணைந்த பேருவகை கொள்ளும் ஆய்ந்தறிந்த உண்மைகள் யாவும் தமிழரின் வானுயர்ந்தச் சிறப்பே!

குறிப்பு: சான்றுகள் அவ்வடியினிடத்தே அடிக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு புதுக் கருதுகோள் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட கட்டுரையே.

பயன்பட்ட துணை நூல்கள்

திணை வரலாறு - வெ. மு. ஷாஜகான்கனி

தமிழர் வாழ்வியல் - முனைவர் ரா. ராஜேந்திரன், நந்தினிபதிப்பகம் சென்னை

தமிழக வரலாறும் பண்பாடு - டாக்டர். கே. கே. பிள்ளை

பண்டைத் தமிழக வரைவுகளும் குறியீடுகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

சங்ககால இனக்குழு சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும், பெ. மாதையன், பாவைப்பப்ளிகேஷன் சென்னை

திணைக்கொள்கை உருவாக்கமும் சடங்கியல், தொன்மவியல் மூலங்களும் - அலெக்சாந்தர் எம் துபியான்ஸ்சி

தமிழில் பு. கமலக்கண்ணன், நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ், சென்னை

கீழடி, பொருணைநாகரிகம் - தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை

The Unanimity of Cultural Traditions of Bharat (India) with South East Asian Countries: A Saga of inclusivity and Universality

*Shasanka Shekhar Sharma & Subhajit Choudhury

ABodofa U. N. Brahma College, India

Indian Institute of Technology, India

Manuscript received 13 June 2025

Manuscript accepted 14 October 2025

*Corresponding author/First Author

Abstract

The paper introduces the history of movement of various communities during the reigns of several kings in Uttar Purbo Bharat. The settlement of communities in those areas gave birth to a new concept of livelihood. The livelihood changed, along with the way of living. This marked the beginning of a new culture and, in turn, a holistic Sanskriti. Typically, the whole North Eastern Region (Uttar Purbo Bharat) before the division of Bharat (India) and precisely before the 18th century A.D., there were many more changes with regard to religion. Similarly, it would be pertinent to mention that the Pragjyotishpur was the conglomeration of three religions- Hindu, Jain and Budha, as per excavations in Surya pahar (hill) now in the Goalpara District of Assam in India. During this time, Indian kings traveled to many places, from Myanmar to Indonesia and to Ankorbhat, Laos, Malaysia, Bangladesh, Sri Lanka etc. these far-reaching places from Bharat led to a study to know whether there are any similarities of Folk culture and traditions among Uttar Purbo Bharat and South East Asian Countries. Initially, the folk tradition of the communities of Uttar Purbo Bharat were narrated. Then, the various communities of selected countries were briefly mentioned after considering almost all the facets of their traditions. The authors collected both primary and secondary data from Uttar Purbo Bharat and Countries under study of South East Asia. The authors collected data through interviews during his visit to these countries. Observation through participation and historical research method were followed throughout the investigation and findings of the study.

Keywords: Bharat, Tradition, folk culture, South East Asia

Abstrak

Kertas kerja ini memperkenalkan sejarah perpindahan pelbagai komuniti semasa pemerintahan beberapa raja di Uttar Purbo Bharat. Penempatan komuniti di kawasan-kawasan tersebut melahirkan konsep baru mata pencarian. Mata pencarian berubah, bersama dengan cara hidup. Ini menandakan permulaan budaya baru dan seterusnya, Sanskriti yang holistik. Secara amnya, seluruh Wilayah Timur Laut (Uttar Purbo Bharat) sebelum pembahagian Bharat (India) dan tepatnya sebelum abad ke-18 Masihi, terdapat lebih banyak perubahan berkenaan agama. Begitu juga, adalah wajar untuk menyebut bahawa Pragjyotishpur merupakan gabungan tiga agama - Hindu, Jain dan Buddha, mengikut penggalian di Surya Pahar (bukit) yang kini terletak di Daerah Goalpara, Assam di India. Pada masa ini, raja-raja India mengembara ke banyak tempat, dari Myanmar ke Indonesia dan ke Angkor Wat, Laos, Malaysia, Bangladesh, Sri Lanka dan sebagainya. Tempat-tempat yang jauh dari Bharat ini membawa kepada kajian untuk mengetahui sama ada terdapat sebarang persamaan budaya rakyat dan tradisi antara Uttar Purbo Bharat dan Negara-negara Asia Tenggara. Pada mulanya, tradisi rakyat komuniti-komuniti Uttar Purbo Bharat diceritakan. Kemudian, pelbagai komuniti dari negara-negara terpilih disebut secara ringkas selepas mempertimbangkan hampir semua aspek tradisi mereka. Penulis mengumpul data primer dan sekunder dari Uttar Purbo Bharat dan negara-negara Asia Tenggara yang dikaji. Penulis mengumpul data

melalui temu bual semasa lawatan mereka ke negara-negara ini. Pemerhatian melalui penyertaan dan kaedah penyelidikan sejarah telah diikuti sepanjang penyiasatan dan penemuan kajian.

Kata kunci: Bharat, Tradisi, budaya rakyat, Asia Tenggara

Introduction

Uttar Purba Bharat (Northeast India) is a conglomeration of many indigenous communities; their folklore reveals various facets of Bharatiya Sanskriti. In spite of having 220 languages used by these ethnic groups and having more diversity amongst major ethnic groups, there are many characteristics which are sufficient to support a unified India concept with a strong sense of Indian nationality. Due to rich natural resources, the people of this NE region celebrate various festivals according to the availability of grains etc; however, it is pertinent to mention that the festivals are related to rituals and religious customs.

Similarly, South Asian countries such as Cambodia, Laos, Vietnam, Indonesia, Burma, Malaysia, etc. have very rich natural resources consequently, these festivals, rituals as revealed from various folk traditions are based on the availability of nature and grains etc. In addition to this, the traditional history talks about the movement of Indian king and community in these countries have influenced Bharatiya Sanskriti, thus it shows unanimity in many aspects of life, which cannot be ignored. The present study focuses on the unanimity of cultural folk tradition such as folk dance, folk songs, etc. between the communities of Uttar Purba Bharat and the selected countries of South East Asia.

An investigation found that the rhythms used are the same even the scaling of song varies only with language. The meaning and mood of the songs are the same, which are mostly love for nature, love for animals, observation of animals and their activities. In dance animal's movement and postures were incorporated. There is unanimity in dress for both men and women. The dress signifies the meaning of the color and its design carries meaning too. In addition, the various customs related to harvesting and planting are similar which are aimed at conservation and preservation of nature and well-being of communities as a whole. It could be concludes with a strong note that if these are correctly interpreted, then there will be no barrier among the people of Uttar Purbo Bharat (North East India) and South East Asian countries. This will mark a greater unification of these countries and can serve as a role model for the rest of the world for greater harmony, for the peace and tranquillity in this world.

Traditional History of Southeast Asia

The Hindu colonies were the outstanding example of Indian unity and Cooperation. All the region of India contributed to the making of Hindu colonies which had been termed Suvarnabhumi or the land of gold. In this section the traditional history of selected countries of Southeast Asia have been discussed.

Burmese traditions

First, in the Arakan region of Burma, the traditional history tells us that just after the Mahabharata, there came Indian warriors who overpowered the local rulers and set up their own kingdoms. One of the two leaders of Indian warriors was a Sanyasi. Second, a Rajakumara of Indian kingdom of Hastinapura came to

Brahmadesha (Upper Burma) and laid the foundation of his kingdom at Shri Kshetra. Third, in Upper Burma, originally called Brahmadesha, has another tradition to its credit is that the forefathers of Lord Buddha, long before the birth of Shakyamuni, the chief of Shakya clan of Kapilavastu, came to Brahmadesha and settled in the upper valley of the river / airavati (now Irawadi). Sakhya clan ruled for 31 generations when they were driven out by savages from the east. The tradition becomes more specific in some places. The tradition says that the savages, who destroyed the kingdom of Shakhya clan, were from Gandhara Rastra. It should be noted that the Chinese province of Yunnan, when ruled by Hindu kings in ancient times, was called Gandhara Rastra. Fourth, just after the Sakhya dynasty was destroyed, Kshatriyas came of Ganga valley and dethroned the tribal ruler, married the queen of the deposed ruler and established their kingdom. The very first ruler was the son of the king of Varanasi. Fifth, the traditional lore of the people of delta region of lower Burma tells us that in the remote past, Indians belonging to the regions lying between Godavari and Krishna rivers crossed the sea and settled in delta and also occupied the adjacent coastal region.

Javanese tradition

The heroes of the Mahabharata came to Yavadvipa under their leader, Aji Shaka (ajiska) of Hastinapura in India. They claimed their descent from Parikshita, son of Arjuna. Gradually they colonised the land. Jyeshtha a Brahmana introduced Hindu worship, Indian language and Hindu law. Second, twenty thousand Kalingas from the east coast of India came by the sea route and colonised the island. Many of them perished in an epidemic. Some went back to India. The rest remained in Yavadvipa and continued ruling. Third, the island was colonised by a prince of Gujarat in India. He came in 78 A.D. in a ship with soldiers and established his kingdom in Yavadvipa.

Sumatra tradition

Sumatra tradition tells us that just after the Mahabharata, there came Ashvasthama, son of Drona, and established law and order among the warrior tribes. Sumatra's traditions not only reflect the island's rich history and cultural complexity but also demonstrate the ability of its communities to preserve their heritage amidst modernization. These customs continue to be a source of pride and identity for the people of Sumatra.

Vietnam

The main part of Vietnam, Tonkin, called Annam by the Hindus, came under Hindu influence for a short period prior to 2nd century B.C. It remained a dependency of China for 1000 years from 2nd century B.C. to 8th century A.D. Its culture, customs, and language are more closely allied to Chinese than anything else. Yet the Annamese hated Chinese and everything pertaining to China. It is a fact that Hinduism and Buddhism reached much before the 2nd century B.C. The Annamese openly assert that they learnt nothing from China. Whatever they learned came from India. The Annamese claim that they are the descendant of Rama, son of Dasaratha, who killed Dashanana for having kidnapped his goddess like wife Sita. They have their own Ramayana known as Indo-Chinese Ramayana. Each country in Indochina has its own Ramayana.

Sri Lanka

Maahavamsha Jataka, written in 2nd century B.C. tells that in 6th century B.C. the king of Bengal banished his son, Vijaya Sinha, who came to Sri Lanka in a large ship with 500 warriors. They enforced law and order and Prince Vijaya was made king with the consent of all. The country was then named Sinhala after the name of their first king Vijaya Sinha, who was duly coronate.

Kampuchea/Cambodia Tradition

It has its tradition connected to the northern part of India. Adityavamsha, king of Indraprastha, and his queen Candra Devi, became displeased with one of their sons, Rajakumara Pradyumna and banished him. The prince has been described in the tradition as Sundara Kumara, meaning handsome prince. Crossing rivers, trampling valleys and traversing mountains, Sundara Kumara Pradyumna reached Kokathaloka. The country was being ruled by a tribal ruler, Naga king, who had three daughters in the form of Kinnaris of marvelous beauty. They were in the habit of visiting Gandharvaloka in the Himalayas. The region around Kokathaloka was full of Kiratas who were of savage cannibals. Pradyumna happened to see the youngest Kinnari one day while she was bathing naked in the crystalline water of a rivulet. He fell in love and Kinnari had also her heart on the price. Both married with the help of his father-in-law, the Naga king, Pradyumna expanded his kingdom. Once it so happened that Pradyumna had to go on a military expedition. In his absence his Kinnari wife went away to Gandharva loka. Upon coming back to headquarters and not finding his beloved wife the price was in grief. As a true lover, he vowed to get back his wife at any cost. With a fairly large contingent of fully armed troops, Sundara Kumara Pradyumna rushed off to Gandharva loka to search for his wife. The king succeeded in getting his wife back and the couple thenceforward lived happily. People going from India used to disembark at Takkola now called Takua Pa which is also the name of the river on the mouth of which the port is situated. In ancient times it was a large port but now it can accommodate only fishing boats. People used to sail upriver for some distance to on the foot of Girirasta mountain. After climbing the mountain, they were descending the other side by following the course of Girirasta river. On Girirasta river on low hills is the village Bansok where the natives point out even today that Indian came by this route and with them also came their civilisation and culture. Sundara Kumara's story is still played in drama liked by masses as well as the elite. [1]

Traditional Culture of Southeast Asian Countries in brief

In this section, the folk cultural traditions such as song, dance etc. of South Asian countries are narrated.

Burmese

The beginnings of Burmese dance are traced to the Pyu, Halin, and Mon cultures in the central and lower Irrawaddy regions from at least two centuries before the Christian era. Archaeological evidence shows Indian influences in this.[3][4] There were also influences from Thai and Khmer cultures during the many invasions and counter-invasions that occurred over the next two millennia. There was a particularly well-documented infusion of dance forms, such as the Yama Zatdaw (the Burmese version of the Ramayana) in 1767, when the Burmese sacked Ayutthaya and expropriated a large component of the Thai court.

Some of the surviving forms (including the belu, nat gadaw and zawgyi dances) honor folklore characters that are quintessentially Burmese, some of these from pre-Buddhist times. There is also a close relationship

between the classical Burmese marionette and human dance art forms, with the former obviously imitating human dance, but also with human dance imitating the movements of the marionette.

Bagan dance

This dance originated from the time of the Pyu kingdoms (5th-10th century). A small number of relatively crude musical instruments were used, and the dance style is slow and sedate. The costumes of dancers, as depicted in wall paintings, were scanty and revealing.

Bilu dance

The bilus (demons or ogres) are ancient characters, thought to originate from a legendary race that roamed India and Burma circa 2000 B.C.. Buddhist literature describes them as primitive and feared by other races. In literature, the Belus are described as having transmogrifying powers—an ability to take on different physical appearances. There are twenty-four different classical demon forms, each with its own name and role in stories and plays. One of the best-known demons is Dasagiri, a demon in the Indian Ramayana epic.

In any of his forms, the Belus embodies the Devil. He is terrifying, overbearing and diabolical by nature. But he also has a gentle side. In a typical dance, Dasa-Giri often offers a bouquet of flowers to a dainty damsel. The demure lady is unable to overlook the beastly side and declines his offering. The demon then expresses his dejection at the refusal.

Kinnara and Kinnari dances

There are many references in the Pali and Sanskrit literature to the mythical birds with human head and torso, Kinnara (male) and Kinnari (female). According to the literature, these birds originated in prehistoric India. They appear in some of the discourses of the Lord Buddha himself.

In Burma, images of the Bird's dancing styles are found painted and carved on the walls at Bagan and (even earlier) from the Pyu kingdoms. The songs and dances describe the Bird's happy re-union after a separation of 700 nights due to heavy rainstorms and floods. The dance is a popular emblem of true love and has an ancient history that is kept alive by the Burma dance troupes.

The dancers are attired with flapping wings at their wrists, in contrast to wings at their armpits, as is characteristic of Thailand and other Asian countries. The dance of bird-like movements is very supple and fine, and intricately coordinated with the accompanying music

Ramayan Dance

In 1767, King Hsinbyushin of the Konbaung dynasty brought back Siamese captives to the Inwa (Ava), the kingdom's capital. Among the captives were Siamese court dancers who performed the Ramayana (Yama Zatdaw) wearing masks. In this epic, Rama is the hero and chief character, Sita is the heroine, and Dasa-Giri is the villainous demon. In a typical segment, Rama is enticed away by the Golden Deer, who is a transformed form of the demon sister of Dathagiri (Ravana). Dathagiri himself is metamorphosed as a Hermit. Rama is then seen gravely following the tracks of the alluring Deer. The Deer leaves subtle hints as a trail.

Nat Dance

A nat gadaw (spirit medium) dance in Amarapura in Burma, it is traditional to make an offering of a green coconut, three hands of bananas, and a few other accessories, to the Guardian Spirit of Land (a nat) prior to an important event such as an inauguration. This appeasement of the Spirit is usually done by a professional Spirit Medium (Nakadaw). The dancer is often attired in red silk, including a red headband and, around the chest, and a tightly knotted red scarf. With the offerings on a tray, he or she dances in propitiation and repeats the sequence three times. As medium dances she sings ritual songs to the 37 National Nats (Spirits) and the Local Nat.

At the onset, the dance is delicate and the music legato. After a verbal injunction, the dancer quickens to the rising intensity of the music. As the Medium enjoins the Spirits, the movements and the music reach a frenzied crescendo. In addition there are many such fold dance art performances such as Mount Popa's guardian spirits dance, U Min gyaw dance, Oil land dance, Ushwe Yoe and Daw Moe dances.[5]

Images of Burmese Dances

Folk Tradition and Dance of Laos

The dance and theatre of Laos is the primary dramatic art form of Laos' majority ethnic group, the Lao people. It is shared with the ethnic Lao that inhabit the Isan region of Thailand as well. There are mainly two types of dances (or dance-dramas), the classical dances performed in the royal courts and the folk dances now associated with morlam. The dance-dramas and musical accompaniment are all very similar to those of Thai and Cambodian classical dances. Lao legends of the first ruler of Lan Xang say that, in addition to a large army of Khmer soldiers, he was also accompanied by many female dancers from the court of Angkor. Most dance dramas depict scenes from the Phra Lak Phra Ram, or the Lao Ramayana and the Sadok, or Jataka. Other scenes come from legends, historical epics such as Sin Xay, stories from local or Hindu mythology, or adaptations of stories from surrounding nations. Lao classical dance has two main forms, khone and lakhone. Each is accompanied by Lao classical music.

Khon

Khon and Cambodian Royal ballet dance is the most stylized of the Lao dance-dramas, with troupes of male and female dancers in elaborate costumes and masks performing very graceful movements demonstrating their great flexibility, and very common dance-drama form for the Phra Lak Phra Ram. Each dancer plays a character in the drama, although most of the narration comes from a singing chorus to the side. Lakhone dances are usually only performed by females, but male lakhone dancers are not unknown. Instead of each dancer portraying an individual character, such as the *Khon* dance-dramas, the dancers mimic the scene and events together. There is more variety of dance-dramas performed in the Lakhon tradition.

Although lacking in dance, *nang taloung* or shadow puppets are an important part of Lao theatrical traditions. An adaptation of the traditional Malay wayang shadow puppets, but there are numerous puppeteers instead of one puppet master. Shadow puppet plays are based on similar themes and stories as the other classical dramas, but can be accompanied by either classical music or morlam instrumentation.

Lam Lao

Lam lao is the general descriptor for Lao folk music, which at its most basic level consists of the singer/story-teller and the khene). In Isan, both terms are interchangeable, but in Laos, *morlam* only refers to the singer. Troupes travel around like minstrels performing at various locales. There are many regional styles, depending on the local tone contours and preferred instrumentation and melodies.

The music that accompanies a lam lao performance may also include various types of percussion, fiddles, lutes, xylophones, or oboes as well as some that are more characteristic of classical ensembles. Lyrics are drawn from old poetry, classical stories, or improvised according to the complicated tonal rhyming patterns of the verse and can range from topics as serious as religious sermons and Jataka tales to sometimes bawdy verses about love and sex.

Although the performances themselves are not necessarily theatrical, the closest being the exchanges of witty repartees in alternating verses or songs between a male and a female morlam who pretend to fall in love before departing or friends who try to outwit each other. The songs are interspersed with dance numbers, comedic routines, ham acting, and teasing between the performers and the audience.[6]

Folk dance

Lao folk dances are numerous and varied, much like lam lao. In fact, most *lam* also have an associated folk dance. And Other popular dances include the southern *lam Tang Vai* and *Lam Saravane*. The most popular folk dance, however, is the *lam vong*. It is the national dance of Laos, and versions of it exist throughout the Lao-speaking region and even Cambodia, where it is known as ramvong. A slow and graceful couples dance, the men form an inner circle and the women an outer circle, with couples dancing around each other while moving in their respective circles. It is a common feature of weddings, celebrations, and other social events.

Lam luang

A truly theatrical derivative of morlam, it is believed to have developed when the morlam began to dress up and act out various characters from the sung repertoire of oral traditions, myths and legends. it is better known as Lam Luang or *sung story*. Stories range from traditional to lewd, serious to bawdy, and are drawn from a diverse range of sources, such as the traditional stories and Jataka tales to even development projects and community concerns. Music can be classical, morlam, or even modern, and costumes also run the gamut depending on the needs of the story.

Common to Lam Luang theatre performances are stock characters common to all stories. These include the hero, the heroine, king father, queen mother, clown, villain and supernatural forces such as gods, demons, spirits, or ogres.[7]

Malaysia

Dance is also a popular cultural form in Malaysia. Each ethnic group has its own dance forms which characterizes its culture. Malaysian dances can be identified with certain regions or religious practices which are often performed in festive celebrations, wedding parties, cultural shows, religious ceremonies or other public events. Below are the dances of the three major ethnic groups in our country: Tarian Melayu or Malay dance portrays the customs or adat resam and culture or budaya of the Malays. It depicts the true nature of the Malay people and their way of life.

Generally, Malay dances are divided into two main categories which are the “original” Malay dances and “adopted” Malay dances. The “original” Malay dances are indigenous to the Malay region, encompassing Sumatra, the Malay Peninsular, Singapore, the Riau Archipelago and Borneo, and its origins can be traced back to the early Malay civilizations. The “adopted” Malay dances are influenced by foreign cultures due to political and historical events. The various forms or styles of Malay dance are further categorized by its beats (rentak) and rhythm (irama). The four basic genres of Malay dance are Asli, Inang, Joget and Zapin. Asli and Inang dances are categorized as the “original” Malay dances whereas Joget and Zapin are categorized as “adopted” Malay dances. [8]

Indonesia

Indonesia is rich with tribes and customs; therefore, Indonesia has thousands local culture heritage which need to be preserved. Cultural education can be done simply by disseminating information related to the local cultures such as traditional foods, weapons, customs, dances, costumes, etc. The articles below provide important information about the folk dances in Indonesia.

Saman Dance

This is one of the Indonesian folk dances that captured the world's attention. Saman Dance which originates from Aceh. This folk dance is named after its creator Syekh Saman, a religious scholar from Gayo Tribe in Aceh. This dance is interesting because it is done by group of people in sitting position and the highlight lies in their hands' motions and heads. The dance motions must be synchronized with the music meanwhile the tempo of the music will be getting faster.

Jaipong Dance

Jaipong or jaipongan is a traditional dance which is found in 1960s in West Java. This dance becomes popular on 1970s until now because the dance is not that difficult because this folk dance can be done spontaneously. The values of jaipong is as a media to bond the friendship between Sundanese.

This folk dance becomes more popular because it is performed during welcoming the guest who comes from abroad to Indonesia. The objective is to symbolize friendship.

Kecak Dance in Bali

Bali is the most popular tourist destination in Indonesia. Besides of its tourist attraction places, Bali also have an interesting folk dance called kecak dance. This dance is done by group of males which sit in a circle and shouting “CAK” several times and raising both hands. On the other hand, song of this Kecak Dance originated from Sang Hyang Dance Ritual. Moreover, it cannot use any musical instruments on it. Only using the sounds of bell worn on foot dancers. It portrayed the characters of Ramayana. Those movements are used to convey a story, Ramayana is the center of this folk dance.

Pendet Dance

Another popular folk dance from Bali is *pendet* dance. *Pendet* dance has been stealing the tourist’s hearts, even some tourists are coming to Bali to join a course to learn *pendet* dance. This dance conveys a story about the descent of Gods to the world. It was performed during worship in the past. The highlight of this folk dance is eyes; the dancer’s eyes are moving to left and right rapidly. Still embracing the religious values, this dance is now can be performed on welcoming ceremony as well.

Reog Ponorogo Dance

Reog ponorogo is a popular folk dance from East Java especially *Ponorogo* district. This folk dance is related closely with supernatural things. This folk-dance use *barongsai* or la big lion’s head which weight dozens kilogram and the dancers are carrying that mask by teeth. This dance consists of 2-3 opening series and the last stage is the dancers carrying the lion’s head, it is the highlight of this folk dance. *Reog Ponorogo* usually be showed when there is a big cultural ceremony in Java Island, especially in East Java. Moreover, it recognized as one of aesthetic Indonesian Heritage in world stage.

Merak Dance

This dance also originated from West Java, this dance is influenced by peacock’s life and being performed on stage. Peacock is expressive especially when it comes to love affair, according to this dance a male peacock will spread its tail feathers to attract the peahen. The music also conveys a situation; the wooden part will be hit loudly to tell that a pair of peacocks is flirting each other. The costume has a motive like peacock’s feathers meanwhile he fabric shows peacock’s feathers, a pair of wings, and a crown to complete the appearance.

Tor-Tor Dance

This dance comes from North Sumatera especially from Batak Tribe. This dance is accompanied by *gondang* music, the music and the dance movement is inseparable. Not only as an entertaining media, this dance is also used as communication media between the dancers and the audiences. Tor-tor also performed during ceremony or ritual to respect the house host, the ancestors’ spirit, audiences, and God. On the other hand, Despite of Batak which is one of tribe in North Sumatra Island, and have so many traditional art, they also have delightful and delicious Traditional Foods in North Sumatra.

Srimpi Dance

Srimpi is a repertoire classical dance from Central Java. This folk dance shows a graceful motion which reflects modesty, a soft soul, and gentleness which accompanied by gamelan music. This folk dance is special and sacred even it was only selected people who can perform this dance in the past. The dance movement in *srimpi* dance is dominated by hand, feet, and head movements. The dancers are performing it gracefully and sometimes playing the shawl which is tied in their waists.

Kipas Pakarena Dance

The people in *Gowa* South Sulawesi has been performing this creative folk dance using fan. This dance is performed by girls who play with fan following the rhythm. The soft movements reflecting the *Gowa* women who is graceful, obedient, humble, and respecting men. The dance consists of several stages; the dancers are sitting in the beginning and the ending, the clockwise round movement tells the life matters, and up & down movement reflecting life cycle. In addition, **Monong Dance**: originating from Dayak Tribe which serves as a cure for illness or disease so the patient will be healthy again. **Gong Dance**: a folk dance which is performed to welcome the great guests in Central Kalimantan. **Malinting Dance**: this dance retells the story of Lampung people in the past. **Dingu Dance**: comes from Southeast Sulawesi which shows the mutual cooperation during pudding rice. **Mengket Dance**: a couple dance which requires a man and a woman to symbolizes love and affection from North Sulawesi.[9]

Tradition of Thailand

Thai dance, like many forms of traditional Asian dance, can be divided into two major categories that correspond roughly to the high art (classical dance) and low art (folk dance) distinction. Although traditional Thai performing arts are not as actively embraced as they once were, suffering from competition from modern and western entertainments and generally changing tastes, Thai dance is still very much alive. It is an integral part of the culture of Thailand at all levels. The Thai dance technique has indeed many features in common with Indian techniques. They include several poses, the use of three different speeds of movements, and the original series of 108 basic movements (now reduced to 68) corresponding in number to the 108 *karanas* of the *Natyashastra*. However, there are also definitive differences between the Indian and Thai traditions.

Ram Muay is the ritualized dance that takes place before Southeast Asian kickboxing matches such as Muay Thai. At the beginning of a match the fighter performs a ram muay which is an exhibition of his prowess, skill, and grace. The moves range from very simple and slow to highly complex choreography that is almost too fast to follow, and often include clues and tributes to their past teachers or training styles. These dances (also known as wai khru) are usually performed on each side of the ring before each match. Also See Muay Thai (Kick Boxing) Under Sports.

Wai Khru is a ritualized form of dance meant to pay respect to, or homage to the khru or teacher. It is performed annually by Thai classical dance institutions as well as before Muay Thai matches. Other regional folk dance styles in Thailand include *Pleng Cha-Pleng Reo*; *Mae Bot Lek*; *Rabam Chiangsaen*; *Tawai praporn*; *Rabam Tawarawadee*; *Baisri sukwan*; *Manora Buchayan*; *Uayporn Oonwan*; *Chuichai Bhran*; *Chuichai Benyakai*; *Sinuan Worachet*; *Chuichai Wantong*; *Sinuan Arnu*; *Rabam Loburi*; *Klidda Phinihan*; *Rabam Srichaisinghn*; *Rabam Sriwichai*; *Keb Baicha*; *Rabam Sukhothai*; *Rabam Dowwadueng*; *Nora Dance*; *Bugna Lampai*; *Choom-num Pao Thai*; *Kinnaree Ron*; *Sad Chatri*; *Soeng Praewa*; *Krailassamrerng*; *Ten Kam Ram Keow*; *Soeng Sawing* and *Ramwong*. *Fawn Thai* is another form of "folk-dance" accompanied by folk music of the region. The first Fawn originated from the northern region of Thailand, it was designed and taught by Chao Dararasami of Chiang Mai. Since then, a variety of "Fawn" came into practice, according to the music and style of each province, such as the Fawn-Lep finger-nail dance from Chiang Mai, Fawn-Ngiew from Chiang Rai with the influence of Burmese music and costume. While they are sometimes performed alongside classical dances, the Fawn Thai are a set of folk dances performed by female dancers that have become famous throughout the world. There are five basic styles: 1) *Fawn Leb* (Fingernails Dance); 2) *Fawn Tian* (Candle Dance); 3) *Fawn Marn Gumm Ber* (Butterfly Dance); 4) *Fawn Ngiew* (Scarf Dance); 5) *Fawn Marn Mong Kol* (*Happy Dance*).

Each of these dances has its own particular musical accompaniment by traditional Thai instruments and singers, usually five to seven musicians accompanying four to six dancers. The costumes are traditional, simply-cut sarongs and shoulder-cloths with some minor variation in color depending on the region the dancer comes from. These dances also often have props such as long brass fingernail extensions for the [10]

Traditions of Uttar Purba Bharat

Uttar *Purba* Bharat (officially called North Eastern Region, NER) is the easternmost region of India representing both a geographic and political administrative division of the country. It comprises the eight states Arunachal Pradesh, Assam, Manipur, Meghalaya, Mizoram, Nagaland, Sikkim and Tripura. The region shares more than 4,500 kilometers (2,800 mi) of international border with Tibet in the north, Myanmar in the east, Bangladesh in the southwest and Bhutan to the northwest. It comprises an area of 262,230 square kilometers (101,250 sq mi), almost 8 percent of that of India, and is the largest salient (panhandle) in the world.

Assam

The Bihu dance is a folk dance from the Indian state of Assam related to the festival of Bihu. This joyous dance is performed by both young men and women, and is characterized by brisk dance steps, rapid hand

movement, and a rhythmic swaying of the hips in order to represent youthful passion. Dancers wear traditionally colourful Assamese clothing.

The most important and colourful of the three Bihu festival is the Spring festival "*Bohag Bihu*" or Rangali Bihu celebrated in the middle of April. Songs sung in Bihu are woven around themes of love and often carry erotic overtones. People adorn traditional attires like Dhoti, *Gamocha* and Chadar, Mekhala. In addition to this there are many more festivals and rituals are associated with Assam which are mostly based on nature and harvesting etc. Another very popular traditional religious dance of Assam which is known as *Satriya* dance dedicated to Lord Krishna. [11]*Tamul* and Pan (betel leaf and nut) is another important cultural part of assam which is offered to guest and others.

Tripura

The love and attachment of the people of Tripura for music and dance is a common feature. The music and dances of Tripura show the outburst of the emotions of the people related to harvest or worship or in some cases wars and marriages. Different Communities have different form of dances with different dresses, ornaments etc. For instance, Garia is a dance of the Tribes for the prosperity of the people. Below are some of the special dances of different Communities. Garia is a dance form of *Koloi*, Tripuri and Jamatia communities. This dance is performed on the beats of drums during Garia Puja festival which begins on the last day of the month of 'Chaitra'. *Lebang Boomani* is a dance form performed by the *Tripurians* before the monsoon season. This is a dance festival in which Tribal youths gets indulge in catching charming colourful insects called '*Lebang*'. The male folks make a peculiar rhythmic sound with the help of two bamboo chips in their hands, the womenfolk run tottering the hill slopes to catch this *Lebangs*.

Bijhu is the most popular dance of the *Chakmas*. It is a religious devotional dance performed at the compound of a Tempel with the accompany of 'Dhul', 'Flute' and some bamboo made instruments. This dance is marked by sudden lull in between different from other dances.

Cherawlam dance is performed by the Lushai (Mizo) girls in honour of one dying an untimely death, between and across a pair of horizontal bamboos or pestles which are held by two persons, one sitting at each end, who continuously raise and lower them twice and bring them together twice in regular rhythm. *Gajan* is another popular mainly in the rural areas. During the 'Chaitra Sankranti', people dressed like

Shiva and Gouri perform such form of dances, where Lord Shiva is projected with “*trishul*” and “*damru*”. The performers dresses in loin cloth painting the face in white wearing matted artificial hair on head. The boy playing the role of Gouri wears red saree and holds a plate in one hand. The dancers perform in every houses and collect rice, money etc for “Charak Mela” organised on the last day of the month of ‘Chaitra’.

Dhamail is a dance of harmony. This is a very popular group dance of the womenfolk irrespective of caste and community. This is not an instrument-oriented dance, but is dominated by good rhythm and tune maintained by clapping and stepping. It is performed to praise God and also give festive mood to happy occasions like marriages and other ceremonies.[12]

Tradition of Nagaland

Nagaland is exotic in all forms, rich in primeval beauty and most importantly the traditional dance. Music and dance play a huge part in Naga culture and any event won't conclude without a folk dance. The people of Nagaland believe in togetherness hence you will notice all their dances are presented in groups. Speaking of which, Nagaland has multiple tribes each having their own uniqueness, dance forms, cultures, language and more. For instance, the major folk dances of Nagaland include *Modse*, *Agurshikukula*, *Butterfly Dance*, *Aaluyattu*, *Sadal Kekai*, *Changai Dance*, *Kuki Dance*, *Leshalaptu*, *Khamba Lim*, *Mayur Dance*, *Monyoasho*, *Rengma*, *Seecha and Kukui Kucho*, *Shankai* and *Moyashai* etc, however, the prominent ones are War Dance and *Zeliang Dance*.[13]

The men in Nagaland perform War Dance with an outburst cry and humming tune. It can be said, this dance form mocks war scenario by involving dangerous war movements. A single wrong step could ruin an entire act, it's martial and athletic style requires a performer to whirl his legs while keeping the body in an upward posture. Besides the traditional attire worn by the performers are simply unique. Apart from War Dance being popular in Nagaland, there is another artistic dance of the Zeliang Naga tribe, *Zeliang dance*. Most of the Naga dances are predominantly performed by men but this tribe allows their women to partake in the dance as well. Nothing too instrumental but with only beating of the drum in a synchronized melody along with leg movement makes men and women merge together forming a circle, chanting some chorus. This chanting, clapping and shouting of words, thumping of feet, gracefully endowed with traditional headgear

and clothes inspires every member of the group and the spectators as well. In order to add vigour to the dance, the performers are garnished in metal ornaments.

Chang Lo or Sua Lua is a traditional dance of the Chang tribe of Nagaland state. Similar to the *Zeliang* dance, this tribe is gracefully performed with men and women both geared up with traditional war weapons like dao, shield and spear.

4Folk Tradition of Manipur

According to the traditional legend, the indigenous people of the Manipur valley were the dance-experts revered as Gandharvas in the Hindu epics (Ramayana and Mahabharata), suggesting a dance tradition has existed in Manipur since antiquity. With evidence of Vishnu temples in the medieval era, the dance arts have been passed down verbally from generation to generation as an oral tradition. The first reliably dated written texts describing the art of Manipuri dance are from the early 18th-century [14].

The roots of Manipuri dance, as with all classical Indian dances, is the ancient Hindu Sanskrit text *Natya Shastra*, but with influences from the culture fusion between India, Southeast Asia, East Asia, Central Asia, Siberia, Micronesia and Polynesia. The Manipuri dance is a team performance, with its own unique costumes, aesthetics, conventions and repertoire. The Manipuri dance drama is, for most part, marked by a performance that is graceful, fluid, sinuous with greater emphasis on hand and upper body gestures. It is accompanied with devotional music created with many instruments, with the beat set by cymbals (kartal or manjira) and double-headed drum (pung or Manipuri mrdanga) of *sankirtan*.

Manipuri dance is a religious art and its aim is the expression of spiritual values. Aspects of this performance art is celebrated during Hindu festivals and major rites of passage such as weddings among the Manipuri people, particularly in the ethnic majority of Meitei people. The dance drama choreography shares the plays and stories of 'Vaishnavite *Padavalis*', that also inspired the major *Gaudiya* Vaishnava-related performance arts found in Assam and West Bengal.

Gandharva as dancers are found sculpted in early medieval era temples of southeast Asia. Manipuri people believe that they are the Gandharvas According to tradition of the Manipuri people in the Himalayan foothills and valleys connecting India to Burma, they are the Gandharvas (celestial musicians and dancers) in the Vedic texts,^[14] and historic texts of Manipu. Manipuri people calls the region as *Gandharvadesa*.^[17]The Vedic *Usha*, the goddess of the dawn, is a cultural motif for Manipuri women, and in the Indian tradition, it was *Usha* who created and taught the art of feminine dance to girls.^[11] This oral tradition of women's dance is celebrated as *Chingkheiol* in the Manipuri tradition.^[16]

The ancient Sanskrit texts such as the Mahabharata epic mentions Manipur, where Arjuna meets and falls in love with Chitragada. Dance is called *Jagoi* in a major Meitei language of the region and it traces a long tradition in Manipur. Lai Haraoba dance likely has ancient roots and shares many similarities with dance postures of Nataraja and his legendary disciple called Tandu (locally called *Tangkhu*) Similarly, as does the dance related to commoner *Khamba* and princess *Thoibi* – who perform as pan-Indian Shiva and Parvati, in the legendary tragic love story of Khamba-Thoibi found in the Manipuri epic *Moirang Parba*.

A Manipuri dance musician playing *pung cholom*. The 19th century musician and Hindu king Chandra Kirti wrote sixty-four drum dances. Maharaja Bhagyachandra (r. 1759–1798 CE) of Manipur State adopted Gaudiya Vaishnavism (Krishna oriented), documented and codified the Manipuri dance style, launching the golden era of its development and refinement. He composed three of the five types of Ras Lilas,

the *Maha Ras*, the *Basanta Ras* and the *Kunja Ras*, performed at the Sri Sri Govindaji temple in Imphal during his reign and also the *Achouba Bhangji Pareng* dance. He designed an elaborate costume known as *Kumil* (the cylindrical long mini-mirror-embellished stiff skirt costume, that makes the dancer appear to be floating). The *Govinda Sangeet Lila Vilasa*, an important text detailing the fundamentals of the dance, is also attributed to him. King Bhagyachandra is also credited with starting public performances of Raas Lila and Manipuri dances in Hindu temples.

Relation between Uttar Purba Bharat and South East Asian Countries

Shared cultural and historical roots connected *Namphake* village, about 500 km off Guwahati in upper Assam's Dibrugarh district, with Thailand. The village here is populated with the Tai-Phake community. This community is rooted in Yunan province of China and Myanmar and is about 650 years old. Royal Kathina ceremony is in line with the policies of both India and Thailand in promoting Assam and the Northeast India as the gateway to Southeast Asia and vice versa. The proximity between the two regions and culture would be the key factors to strengthen and deepen India-Thailand relations. Tai-Phake people of the village, along with four other groups of Tai roots, migrated from Kunming in Yuanan to *Howkong* valley in Myanmar about 650 years ago and subsequently they came to Assam from Myanmar in 1775.

Many communities in India traces their origin south of the *Yarlung Zangbo*, source of the Brahmaputra River, including the *Tai-Ahoms* or *Ahoms*, an offspring of the Tai people who are called Shan in Myanmar, Thai in Thailand, Lao in Laos, Dai and Zhuang in China and Tay-Thai in Vietnam. The oral history of Chin-Kuki-Mizo communities places their origin to *Sinlung/Chinlung* or closed cave, probably the Great Wall in China. The exodus of Chin-Kuki-Mizo people from China was necessitated by the forcible conscription of people for the construction of the Great Wall by Emperor Shi Huang Di around 200BC. The personal names of many Chin-Kuki-Mizo groups have many similarities with the Chinese hint to a connection.

Cathay is the old name of China then, the term Kathe which is used by Burmese to describe the Meitei is a pointer of the possible migration rather an original or early settler of China proper. Similarities in the nouns between Chinese languages and speeches used among communities in Northeast India and Southeast Asia are also a point worth investigation. Many of us are not aware that the Meitei, who is assumed to be a part of the Black Tai, out of the three kindred of Tai: White Tai, Black Tai and Red Tai, are addressed as Tai mi meaning Tai people by many hill tribes in Manipur. Even the Manipuri vernacular meaning of the universe as *Taibangpan*, meaning the world in which the Tai reign, is suggestive of the old connection with the Tai community in Yunnan.

The similarities in the name of places may be no coincidence. A predominantly Loi village Tairenpokpi, which is situated at the foothills of Imphal West may be one of the early settlements of the Tai people who probably migrated from Yunnan, as the name suggest. In Yunnan there is a place called *Damenlong*, pronounced as *Tamenlong*. Whether *Tamenglong* in Manipur and *Damenlong* has any mythological and historical connection even in the oral history and tradition must inspire our Anthropologist, Linguists and Historians alike. Tangkhul Naga legend has that Yunnan is the place of origin of the Tangkhul. Many Naga friends from Nagaland, when inquired about the origin of the Naga shares that some of the Naga may have migrated from South East Asia, as there are oral history and discovery of fossils and shells peculiar to ocean.

Exploring the similarities in the cultural and settlement patterns of the Chiangmai in northern Thailand and Sekmai in Manipur could be the beginning of Manipur's *nongpok thong hangba*. Further Manipur is known as Manipura in the Thai chronicles. Khasi, one of the few matrilineal communities in India, have migrated from Yunnan before being pushed out of the Red River delta of Vietnam. Again, there is possible connection between the Khasi and the Mosuo community of Lugu Lake in Yunnan. The Mosuo is one of surviving matrilineal community in China practices a system of marriage called *zouhun* or walking marriage, where one can choose a female partner for a day, months, and year or for a life time.

Lord Vishnu riding over the *Garuda*, when Pong (Shan) king *Sabwa Khekhomba* gifted to *Meitei King Thangwai Ningthouba* also known as *Kyamba*. The idol which is still worshipped in a temple at Bishnupur bears resemblance to *Chandis* temple of Java as in the Chandi Punta Deva of 7th century such as the corbelled arch in Borobudur and ventilation holes in *Chandi Pawon*. This should be reason enough for us to ponder over the early connection. Balinese dance and Manipuri dance form may have visibly similar gestures. The Balinese dance gestures are played above the shoulder with direct eye gestures and contacts, whereas Manipuri and Thai dance form are gestures from below the shoulder with no direct eye-contact. There are no touts and beggars imposing their service and wares in this temple, largest in Bali.

Manipur history has valorised King *Khagemba*'s defeat of Chinese giant *Khagi* king of China. Inquiries into this matter with some Chinese scholars suggest that there was no such record. There are suggestions that King *Khagemba* might have defeated one of the chiefs of the Yi tribe and the word *Khagi* probably means Kha Yi meaning South Yi. Nonetheless this testifies the fluctuating links either through conquest or expeditions on either side. The ubiquitous yellow color among the Tais in Yunnan tell that the yellow *khudei Meitei* grooms traditionally wears day after the wedding and yellow muga silk suit that adorns the bride on the *mapam chakouba* the possibility of Tai lineage.

The copper plate used in the *Umanglais* bust and in idols at *Kondong Lairembi* and *Eengourok* are reminder of the Buddhist influence from South East Asia. The Thai scholar *Mattani Rutnin* has noted: Thai dancers, in both the folk and classical styles, hold their bodies straight from the neck to the hips in a vertical axis and move their bodies up and down with their knees bent, stretching to the rhythm of the music. Indian dancers, on the other hand, often move their bodies in an S curve. The arms and hands in Thai dancing are kept in curves, or *wong*, at different levels, high medium or low, and the legs are bent with the knees opening outward to make an angle called *liem* (lit., angles) ... The grace and beauty of the dancer depend on how well these curves and angles are maintained in relationship with the proportion of the whole body. Furthermore, *Mattani* adds that the Indian mudras are simplified in Thai dance to a few basic hand gestures, which when combined with dance gestures (*phasa ta*), can denote the actions and, especially, the moods of the characters. She also notes that the foot movements of Thai dance are generally slower than in India and, furthermore, that in Thai dance the toes are mostly curved upward or kept flat at an angle with the legs, but never pointed, as they sometimes are in Indian dance. These differences may be interpreted as signifying that the Thai adopted their dance tradition, not directly from India, but from their neighbours, the Khmer and the Mon, in an already localised form.

The Instruments used by the various communities amongst the studied areas are similar. The costume as it is found across all the dance performance are very high qualities having decorations which show the beautiful mind of the people. The movement of body and hand not only shows different posture of various animals incorporated in the dance forms but their implications in human mind and soul as well. The food habits of the communities are one of the phenomena which perhaps reminds us that there is no difference as far as taste are concerned the common food habit is that the studied region use boiled food and rice is the main food. Ingredients common to many cultures in the East and Southeast regions of the continent include rice, ginger, garlic, sesame seeds, chilies, dried onions, soy, and tofu. Stir frying, steaming, and deep frying are common cooking methods.

While rice is common to most Asian cuisines, different varieties are popular in the various regions. Basmati rice is popular in the subcontinent, Jasmine rice is often found across the southeast, while long-grain rice is also popular. Curry is a common dish in southern, southeastern Asia and Japan and also found to some extent in other Asian cuisines. Curry dishes with origins in India and other northern South Asian countries usually have a yogurt base while those in southern India, Sri Lanka and Southeast Asia generally use coconut milk as their foundation.

Image of Common food of South East Asia countries and North East India

Conclusion

Traditions may be oral or may be written. Since they are backed by specific dates they are not considered as history. This is one side of the coin. Every type of evidence may it be literature, inscriptions, monuments, can be obliterated by any fanatic or tyrant who gets into power by destroying them to dust and burning them to ashes. Traditions to the contrary, are indestructible. They are imprisoned in the heart of the people and passed down from one generation to other generations by word of mouth. Events per chance, by being passed from one mouth to the other for centuries, might have become exaggerated or minimised. Yet the essence of tradition is always true.

The culture and its tradition as it grows and varies from one country to the other, however, the folk literature of the world has some similarity with each other. One folk song of Finland sang in IFLA 2012 remind the author about the folk song of his native village called *Gaoalpariya* folk song owing to its rhythm, tune and its effect except language, the properties of folk song found to have the same spirit. Likewise, the folk tradition of India, precisely the folk song of Uttar Purba Bharat (North East India) have many more similarity than dissimilarities of course language differs with the South East Asia countries.

The various instruments such as *Dhol* (is a two faced drum, played with a stick and a hand), a wind instrument and has a major role, An instrument made of Bamboo (just like Toka in Assam) *Xutuli*, Bamboo flute, Bin, *Bhortal* which are usually used by the Vaishnavite; *Madol*, Mridanga, a stringed instrument either having many strings or two strings etc. The posture as used in various dance performance is very significant amongst the folk traditional dances of the studied areas. All such postures have meanings both culturally and physically as it is related with the health of the performer. The various postures with movement signify a special meaning to the society. These movements of the dance performance are related to nature and the environment. The various animals such as snake, tiger, birds, etc. are incorporated in the dance. The observation with the nature and its animals can give special skill to live a better life. The environment friendly tactics are very much prominent in these art forms which are very unique in the traditional performances of these communities of Uttar Purba Bharat and South East Asia Countries.

Finally, it is nevertheless to mention that the song, story and literature related to this tradition led to ultimate peace and propagate inclusive theory of nature and human being. The thrive for holistic approach of life as it is revealed through the performances of these communities of Uttar Purba Bharat and South East Asia Countries are to be retained and the same be disseminated to other part of the world. The better bonding between these countries can remove the international boundaries and can become one nation. Owing to its similarities, right from food, the true love for nature, the posture of dance etc. shows unanimity in cultural tradition amongst each other only language differs. If these regions get united, then it will be an example for the whole world and the message of one globe and universe will be possible. A message towards global peace and harmony can be initiated as a part of Indian philosophy *Vasudhaiva Kutumbakam*.

- **Special note**

We are glad to acknowledge the immense contribution of the public sharing Wikipedia in obtaining related information of the discussed types of dances in this article.

References

1. Abdussalam (2011). "UNESCO to recognize Aceh's Saman dance". *Antara News.com*.
2. Ajaranand,(1936); Hindo kingdom of Indochina
3. Alfred, C P and Buchancan (1972); History of Far East
4. Andaya, Barbara Watson; Andaya, Leonard Y. (1982). *A History of Malaysia*. London: MacMillan Press Ltd. p. xiii. ISBN 0-333-27672-8.
5. B., Rachel, Lam, M. B., Cullen, A. et al (2007). *World and its peoples: eastern and southern asia*. Tarrytown, NY: Marshall Cavendish Corp.
6. Chhabra, B.C., 1935; Expansion of Indo-Aryan Culture During Palalva Rule
7. Chaudhury, Saroj (2009). "Tripura: a composite culture" (PDF). *Glimpses from the North-East*. National Knowledge Commission. pp. 55–61.
8. Coedes, G. (1968). *The Indianized States of Southeast Asia*. University of Hawaii Press.
9. Devi, Pukhrambam Lilabati. *Pedagogic Perspectives in Indian Classical Dance: The Manipuri and The Bharatanatyam*. ISBN 978-9382395393
10. de La Loubère, Simon (1693). *A New Historical Relation of the Kingdom of Siam* (PDF). Translated by A.P. London: Printed by F. L. for Tho. Horne at the Royal Exchange, Francis Saunders at the New Exchange and Tho. Bennet at the Half-Moon in St. Pauls Church-yard.
11. Dikshit, Kamal Ramprit; Dikshit, Jutta K. (2013). "North-East India: Land, People and Economy". Springer Science & Business Media – via Google Books
12. Drouyer, Azevedo Isabel, Drouyer, René, THE NAGAS: MEMORIES OF HEADHUNTERS vol.1, WHITE LOTUS, 2016, p. 35.
13. Kanchan, K, K (1990), *Hindu Kingdoms of south East Asia*, Cosmo Publications, New Delhi, p.371.
14. Laos. (2001). Rubin, D., Pong C. S., Caturvedi, R., et al (ed.) *World encyclopedia of contemporary theatre: Asia/Pacific*. (Vol. III). New York, NY: Routledge.
15. Marshall Cavendish Publishing, ed. (2007). *World and Its Peoples: Eastern and Southern Asia*. Marshall Cavendish. pp. 630–640. ISBN 978-0-7614-7631-3.
16. James G. Lochtefeld (2002). *The Illustrated Encyclopedia of Hinduism: A-M*. The Rosen Publishing Group. pp. 420–421. ISBN 978-0-8239-3179-8.
17. Manipuri by R K Singhajit Singh, *Dances of India* series, Wisdom Tree, ISBN 81-86685-15-4.
18. Ray, H.P. (1994). *The Winds of Change: Buddhism and the Maritime Links of Early South Asia*. Oxford University Press.
19. Ragini Devi (1990). *Dance Dialects of India*. Motilal Banarsidass. ISBN 978-81-208-0674-0.
20. Sarkar, H. (2010). *Indian Influence on Southeast Asian Art and Architecture*. IGNCA.
21. Saryu Doshi (1989). *Dances of Manipur: The Classical Tradition*. Marg Publications. ISBN 978-81-85026-09-1.
22. Thapar, R. (2002). *Early India: From the Origins to AD 1300*. University of California Press.
23. Williams (2004), the other major classical Indian dances are: Bharatanatyam, Kathak, Odissi, Kathakali, Kuchipudi, Cchau, Satriya, Yaksagana and Bhagavata Mela. pp. 83-84
24. Wikipedia.com

Cultural and Heritage Connections between Malaysia and India: A Shared Legacy

*S.Velmurugan & A.Rajalakshmi

Department of Computer Science with Data Analytics & Department of Tamil
Tamilnadu, India

Manuscript received 21 July 2025

Manuscript accepted 2 September 2025

*Corresponding author/First Author

Abstract

India and Malaysia share a rich and enduring bilateral relationship, shaped by deep historical, cultural, economic, and strategic ties. Their collaboration is evident across diverse sectors, including trade, defense, education, and technology, with both nations actively engaged in regional agreements such as ASEAN and RCEP. The influence of Indian culture, particularly through the Tamil diaspora, plays a significant role in fostering cultural exchanges, while shared traditions, festivals, and religious practices further strengthen these ties. Joint efforts in fields like medical tourism, space research, and sustainability highlight the depth of their cooperation. Both countries also collaborate on regional security, particularly in maritime security and counterterrorism initiatives. This paper explores the cultural and heritage connections between Malaysia and India, emphasizing their shared legacy and the areas of mutual benefit that continue to shape their partnership in the contemporary world.

Keywords: *Cultural Exchange, Tamil Diaspora, Bilateral Cooperation, Heritage Connections, Regional Security.*

Abstrak

India dan Malaysia berkongsi hubungan dua hala yang kaya dan berkekalan, dibentuk oleh ikatan sejarah, budaya, ekonomi, dan strategik yang mendalam. Kerjasama mereka jelas merentas pelbagai sektor, termasuk perdagangan, pertahanan, pendidikan, dan teknologi, dengan kedua-dua negara terlibat secara aktif dalam perjanjian serantau seperti ASEAN dan RCEP. Pengaruh budaya India, terutamanya melalui diaspora Tamil, memainkan peranan penting dalam memupuk pertukaran budaya, manakala tradisi, perayaan, dan amalan keagamaan yang dikongsi bersama mengukuhkan lagi ikatan ini. Usaha bersama dalam bidang seperti pelancongan perubatan, penyelidikan angkasa lepas, dan kelestarian menonjolkan kedalaman kerjasama mereka. Kedua-dua negara juga bekerjasama dalam keselamatan serantau, terutamanya dalam keselamatan maritim dan inisiatif antiterorisme. Kertas kerja ini meneroka hubungan budaya dan warisan antara Malaysia dan India, menekankan legasi bersama mereka dan bidang-bidang manfaat bersama yang terus membentuk perkongsian mereka dalam dunia kontemporari.

Kata kunci: *Pertukaran Budaya, Diaspora Tamil, Kerjasama Dua Hala, Hubungan Warisan, Keselamatan Serantau.*

Introduction

The relationship between India and Malaysia is built on a foundation of shared history, culture, and mutual respect, with deep cultural and heritage ties that have shaped both nations for centuries. India, with its ancient civilizations, religions, and traditions, has profoundly influenced on Southeast Asia, particularly Malaysia, through trade, migration, and cultural exchanges. The Tamil diaspora, in particular, has played a significant role in preserving and promoting Indian cultural practices, languages, and religions in Malaysia.

Over the years, the partnership between the two countries has expanded to include strong economic ties, educational collaborations, and scientific advancements. Both nations are integral players in regional organizations like ASEAN and RCEP, which foster economic integration and cooperation. Furthermore, India and Malaysia share common strategic interests, particularly in the realms of security, counterterrorism, and maritime cooperation.

Historical and Cultural Connections

Table 1 presents a comparison of the historical and cultural ties between India and Malaysia across several key aspects. It highlights how India, with its ancient civilization, has influenced Malaysia in areas such as religion, language, architecture, and festivals. The table outlines the following key areas:

- **Historical Background:** India’s ancient civilization and its role as the birthplace of major religions, while Malaysia was influenced by Indian traders and settlers since the 7th century.
- **Religious Influence:** The spread of Hinduism and Buddhism from India to Malaysia, along with the later arrival of Islam through trade routes.
- **Literature and Language:** The impact of Indian languages like Tamil, Sanskrit, and Hindi, with Tamil widely spoken in Malaysia due to migration, and Malay influenced by Sanskrit.
- **Architecture:** Indian architectural styles, such as Dravidian temples, seen in Malaysian landmarks like Batu Caves, and iconic Indian temples like Brihadeeswarar Temple.
- **Festivals:** Shared celebrations such as Diwali, Pongal, and Thaipusam, with Indian-origin Malaysians continuing these traditions in Malaysia.

Table 1 : Comparison of Historical and Cultural Ties Between India and Malaysia

Aspect	India	Malaysia
Historical Background	Ancient civilization, birthplace of Hinduism and Buddhism.	Influenced by Indian traders and settlers from the 7th century.
Religious Influence	Hinduism, Buddhism, Sikhism, Islam, Christianity.	Hinduism and Buddhism were spread via Indian traders. Islam came later through trade routes.
Literature and Language	Tamil, Sanskrit, Hindi, and other regional languages.	Tamil is widely spoken due to migration; Malay influenced by Sanskrit.

Aspect	India	Malaysia
Architecture	Iconic temples, palaces, and monuments (e.g., Brihadeeswarar Temple).	Dravidian and Indian architectural styles seen in temples like Batu Caves.
Festivals	Diwali, Pongal, Onam, and various regional festivals.	Diwali, Thaipusam, Pongal, and Deepavali, celebrated by Indian-origin Malaysians.

Economic Relations

India and Malaysia share strong economic ties, with both countries engaging in trade, investment, and technological collaborations. Malaysia is one of India's largest trading partners in Southeast Asia, and India is a significant source of investment in Malaysia. The economic relationship is underpinned by mutual interests in sectors such as manufacturing, agriculture, services, and energy. Over the years, both nations have worked towards strengthening their trade agreements and business cooperation, with growing investments in each other's markets. This relationship continues to evolve, fostering opportunities for further economic integration and development.

Table 2: Economic Relations Between India and Malaysia

Aspect	India	Malaysia
Trade	India is Malaysia's 10th largest trading partner. Major exports include petroleum, palm oil, electronics, and machinery.	Malaysia is one of India's largest trade partners in Southeast Asia, exporting electronics, palm oil, and machinery.
Investment	India has invested in Malaysia's manufacturing, construction, and services sectors. Major Indian companies in Malaysia include TATA, Infosys, and Mahindra.	Malaysia has invested in India, particularly in infrastructure, telecommunications, and energy sectors.
Tourism	India is a major source of tourists to Malaysia, with increasing numbers of Indian visitors every year.	Malaysia attracts a significant number of tourists from India, with growing interest in cultural, religious, and leisure tourism.
Labor Migration	A large number of Indian workers are employed in Malaysia, especially in the plantation, construction, and manufacturing sectors.	Malaysia has a significant Indian-origin community, many of whom are involved in various industries.
Bilateral Agreements	India and Malaysia have signed several trade agreements, including the Comprehensive Economic Cooperation Agreement (CECA), to promote bilateral trade and investment.	Malaysia and India maintain strong bilateral trade agreements, focusing on increasing trade volume and economic cooperation.

Table 2 summarizes of the key aspects of economic relations between India and Malaysia, highlighting trade, investment, tourism, labor migration, and bilateral agreements.

Cultural Influence and the Indian Diaspora in Malaysia

The Indian diaspora has profoundly influenced on Malaysia, contributing significantly to the country’s multicultural identity. Indians have been living in Malaysia for centuries, with the majority of them being Tamil migrants who arrived during British colonial rule. Their customs, traditions, language, and religion have shaped various aspects of Malaysian society, from festivals and cuisine to arts and literature. The Indian community in Malaysia continues to play an essential role in the country’s cultural landscape, maintaining strong ties with India while contributing to Malaysia’s diversity and development.

Table 3: Cultural Influence of the Indian Diaspora in Malaysia

Aspect	India	Malaysia
Language	Tamil, Hindi, Punjabi, and other regional languages.	Tamil is widely spoken, especially among the Indian-origin community; Malay has been influenced by Sanskrit.
Religion	Hinduism, Islam, Sikhism, Christianity, and Buddhism.	Hinduism, Sikhism, and Islam, with temples and gurdwaras across Malaysia, especially in states with significant Indian populations.
Festivals	Diwali, Pongal, Holi, Onam, and other regional festivals.	Diwali, Thaipusam, Pongal, and Deepavali celebrated by Indian-origin Malaysians, with large processions and public festivities.
Cuisine	Indian cuisine features a wide variety of regional dishes, including curries, rice, and flatbreads.	Indian cuisine is widely popular, particularly Tamil dishes like roti canai, nasi lemak, and teh tarik.
Music and Dance	Classical dance forms like Bharatanatyam and Kathak, and music such as Carnatic and Hindustani classical.	Indian classical music and dance forms are practiced, and Tamil music, especially during festivals, is a prominent feature.
Art and Literature	Rich tradition in literature, including Tamil and Sanskrit texts, and artistic forms like sculpture and painting.	Indian-origin Malaysians contribute significantly to art and literature, with Tamil literature and art forms maintaining a strong presence.

Table 3 illustrates the profound cultural influence of the Indian diaspora in Malaysia, reflecting their contributions to language, religion, festivals, cuisine, music, and the arts, which have enriched Malaysia's cultural diversity.

India and Malaysia share deep religious and architectural ties, influenced largely by the Indian subcontinent. Over centuries, the religious and cultural influence of India has permeated Malaysia, particularly through the spread of Hinduism, Buddhism, and later Islam, contributing significantly to the country's religious diversity and architectural heritage. The Indian diaspora in Malaysia has also played a key role in preserving and promoting these traditions, blending them with local cultures and creating a unique fusion that defines Malaysian society today.

Table 4: Religious and Architectural Contributions from India to Malaysia

Aspect	India	Malaysia
Religious Influence	Hinduism, Buddhism, Sikhism, Jainism, and Islam originated in India, with a deep historical significance.	Hinduism, Buddhism, and later Islam arrived through Indian traders and settlers, influencing Malaysian culture and religion.
Major Religious Sites	Temples (e.g., Brihadeeswarar Temple, Golden Temple), Buddhist stupas (e.g., Sanchi), mosques (e.g., Jama Masjid).	Temples (e.g., Batu Caves, Sri Mahamariamman Temple), mosques (e.g., Masjid India, Sultan Abdul Samad Mosque).
Architectural Styles	Indian architecture ranges from ancient temples with intricate carvings, palaces, forts, and Islamic structures with Mughal influence.	Dravidian and Indian styles in temples (e.g., Batu Caves), Islamic styles in mosques (e.g., Sultan Abdul Samad Mosque), and colonial buildings with Indian architectural elements.
Religious Festivals	Diwali, Pongal, Holi, Eid, Christmas, and numerous regional festivals celebrated across the country.	Diwali, Thaipusam, Pongal, Deepavali, and various Hindu, Buddhist, and Muslim festivals.
Art and Sculptures	Rich tradition in religious art, including intricate sculptures of gods and deities, murals, and frescoes.	Indian-inspired sculptures, particularly in temples like Batu Caves, and murals depicting Hindu mythology and gods.
Cultural Integration	The fusion of regional styles led to diverse temple architectures, particularly in southern India.	Indian architectural styles were adapted and integrated with Malay traditions, visible in iconic landmarks and religious structures.

Table 4 highlights the religious and architectural contributions of India to Malaysia, focusing on the profound impact of Indian culture on Malaysia's religious landscape and built heritage. From the spread of Hinduism and Buddhism to the architectural styles that dominate Malaysia's iconic temples and mosques, the legacy of Indian influence continues to shape Malaysia's identity.

Comparison of India and Malaysia: Economic and Diplomatic Ties

India and Malaysia maintain robust economic and diplomatic relations, characterized by growing trade, investment, and strategic cooperation. Both countries benefit from each other's strong economies and mutual interests in areas such as trade, defense, culture, and regional security. Below is a comparison table, enriched with statistical data, to better illustrate their economic and diplomatic ties.

Table 5: Comparison of Economic and Diplomatic Ties Between India and Malaysia

Aspect	India	Malaysia
Bilateral Trade (2023)	\$17.6 billion (Exports: \$7.3 billion, Imports: \$10.3 billion)	\$17.3 billion (Exports: \$7.1 billion, Imports: \$10.2 billion)
Trade Balance	India has a trade deficit of \$3 billion with Malaysia	Malaysia has a trade surplus of \$3 billion with India

Aspect	India	Malaysia
Top Exports from India to Malaysia	Refined petroleum, machinery, electrical machinery, chemicals, and diamonds.	Petroleum products, electronics, and palm oil.
Top Exports from Malaysia to India	Palm oil, chemicals, electrical machinery, petroleum products, rubber.	Refined petroleum, electronics, palm oil, chemicals.
Foreign Direct Investment (FDI)	FDI from India to Malaysia in 2023: \$1.4 billion	FDI from Malaysia to India in 2023: \$2.1 billion
Diplomatic Relations	Diplomatic relations since 1957, with cooperation on security, trade, and regional stability.	Diplomatic relations since 1957, focusing on trade, investment, defense, and education.
Strategic Cooperation	India and Malaysia cooperate on counterterrorism, maritime security, and environmental issues.	Malaysia cooperates with India on regional security and multilateral frameworks such as ASEAN and SAARC.
Cultural Exchanges	2.5 million people of Indian descent living in Malaysia, contributing to cultural integration.	India's Indian diaspora plays a significant role in Malaysia's cultural diversity, particularly Tamil culture.
Tourism (2023)	Indian tourists to Malaysia: 800,000	Malaysian tourists to India: 400,000
Bilateral Agreements	Comprehensive Economic Cooperation Agreement (CECA) signed in 2011.	Malaysia and India have signed multiple bilateral agreements on trade, education, and defense.

Table 5 presents a comprehensive economic and diplomatic comparison between India and Malaysia, incorporating key statistical data. As shown, both countries engage in a high volume of trade, with a trade balance that slightly favors Malaysia. Foreign direct investment flows are significant from both sides, and both countries continue to develop strong diplomatic and strategic partnerships. The growing people-to-people connections and cultural exchanges further solidify the strong bond between India and Malaysia.

Table 6: Unique Features of India-Malaysia Relationship

Feature	Explanation
Shared Historical and Cultural Ties	India's culture and religion have influenced Malaysia for centuries, seen in the spread of Hinduism, Buddhism, and the Tamil language. These ties have shaped Malaysian society, especially the Indian diaspora's role in preserving these traditions.
Economic and Trade Integration through Regional Agreements	Both countries are key players in regional economic groupings like ASEAN and RCEP, facilitating greater trade and economic collaboration, particularly in sectors like palm oil, electronics, and IT.

Feature	Explanation
Tamil Diaspora and Cultural Influence	The Tamil community in Malaysia is one of the largest ethnic groups, influencing the local culture through festivals, language, food, and religious practices, strengthening cultural ties.
Educational and Skills Development	India offers scholarships to Malaysian students, particularly in engineering and medicine, while Malaysia provides skill development programs in sectors like IT, healthcare, and manufacturing.
Spiritual and Religious Tourism	Malaysia's temples, like Batu Caves , attract Hindu and Buddhist tourists, including those from India. In return, Indian spiritual sites attract Malaysian pilgrims, fostering cross-border religious tourism.
Medical Tourism	Indian hospitals provide high-quality, affordable medical care to Malaysian citizens, and Malaysia's medical tourism sector is growing, with many doctors trained in India, making both countries key medical destinations.
Maritime Cooperation and Strategic Interests	Both countries share strategic interests in the South China Sea , ensuring free navigation and addressing regional security concerns through naval cooperation and joint exercises.
Collaborative Approach to Sustainability	India and Malaysia are working together in renewable energy projects, including solar power initiatives, to meet their commitments under the Paris Agreement on climate change.
Diplomatic Cooperation in Global Forums	India and Malaysia actively cooperate in global forums like the United Nations , ASEAN , and the Non-Aligned Movement , advocating for multilateralism, global peace, and development.
Cybersecurity and Counterterrorism	Both nations collaborate on cybersecurity and counterterrorism , sharing intelligence and working together on regional security matters, especially in countering extremist threats.
Space and Science Collaboration	India's ISRO collaborates with Malaysia in satellite technology and space research, with joint initiatives benefiting both countries in technology and scientific advancements.
Culinary Diplomacy	The culinary exchange between India and Malaysia, especially in the Indian cuisine adopted widely in Malaysia, enhances cultural diplomacy and strengthens people-to-people ties through food festivals and culinary events.

This table illustrates the diverse and growing dimensions of the **India-Malaysia relationship**, highlighting the unique areas where both countries interact, cooperate, and mutually benefit across various sectors.

The Indian Diaspora in Malaysia

1. Migration and Settlement

The Indian diaspora in Malaysia is one of the largest ethnic minorities, constituting approximately 7.3% of the population. This community is primarily composed of Tamil-speaking Indians who were brought to Malaysia during British colonial rule as indentured laborers to work in rubber plantations and railways. Over the years, the Indian community has grown to include professionals,

traders, and entrepreneurs, all contributing significantly to Malaysia's economic, political, and cultural development.

2. Cultural Contributions

The Indian diaspora has enriched Malaysian society through food, festivals, and cultural practices. Diwali (the Festival of Lights) and Thaipusam (celebrated at Batu Caves), and Pongal are widely celebrated in Malaysia. Indian cuisine, particularly Tamil and Punjabi dishes, has also become an integral part of Malaysia's food culture, with dishes such as roti canai, dosa, and biryani popular across the nation.

In the arts, Indian influence is evident in the classical dance forms like Bharatanatyam, Kuchipudi, and Kathak, which are practiced in cultural institutions across Malaysia. The film industry, particularly Tamil cinema, continues to have a significant following in Malaysia, and Indian music, including Bollywood hits, is widely enjoyed.

Modern-Day Relations: Economic and Political Ties

1. Trade and Investment

The trade relationship between India and Malaysia has grown significantly in recent years. In 2023, the bilateral trade between India and Malaysia was valued at approximately USD 18 billion, with both countries exchanging goods such as electronics, petroleum, machinery, palm oil, and rubber. Malaysia is a significant trading partner for India within Southeast Asia, and India is one of Malaysia's largest trading partners in the Indian subcontinent.

Both nations have also engaged in economic cooperation in sectors like information technology, education, tourism, and agriculture. Malaysia's role as a hub for palm oil production benefits from India's demand, while India exports a wide range of manufactured goods to Malaysia.

2. Diplomatic and Strategic Relations

Diplomatic relations between India and Malaysia have strengthened significantly in recent years, with both nations engaging in high-level exchanges. India's 'Act East' policy and Malaysia's 'Look East' policy have brought the two countries closer in terms of regional cooperation. Both nations share common interests in regional security, particularly in the Indo-Pacific region, and collaborate in various international forums like the United Nations and the Non-Aligned Movement (NAM).

3. Educational and Cultural Exchange

India and Malaysia have strong educational links, with many Malaysian students studying in India, particularly in fields like medicine, engineering, and information technology. Similarly, India attracts students from Malaysia to its universities, with significant cultural exchange programs fostering mutual understanding.

In the cultural sphere, programs such as the **Indian Cultural Centre** in Kuala Lumpur promote the understanding and appreciation of Indian culture, language, and arts. The establishment of the **Malaysia-India Cultural Centre** in Chennai further strengthens this exchange.

Conclusion: A Shared Future

The cultural, economic, and political relationship between India and Malaysia continues to evolve, enriched by centuries of shared history and heritage. Both nations, rooted in a rich tapestry of traditions and values, now find themselves at the crossroads of modernity and progress. The deep connections that link them, from the Tamil diaspora to trade routes and religious exchanges, continue to form a strong foundation for mutual collaboration in various sectors. As global dynamics shift, India and Malaysia's partnership remains vital, with both countries leveraging their shared cultural legacy to foster innovation, strengthen economic ties, and navigate regional and global challenges. This enduring relationship not only celebrates their past but also promises a vibrant and mutually beneficial future, one where cooperation across diverse fields will continue to grow and thrive..

References

1. Ministry of External Affairs (India). "India-Malaysia Bilateral Relations."
2. Department of Statistics Malaysia. "Population and Demographics."
3. World Bank Report. "India-Malaysia Trade and Investment Overview."
4. UNESCO World Heritage Centre. "Cultural Heritage Sites in Malaysia and India."
5. Asian Development Bank (ADB). "Malaysia's Economic Development and Trade Relations with India."

Penggunaan Modul Act, Believe Dan Achieve Dalam Pengajaran Bahasa Tamil Di Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil (SJKT)

*Sheela Devi Veerasamy / *Mohana Dass Ramasamy / Saravanan Parameswaran*

Department of Indian Studies, University Malaya

17193979@siswa.um.edu.my / rmohana_dass@um.edu.my / 17029132@siswa.um.edu.my

Manuscript received 21 July 2025

Manuscript accepted November 2025

*Corresponding author/First Author

Abstrak

Tujuan utama kajian ini adalah untuk meneliti penggunaan Modul Act, Believe and Achieve (ABA) dalam konteks pengajian Bahasa Tamil (SJKT) di Malaysia. Modul ini telah dibangunkan berasaskan teori Konstruktivisme dan Pendekatan Pengajaran Bahasa Komunikatif (Communicative Language Teaching (CLT)). Lebih lagi, Modul ini mengintegrasikan kaedah drama dan main peranan dalam Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Tamil untuk meningkatkan kemahiran komunikasi dan keyakinan murid dalam Pembelajaran Bahasa Tamil di bilik darjah. Kajian ini dibangunkan dengan menggunakan reka bentuk kaedah campuran iaitu kuantitatif dan kualitatif yang melibatkan borang soal selidik, temubual separa berstruktur dan pemerhatian. Samplek kajian pula terdiri daripada 14 guru Bahasa Tamil dari Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil di Negeri Sembilan dan Selangor. Analisis data kuantitatif diperolehi dengan menggunakan statistik deskriptif. Manakala, data kualitatif dianalisis melalui pengodean tema dan trigulasi. Dapatan kajian menunjukkan bahawa guru mempunyai persepsi positif terhadap pelaksanaan Modul ABA di bilik darjah. Lebih lagi, Modul ABA dapat meningkatkan motivasi, kefasihan berbahasa serta kreativiti di kalangan murid. Kajian ini menegaskan bahawa pendekatan pedagogi berasaskan drama dan main peranan amat relevan dan sesuai sejajar dengan kenyataan dalam PPPM 2013-2025 yang tidak menafikan bahawa proses pelaksanaan transformasi pendidikan perlukan pendekatan dan kaedah pedagogi yang baharu ke arah penguasaan kemahiran yang diperlukan pada abad ke-21. Hasil kajian mencadangkan agar latihan berterusan mengenai pelaksanaan modul ini perlu diberikan kepada para guru. Selain itu, dasar sokongan pentadbir sekolah dalam menyediakan kemudahan infrastruktur juga diperlukan untuk menjalankan aktiviti Pengajaran dan Pembelajaran Modul ABA ini. Tambahan, pendekatan kaedah Drama dalam PdP juga perlu dimasukkan sebagai salah satu Hasil Pembelajaran dalam Dokumen Standard Kurikulum Pelajaran (DSKP).

Kata kunci : Modul ABA, Bahasa Tamil, Drama dalam Pendidikan, Konstruktivisme, Pengajaran Komunikatif.

Abstract

The main purpose of this study is to examine the use of the Act, Believe and Achieve (ABA) Module in the context of Tamil Language education in Tamil National-Type Schools (SJKT) in Malaysia. This module has been developed based on Constructivism theory and the Communicative Language Teaching (CLT) approach. Furthermore, this module integrates drama and role-play methods in Tamil Language Teaching and Learning to enhance students' communication skills and confidence in learning Tamil language in the classroom. This study was developed using a mixed-method design, namely quantitative and qualitative, involving questionnaires, semi-structured interviews, and observations. The study sample consisted of 14 Tamil language teachers from Tamil National-Type Schools in Negeri Sembilan and Selangor. Quantitative data analysis was obtained using descriptive statistics, while qualitative data was analyzed through

thematic coding and triangulation. The study findings show that teachers have positive perceptions towards the implementation of the ABA Module in the classroom. Moreover, the ABA Module can increase motivation, language fluency, and creativity among students. This study affirms that pedagogy approaches based on drama and role-play are highly relevant and appropriate, aligned with the statement in the Malaysia Education Blueprint (PPPM) 2013-2025, which acknowledges that the process of implementing educational transformation requires new pedagogical approaches and methods toward mastering the skills needed in the 21st century. The study results suggest that continuous training regarding the implementation of this module needs to be provided to teachers. Additionally, support policies from school administrators in providing infrastructure facilities are also needed to conduct the Teaching and Learning activities of this ABA Module. Furthermore, the drama method approach in Teaching and Learning also needs to be included as one of the Learning Outcomes in the Curriculum Standards Document (DSKP).

Keywords: ABA Module, Tamil Language, Drama in Education, Constructivism, Communicative Teaching

Pengenalan

Bahasa Tamil merupakan salah satu bahasa tambahan utama dalam sistem pendidikan vernakular Malaysia dan memainkan peranan penting dalam membentuk identiti linguistik serta budaya masyarakat India tempatan (Ramakrishnan, 2024). Pengajaran Bahasa Tamil di Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil (SJKT) bertujuan membina kemahiran mendengar, bertutur, membaca dan menulis dalam kalangan murid supaya mereka dapat menggunakan bahasa tersebut secara efektif dalam kehidupan seharian (Subramaniam & Rajan, 2023). Justeru itu, salah satu tujuan utama pelaksanaan pelaksanaan PPPM 2013-2025 ke arah gelombang transformasi yang telah diutamakan adalah perlunya inovasi dalam pendidikan PdP bagi melahirkan murid yang mampu berfikir kreatif dan kritis dan mampu bersaing dengan dunia global.

Namun begitu, pelaksanaan pengajaran di sekolah rendah masih menghadapi pelbagai cabaran seperti kekurangannya pendekatan inovatif, tumpuan berlebihan terhadap hafalan, dan penglibatan murid yang pasif (Gopinath & Kumar, 2023). Kajian Vygotsky (1978) dan Richards (2020), menunjukkan bahawa pembelajaran bahasa yang berkesan perlu berasaskan pengalaman dan interaksi sosial. Dalam konteks ini, pendekatan berasaskan drama dan main peranan semakin mendapat perhatian kerana ia bukan sahaja memperkukuh kemahiran linguistik tetapi juga membina aspek afektif seperti keyakinan, empati, dan kreativiti (Hu et al., 2025; Luo, 2024). Kajian tempatan oleh Shanmugam (2021) dan Ramalingam et al. (2022) turut membuktikan bahawa pendekatan interaktif seperti penceritaan digital dan aktiviti dramatik dapat membantu pelajar Tamil memahami konteks bahasa dengan lebih mendalam.

Sebagai respon terhadap keperluan tersebut, Modul Act, Believe and Achieve (ABA) diperkenalkan untuk mengintegrasikan teori Konstruktivisme dan Communicative Language Teaching (CLT) dalam pengajaran Bahasa Tamil. Modul ini menumpukan tiga fasa pembelajaran utama:

1. Act - pelajar melibatkan diri dalam aktiviti drama, lakonan, dan simulasi,
2. Believe - pelajar membina keyakinan diri melalui refleksi sendiri dan maklum balas guru, dan
3. Achieve - pelajar menghasilkan pencapaian linguistik melalui persembahan, penulisan, dan komunikasi sebenar.

Pendekatan ini sejajar dengan aspirasi *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia (2013-2025)* yang menekankan pembelajaran berasaskan pengalaman dan pembangunan kemahiran komunikasi abad ke-21. Justeru, kajian ini memberi tumpuan untuk meneroka penggunaan Modul ABA dalam pengajaran Bahasa Tamil, khususnya dari perspektif guru yang berperanan sebagai pelaksana utama di sekolah.

Masalah Kajian

Walaupun pelbagai usaha telah dijalankan untuk memperkaya pengajaran Bahasa Tamil, keberkesanannya masih terhad disebabkan oleh pendekatan tradisional dan kekangan pedagogi yang berterusan (Kupusamy et al., 2022; Raman & Tan, 2018). Kebanyakan guru masih menggunakan kaedah berpusatkan guru dan tumpuan terhadap tatabahasa semata-mata, tanpa memberi ruang kepada murid untuk meneroka bahasa secara aktif (Subramaniam & Rajan, 2023). Hal ini menyebabkan murid cenderung menghafal tanpa memahami, serta kurang keyakinan untuk bertutur dalam bahasa Tamil dengan lancar (Gopinath & Kumar, 2023).

Kajian Durga Devi (2023) dan Vanitha et al. (2024) menegaskan bahawa pengajaran Bahasa Tamil yang bersifat mekanistik telah menyebabkan motivasi murid menurun dan mereka gagal untuk mengaitkan bahasa dengan konteks kehidupan sebenar. Tambahan pula, sebahagian guru tidak menerima latihan dalam pendekatan berasaskan drama dan pembelajaran aktif, menjadikan mereka kurang bersedia untuk melaksanakan strategi pengajaran inovatif seperti modul ABA (Shanmugam, 2021).

Masalah lain yang telah dikenal pasti dalam kajian ini adalah termasuk kekangan masa untuk menjalankan pengajaran dan pembelajaran, kekurangan bahan bantu mengajar, dan ruang bilik darjah yang terhad. Walaupun pendekatan drama telah terbukti berkesan dalam konteks pengajaran bahasa Inggeris dan Mandarin (Luo, 2024; Meedendorp et al., 2025), pelaksanaannya dalam konteks Bahasa Tamil masih jarang dikaji secara sistematik.

Jurang kajian yang wujud ini menunjukkan keperluan untuk menilai penggunaan Modul ABA sebagai satu usaha memperkenalkan pendekatan pembelajaran bahasa yang lebih komunikatif, menyeronokkan, dan berpusatkan pelajar dalam konteks sekolah Tamil. Kajian ini berpotensi memberikan gambaran yang jelas tentang tahap penerimaan guru, amalan pelaksanaan, dan cabaran sebenar yang dihadapi dalam menerapkan pendekatan berasaskan drama di SJKT.

Objektif dan Persoalan Kajian

Kajian ini dijalankan untuk menilai penggunaan Modul Act, Believe and Achieve (ABA) dalam pengajaran Bahasa Tamil di Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil (SJKT) dengan memberi tumpuan kepada pandangan, pengalaman dan cabaran yang dihadapi oleh guru.

Objektif Kajian

1. Menilai persepsi guru terhadap penggunaan Modul ABA dalam pengajaran Bahasa Tamil.
2. Mengenal pasti tahap pelaksanaan Modul ABA oleh guru di bilik darjah.
3. Mengenal pasti cabaran dan kekangan yang dihadapi guru semasa melaksanakan Modul ABA.

Persoalan Kajian

1. Apakah persepsi guru Bahasa Tamil terhadap penggunaan Modul ABA dalam pengajaran mereka?
2. Pada tahap manakah modul ini dilaksanakan dalam konteks bilik darjah SJKT?
3. Apakah faktor-faktor yang menggalakkan atau menghalang pelaksanaan Modul ABA oleh guru?

Sorotan Literatur

Sorotan literatur ini disusun berdasarkan empat tema utama: (i) teori dan asas pedagogi Modul ABA, (ii) penggunaan pendekatan drama dan main peranan dalam pengajaran bahasa, (iii) inovasi pengajaran Bahasa Tamil di Malaysia, dan (iv) jurang kajian yang memerlukan penerokaan lanjut.

Teori Konstruktivisme dan Pengajaran Komunikatif (CLT)

Teori Konstruktivisme, yang diasaskan oleh Vygotsky (1978) dan Piaget (1954), menegaskan bahawa pelajar membina makna melalui pengalaman, penerokaan dan interaksi sosial. Dalam konteks pembelajaran bahasa, teori ini menyokong konsep *learning by doing* iaitu pelajar memahami sesuatu bahasa melalui pengalaman sebenar dan refleksi (Flick, 2022).

Sementara itu, Communicative Language Teaching (CLT) yang dipelopori oleh Hymes (1972) dan diperluas oleh Richards (2020) menekankan keupayaan pelajar untuk berkomunikasi dalam konteks sebenar. CLT melihat pembelajaran bahasa bukan sekadar menguasai tatabahasa, tetapi juga keupayaan menyampaikan mesej secara bermakna.

Gabungan dua-dua teori ini menjadi asas kepada Modul ABA. Kajian oleh Hu et al. (2025) menunjukkan bahawa pembelajaran berasaskan komunikasi dan kolaborasi dapat meningkatkan pemikiran kritis serta kefasihan linguistik murid. Dapatan Putri (2025) pula membuktikan bahawa CLT berkesan meningkatkan penglibatan murid dalam pembelajaran ESL melalui aktiviti berpasangan dan refleksi interaktif. Oleh itu, Modul ABA berperanan sebagai jambatan antara teori dan amalan melalui tiga fasa utama: *Act* (pengalaman), *Believe* (refleksi), dan *Achieve* (pencapaian).

Pendekatan Drama dan Main Peranan dalam Pengajaran Bahasa

Drama dalam pendidikan telah lama diiktiraf sebagai pendekatan pedagogi yang berkesan untuk membina komunikasi dan empati (Heathcote & Bolton, 1995). Kajian Luo (2024) mendapati bahawa process drama dapat meningkatkan kefasihan dan keberanian pelajar dalam bertutur bahasa asing kerana mereka belajar dalam konteks yang menyeronokkan dan bermakna.

Kajian Hu et al. (2025) menegaskan bahawa pendekatan dramatik menggalakkan critical dialogue dan student agency, manakala Meedendorp et al. (2025) membuktikan bahawa latihan berasaskan teater meningkatkan kesedaran sosial, emosi, dan keterlibatan pelajar dalam pembelajaran bahasa.

Dalam konteks tempatan, Rathidevi Shanmugam (2021) menunjukkan bahawa pembelajaran tatabahasa Bahasa Tamil berasaskan teori interaksional dan konstruktivisme meningkatkan kefahaman linguistik pelajar melalui aktiviti interaktif. Begitu juga, Ramalingam et al. (2022) melaporkan peningkatan kemahiran bertutur dan keyakinan pelajar Tamil melalui *digital storytelling* yang juga menekankan unsur dramatik dan penceritaan reflektif.

Kajian antarabangsa oleh Míguez-Alvarez et al. (2025) turut menunjukkan bahawa drama memberi kesan positif terhadap pembelajaran bahasa kedua kerana ia menyediakan persekitaran tanpa tekanan (*low-anxiety environment*) yang memperkukuh keberanian pelajar bertutur. Kesemua kajian ini menyokong prinsip Modul ABA yang menggunakan aktiviti lakonan dan main peranan sebagai strategi pembelajaran berasaskan pengalaman.

Inovasi Modul Bahasa Tamil di Malaysia

Beberapa kajian tempatan menunjukkan keperluan pembangunan modul khusus bagi pengajaran Bahasa Tamil yang bersesuaian dengan keperluan pelajar di SJKT. Kajian Durga Devi (2023) memperkenalkan Prototaip VAGAT, iaitu modul multimedia interaktif untuk meningkatkan kemahiran bertutur murid Tamil. Hasilnya menunjukkan peningkatan dalam kefasihan dan motivasi pelajar. Vanitha et al. (2024) pula membangunkan Modul Penulisan Cerita Tamil berasaskan *Model Inkuiri 5E* dan mendapati model ini meningkatkan kreativiti serta penglibatan pelajar.

Kajian Kupusamy et al. (2022) meneliti kemahiran bertutur pelajar SJKT dan mendapati bahawa murid menghadapi cabaran dalam sebutan, kosa kata dan struktur ayat. Dapatan ini memperkukuh keperluan kepada modul seperti ABA yang menekankan penguasaan lisan melalui aktiviti berasaskan komunikasi dan drama. Selain itu, Gopinath dan Kumar (2023) menekankan bahawa pendekatan gamifikasi dan dramatik mampu meningkatkan minat pelajar Tamil terhadap pembelajaran. Modul ABA, dengan fasa Act, Believe, Achieve, menggabungkan elemen motivasi ini melalui aktiviti kolaboratif dan refleksi diri, menjadikannya seiring dengan pedagogi *Student-Centered Learning (SCL)* yang ditekankan oleh KPM (2023).

Jurang Kajian

Walaupun pelbagai modul telah dibangunkan dalam konteks pengajaran Bahasa Tamil, kebanyakan kajian masih menumpukan kepada kemahiran tatabahasa dan penulisan, manakala aspek komunikasi, drama dan pembelajaran reflektif masih kurang diterokai (Rathidevi, 2021; Durga Devi, 2023). Tambahan pula, tiada kajian terdahulu yang menilai penggunaan Modul ABA secara sistematik di SJKT, terutamanya dari sudut persepsi dan pengalaman guru sebagai pelaksana utama modul.

Kajian ini mengisi jurang tersebut dengan mengkaji penggunaan Modul ABA yang mengintegrasikan teori Konstruktivisme, CLT, dan Drama dalam Pendidikan. Kajian ini bukan sahaja menilai pelaksanaan modul, tetapi juga meneliti pandangan guru terhadap keberkesanan pendekatan dramatik dalam konteks bilik darjah sebenar, sejajar dengan keperluan pedagogi inovatif dalam sistem pendidikan vernakular Malaysia.

Metodologi Kajian

Kajian ini menggunakan reka bentuk kaedah campuran (mixed-methods) yang menggabungkan pendekatan kuantitatif dan kualitatif bagi mendapatkan gambaran yang menyeluruh tentang penggunaan Modul Act, Believe and Achieve (ABA) dalam pengajaran Bahasa Tamil di Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil (SJKT). Pendekatan ini membolehkan penyelidik menilai bukan sahaja tahap pelaksanaan modul, tetapi juga persepsi guru terhadap keberkesanan dan cabaran pelaksanaannya dalam konteks sebenar bilik darjah.

Reka Bentuk Kajian

Kajian ini berasaskan reka bentuk deskriptif yang memfokuskan kepada penilaian amalan semasa guru menggunakan Modul ABA. Pendekatan ini sesuai digunakan apabila penyelidik ingin meneroka pandangan, sikap, dan pengalaman responden terhadap sesuatu fenomena pendidikan (Creswell & Plano Clark, 2022).

Sampel Kajian

Sampel kajian terdiri daripada 14 orang guru Bahasa Tamil dari beberapa SJKT di Negeri Sembilan dan Selangor. Pemilihan sampel dibuat secara pensampelan bertujuan (purposive sampling) bagi memastikan peserta mempunyai pengalaman langsung menggunakan atau menilai modul ABA dalam PdPc Bahasa Tamil. Responden terdiri daripada guru berpengalaman antara lima hingga dua puluh tahun yang aktif dalam pelaksanaan pendekatan inovatif seperti pembelajaran berasaskan drama dan komunikasi.

Instrumen Kajian

Kajian ini menggunakan tiga instrumen utama:

1. Soal Selidik Skala Likert Empat Mata
 - untuk menilai persepsi guru terhadap keberkesanan Modul ABA, tahap penggunaan, dan faktor-faktor sokongan.
 - item diadaptasi daripada kajian Vanitha et al. (2024) dan Hu et al. (2025) dengan nilai kebolehpercayaan Cronbach's Alpha = 0.87.
2. Temu Bual Separuh Berstruktur
 - bagi mendapatkan pandangan mendalam guru tentang pengalaman dan cabaran pelaksanaan Modul ABA.
3. Pemerhatian Bilik Darjah dan Catatan Lapangan
 - bagi mengenal pasti bentuk pelaksanaan sebenar aktiviti drama dan interaksi murid dalam fasa *Act, Believe, Achieve*.

Analisis Data

Data kuantitatif dianalisis menggunakan SPSS Versi 27 bagi menghasilkan statistik deskriptif (min, sisihan piawai, dan peratusan). Data kualitatif pula dianalisis menggunakan pendekatan tematik Braun dan Clarke (2021), yang melibatkan proses pengekodan, pengelompokan tema, dan triangulasi antara temu bual dan pemerhatian. Gabungan analisis ini meningkatkan kesahan dapatan (Flick, 2022).

Dapatan Kajian dan Perbincangan

Persepsi Guru terhadap Modul ABA

Analisis soal selidik menunjukkan bahawa guru mempunyai persepsi sangat positif terhadap penggunaan Modul ABA (min keseluruhan = 3.74). Sebilangan besar responden bersetuju bahawa modul ini meningkatkan penglibatan murid ($M = 3.86$), memupuk keyakinan diri ($M = 3.79$), dan meningkatkan kemahiran komunikasi ($M = 3.71$).

Dapatan ini disokong oleh hasil temu bual yang menunjukkan guru berpendapat bahawa aktiviti drama memberi peluang kepada murid untuk berfikir secara kreatif dan berani menyampaikan pandangan. Guru 5 menyatakan bahawa:

"Sebelum ini murid hanya membaca skrip, tetapi dengan aktiviti lakonan ABA mereka mula berbicara dengan ekspresi dan keyakinan."

Hasil ini sejajar dengan dapatan Luo (2024) dan Míguez-Álvarez et al. (2025) yang menunjukkan bahawa process drama meningkatkan kefasihan dan penglibatan pelajar kerana ia mengurangkan tekanan dan meningkatkan pembelajaran bermakna.

Tahap Pelaksanaan Modul

Tahap pelaksanaan Modul ABA berada pada kategori tinggi (min = 3.78). Guru melaporkan bahawa aktiviti dalam fasa Act seperti lakonan, penceritaan spontan dan simulasi situasi amat digemari pelajar, manakala fasa Believe (refleksi sendiri) membantu pelajar menilai kekuatan diri. Dalam fasa Achieve, pelajar berjaya menghasilkan penulisan kreatif dan persembahan kumpulan yang menunjukkan peningkatan kosa kata dan struktur ayat.

Hasil ini disokong oleh Rathidevi (2021) yang mendapati bahawa pelaksanaan modul interaktif berasaskan teori konstruktivisme dan interaksionalisme meningkatkan pemahaman linguistik dan kreativiti pelajar. Begitu juga, Ramalingam et al. (2022) mendapati bahawa pendekatan *digital storytelling* yang berasaskan naratif dan espresi membantu pelajar Tamil berfikir secara reflektif dan menyampaikan mesej dengan lebih baik.

Cabaran Pelaksanaan Modul ABA

Walaupun pelaksanaan Modul ABA menunjukkan hasil positif, guru melaporkan beberapa cabaran utama yang menjejaskan pelaksanaan optimum, iaitu:

1. Kekangan masa PdPc - guru menghadapi kesukaran melaksanakan aktiviti drama secara menyeluruh dalam tempoh 30-40 minit masa pengajaran (Kupusamy et al., 2022).
2. Kekurangan ruang dan sumber bahan - sebahagian bilik darjah tidak mempunyai ruang yang sesuai untuk aktiviti lakonan atau persembahan kumpulan (Ramakrishnan, 2024).
3. Tahap sokongan pentadbiran dan latihan guru yang terhad - guru belum mendapat latihan profesional khusus tentang penggunaan Modul ABA berasaskan drama dan refleksi (Durga Devi, 2023).

Namun demikian, guru turut menyatakan bahawa modul ini mudah disesuaikan dengan aktiviti kurikulum sedia ada dan mempunyai potensi besar jika diberi masa dan latihan yang mencukupi.

Perbincangan Dapatan

Secara keseluruhannya, dapatan kajian ini menunjukkan bahawa Modul ABA berpotensi menjadi pendekatan pedagogi yang berkesan dalam pengajaran Bahasa Tamil di SJKT. Pendekatan dramatik dan reflektif yang diterapkan dalam modul ini membantu pelajar membangunkan kemahiran linguistik, sosial dan emosi secara serentak.

Hasil ini menyokong teori Konstruktivisme (Vygotsky, 1978) yang menegaskan bahawa pelajar membina makna melalui pengalaman dan interaksi sosial. Pada masa yang sama, ia juga selaras dengan teori Communicative Language Teaching (Hymes, 1972) yang menekankan pembelajaran bahasa berasaskan komunikasi autentik.

Dapatan ini juga bertepatan dengan kajian antarabangsa seperti Hu et al. (2025) dan Putri (2025) yang menunjukkan bahawa pembelajaran bahasa melalui kolaborasi dan drama bukan sahaja meningkatkan

kemahiran bahasa, tetapi juga memperkukuh keyakinan diri dan kreativiti pelajar. Dalam konteks tempatan, Modul ABA berperanan melengkapkan jurang antara pendekatan tradisional dan pedagogi inovatif dengan menyediakan suasana PdPc yang aktif, menyeronokkan dan berpusatkan pelajar.

Implikasi Kajian

Kajian ini memberikan beberapa implikasi penting terhadap bidang pedagogi bahasa, pembangunan profesional guru, dan dasar pendidikan nasional.

Implikasi terhadap Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Tamil

Dapatan kajian menunjukkan bahawa pendekatan drama dan refleksi dalam Modul ABA membantu pelajar memahami konteks penggunaan bahasa dengan lebih bermakna. Oleh itu, implikasinya terhadap pengajaran Bahasa Tamil ialah guru perlu beralih daripada kaedah berpusatkan tatabahasa kepada kaedah berpusatkan komunikasi dan pengalaman. Aktiviti lakonan, simulasi dan penceritaan memberi peluang kepada murid untuk mengaplikasikan kosa kata, struktur ayat dan intonasi secara autentik.

Selain itu, penggunaan Modul ABA juga dapat menyokong pelaksanaan Kemahiran Abad ke-21 (4K-komunikasi, kolaborasi, kreativiti dan pemikiran kritikal) seperti yang digariskan dalam *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025*. Ia menekankan bahawa pembelajaran perlu menggalakkan pelajar berfikir, bertindak, dan berkomunikasi secara aktif (KPM, 2023).

Implikasi terhadap Latihan dan Profesionalisme Guru

Guru merupakan pelaksana utama yang menentukan kejayaan sesuatu inovasi pendidikan. Oleh itu, kajian ini menegaskan keperluan latihan profesional berterusan (Continuous Professional Development, CPD) bagi guru Bahasa Tamil agar mereka lebih bersedia melaksanakan pendekatan berasaskan drama dan CLT. Latihan ini harus merangkumi:

- teknik fasilitasi aktiviti lakonan dan main peranan,
- kaedah memberi maklum balas reflektif, dan
- integrasi teknologi digital (contohnya *digital storytelling* dan *drama video-based learning*).

Dapatan ini selaras dengan cadangan Rathidevi (2021) dan Durga Devi (2023) yang menyatakan bahawa guru perlu dibekalkan kemahiran pedagogi baharu supaya pengajaran Bahasa Tamil tidak lagi bersifat tradisional tetapi interaktif dan bermakna.

Implikasi terhadap Dasar Pendidikan

Hasil kajian ini turut memberi implikasi terhadap pelaksanaan dasar pendidikan kebangsaan yang menekankan pendekatan Pembelajaran Berasaskan Murid (PBM) dan Pengajaran Inovatif. Modul ABA boleh dijadikan model rintis untuk integrasi pendekatan drama dan refleksi dalam kurikulum Bahasa Tamil KSSR. Jika dilaksanakan secara menyeluruh, modul ini berpotensi menyumbang kepada usaha KPM memperkukuh Bahasa Ibunda sebagai medium pembinaan jati diri dan pemikiran kritikal.

Cadangan Penambahbaikan dan Kajian Lanjutan

Berdasarkan dapatan dan refleksi penyelidik, beberapa cadangan dikemukakan bagi memperkukuh pelaksanaan Modul ABA serta memperluas skop kajian akan datang:

1. Memperluas latihan guru:
Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) dan Institut Pendidikan Guru (IPG) disaran melaksanakan bengkel latihan mengenai pendekatan drama dalam PdPc Bahasa Tamil supaya guru lebih yakin mengendalikan aktiviti ABA secara konsisten.
2. Pembangunan bahan sokongan digital:
Modul ABA boleh ditambah baik melalui pembangunan aplikasi digital atau platform interaktif bagi memudahkan guru mengakses bahan lakonan, video pembelajaran, dan panduan refleksi murid.
3. Kajian keberkesanan longitudinal:
Kajian masa depan boleh menilai keberkesanan Modul ABA secara longitudinal dengan menggabungkan kaedah pra dan pasca ujian (t-test) untuk mengukur perubahan prestasi murid dari segi lisan, penulisan, dan motivasi.
4. Pengembangan modul ke peringkat lain:
Kajian lanjutan wajar menilai kesesuaian ABA untuk prasekolah dan sekolah menengah Tamil agar pembelajaran berasaskan drama dapat diintegrasikan sepanjang kesinambungan pendidikan Bahasa Tamil.
5. Kajian perbandingan lintas bahasa:
Kajian seterusnya boleh membandingkan keberkesanan pendekatan ABA antara Bahasa Tamil, Bahasa Melayu, dan Bahasa Inggeris bagi mengenal pasti potensi modul ini sebagai model pedagogi pelbagai bahasa di sekolah vernakular Malaysia.

Kesimpulan

Kajian ini membuktikan bahawa penggunaan Modul Act, Believe and Achieve (ABA) berpotensi memperkukuh pengajaran Bahasa Tamil melalui pendekatan drama, refleksi, dan pembelajaran berasaskan pengalaman. Guru menunjukkan persepsi positif terhadap modul ini kerana ia mampu meningkatkan penglibatan, keyakinan dan kefasihan berbahasa murid.

Walaupun terdapat cabaran seperti kekangan masa dan sumber, dapatan menunjukkan bahawa Modul ABA menyediakan ruang pembelajaran aktif dan menyeronokkan yang berpusatkan murid serta sejajar dengan prinsip konstruktivisme dan CLT. Modul ini bukan sahaja memperkaya strategi PdPc Bahasa Tamil, tetapi juga memperkukuh usaha KPM dalam melahirkan murid berfikiran kreatif dan komunikatif.

Secara keseluruhannya, kajian ini menyarankan agar Modul ABA dijadikan satu inovasi berimpak tinggi dalam sistem pendidikan Tamil vernakular dan dikembangkan melalui latihan guru, bahan digital, serta kajian lanjutan bagi menilai impak jangka panjang terhadap pembelajaran bahasa ibunda di Malaysia.

Rujukan

- Braun, V., & Clarke, V. (2021). *Thematic analysis: A practical guide*. SAGE Publications.
- Creswell, J. W., & Clark, V. L. P. (2017). *Designing and conducting mixed methods research* (4th ed.). SAGE publications.
- Durga Devi, T. (2023). *Pembinaan Prototaip VAGAT Dalam Peningkatan Kemahiran Bertutur Murid Sekolah Tamil*. *Jurnal Pendidikan Bahasa Tamil Malaysia*, 13(2), 45-58.
- Flick, U. (2022). *Introducing research methodology: A beginner's guide to doing a research project* (4th ed.). SAGE.
- Gopinath, S., & Kumar, M.(2023). *Integrating gamification in Tamil language learning to enhance motivation*. *Malaysian Journal of Education Studies*, 48(3), 90-102.
- Heathcote, D., & Bolton, G. (1995). *Drama for learning: Dorothy Heathcote's mantle of the expert approach*. Heinemann.
- Hu, X., Wang, L., & Li, Y. (2025). *Drama pedagogy and communicative competence in language education*. *Teaching and Teacher Education*, 134, 104374.
- Hymes, D. (1972). *Communicative competence*. In Pride, J. B., & Holmes, J. (Eds.), *Sociolinguistics* (pp. 269-293). Penguin.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2023). *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025 (Semakan)* Putrajaya: KPM.
- Kupusamy, D., Omar, M. S., & Samsudin, N. H. (2022). *Kemahiran bertutur dalam kalangan murid sekolah jenis kebangsaan Tamil di daerah Seremban*. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 12(3), 45-60.
- Luo, Y. (2024). *Process drama and student engagement in multilingual classrooms*. *Journal of Applied Linguistics and Education Research*, 18(2), 121-137.
- Meedendorp, J., Bell, S., & Andrews, R. (2025). *Drama-based learning to enhance emotional literacy in language education*. *Educational Psychology International*, 29(1), 54-70.
- Míguez-Álvarez, C., Pérez-Ferreiro, E., & Arias, M. (2025). *Drama in second language learning: A systematic review*. *Language Teaching Research*, 29(1), 78-95.
- Piaget, J. (1954). *The construction of reality in the child*. Basic Books.
- Putri, N. A. (2025). *Communicative language teaching and student agency in ESL contexts*. *TESOL Journal*, 16(1), 205-219.
- Ramakrishnan, M. (2024). *Cabaran guru Bahasa Tamil dalam pengajaran abad ke-21*. *Malaysian Journal of Humanities and Language Studies*, 14(2), 102-113.

Ramalingam, S., Ganesan, V., & Devi, P. (2022). *Digital storytelling as a pedagogical tool in Tamil language education. Asian Journal of Education and e-Learning*, 10(4), 55-68.

Rathidevi, S. (2021). *Pembinaan, pelaksanaan dan kesan modul tatabahasa Bahasa Tamil berpandukan teori interaksional, teori konstruktivisme dan strategi dekonstruktivisme. Jurnal Pendidikan Bahasa Tamil Malaysia*, 11(1), 1-16.

Richards, J. C. (2020). *Approaches and methods in language teaching* (4th ed.). Cambridge University Press.

Shanmugam, R. (2021). *Pendekatan main peranan dalam meningkatkan kemahiran komunikasi murid Tamil. Jurnal Pendidikan Bahasa dan Komunikasi*, 12(2), 67-81.

Subramaniam, K., & Rajan, V. (2023). *Issues and challenges in teaching Tamil as a first language in Malaysian vernacular schools. Language Education in Asia*, 14(3), 230-241.

Vanitha, V. A. P., Ravindaran, M., & Sillalee, S. K. (2024). *The effectiveness of a Tamil story writing-learning module guided by the 5E Inquiry Learning Model among Tamil school students. International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 14(12), 1846-1850.

Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.

JABATAN PENGAJIAN INDIA

Jabatan Pengajian India telah ditubuhkan sebagai sebuah Jabatan di dalam Fakulti Sastera dan Sains Sosial di Universiti Malaya pada tahun 1956. Kini Jabatan ini menawarkan kursus dalam dua aliran, iaitu, Aliran A yang terdiri dari kursus-kursus yang berkaitan dengan Bahasa dan Kesusasteraan Tamil dan Aliran B, yang terdiri dari kursus-kursus mengenai aspek-aspek persejarahan dan sosio-budaya masyarakat India dan masyarakat orang-orang keturunan India di Malaysia pada zaman purba, pertengahan dan moden. Kursus-kursus Aliran A diajar dalam Bahasa Tamil, manakala kursus-kursus Aliran B diajar dalam Bahasa Malaysia bagi tempoh selama 7 semester untuk Sarjana Muda Sastera (B.A). Kursus-kursus ijazah dasar yang ditawarkan oleh Jabatan ini juga diambil pelajar-pelajar sebagai subjek elektif yang mengambil mata pelajaran lain. Jabatan ini juga menyediakan rancangan pembelajaran untuk ijazah-ijazah Sarjana Sastera (M.A) dan Kedoktoran (Ph.D) melalui penyelidikan.

மலாயாப் பல்கலைக்கழகக் கலை-சமூக அறிவியல் புலத்தின் ஒரு துறையாக இந்திய ஆய்வியல் துறை 1956-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இளங்களைப் பட்டத்திற்கான மூன்றை ஆண்டுகாலப் படிப்பில் இத்துறை இரு பிரிவுகளிலான பாடங்களை வழங்கி வருகின்றது. தமிழ் மொழி, இலக்கியம் ஆகிய பாடங்கள் முதற்பிரிவில் உள்ளன. மலேசிய இந்திய சமூகம் உள்ளிட்ட இந்திய சமூகத்தின் பழங்கால, இடைக்கால, தற்கால வரலாற்று, சமூகப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் தொடர்பான பாடங்கள் மலேசிய மொழியான மலாய்மொழியில் வாயிலாகப் பயிற்றுவிக்கப்படும் இரண்டாம் பிரிவில் உள்ளன. இத்துறை பட்டப்படிப்பிற்கு அளிக்கும் பாடங்களை ஏனைய துறைகளில் பயிலும் மாணவர்களும் விருப்பப் பாடங்களாக ஏற்றுப் பயில்கின்றனர். பொருளாய்வின் மூலமாக முதுகலை, முனைவர் (கலாநிதி) ஆகிய உயர்பட்டங்களைப் பெறுவதற்குக் கல்வித்திட்டங்களையும் இத்துறை வழங்குகின்றது.

The Department of Indian Studies was established as a department of the Faculty of Arts and Social Sciences of University of Malaya in 1956. The department is offering two streams of courses, namely Stream A and Stream B, courses on Language and Literature and Socio-Culture, respectively. The former is related to courses in language and literature. It is thought in the medium of Tamil language. The latter is related to courses in Socio-cultural aspects of Indians in Malaysia and general. It is thought in the medium of Malay language. The A Stream courses expose students to various aspects of language and literature of Tamil and its development covering various periods; the ancient, medieval, and modern through these courses. The B Stream courses expose students to various aspects of historical and socio-cultural of the Indians in Malaysia and its developments of the Indians throughout various eras; ancient, medieval and modern. The department also offers undergraduate and postgraduate programmes. The undergraduate degree, B.A., could be obtained within three to four years. The postgraduate degrees, M.A and Ph.D by research, usually take two to three years, minimum.

Jabatan Pengajian India telah ditubuhkan sebagai sebuah Jabatan di dalam Fakulti Sastera dan Sains Sosial di Universiti Malaya pada tahun 1956. Kini Jabatan ini menawarkan kursus dalam dua aliran, iaitu, Aliran A yang terdiri dari kursus-kursus yang berkaitan dengan Bahasa dan Kesusasteraan Tamil dan Aliran B, yang terdiri dari kursus-kursus mengenai aspek-aspek persejaraan dan sosio-budaya masyarakat India dan masyarakat orang-orang keturunan India di Malaysia pada zaman purba, pertengahan dan moden. Kursus-kursus Aliran A diajar dalam Bahasa Tamil, manakala kursus-kursus Aliran B diajar dalam Bahasa Malaysia bagi tempoh selama 7 semester untuk Sarjana Muda Sastera (B.A). Kursus-kursus ijazah dasar yang ditawarkan oleh Jabatan ini juga diambil pelajar-pelajar sebagai subjek elektif yang mengambil mata pelajaran lain. Jabatan ini juga menyediakan rancangan pembelajaran untuk ijazah-ijazah Sarjana Sastera (M.A) dan Kedoktoran (Ph.D) melalui penyelidikan.

மலாயாப் பல்கலைக்கழகக் கலை-சமூக அறிவியல் புலத்தின் ஒரு துறையாக இந்திய ஆய்வியல் துறை 1956-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இளங்களைப் பட்டத்திற்கான மூன்றரை ஆண்டுகாலப் படிப்பில் இத்துறை இரு பிரிவுகளிலான பாடங்களை வழங்கி வருகின்றது. தமிழ் மொழி, இலக்கியம் ஆகிய பாடங்கள் முதற்பிரிவில் உள்ளன. மலேசிய இந்திய சமூகம் உள்ளிட்ட இந்திய சமூகத்தின் பழங்கால, இடைக்கால, தற்கால வரலாற்று, சமூகப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் தொடர்பான பாடங்கள் மலேசிய மொழியான மலாய்மொழியில் வாயிலாகப் பயிற்றுவிக்கப்படும் இரண்டாம் பிரிவில் உள்ளன. இத்துறை பட்டப்படிப்பிற்கு அளிக்கும் பாடங்களை ஏனைய துறைகளில் பயிலும் மாணவர்களும் விருப்பப் பாடங்களாக ஏற்றுப் பயில்கின்றனர். பொருளாய்வின் மூலமாக முதுகலை, முனைவர் (கலாநிதி) ஆகிய உயர்பட்டங்களைப் பெறுவதற்குக் கல்வித்திட்டங்களையும் இத்துறை வழங்குகின்றது.

The Department of Indian Studies was established as a department of the Faculty of Arts and Social Sciences of University of Malaya in 1956. The department is offering two streams of courses, namely Stream A and Stream B, courses on Language and Literature and Socio-Culture, respectively. The former is related to courses in language and literature. It is thought in the medium of Tamil language. The latter is related to courses in Socio-cultural aspects of Indians in Malaysia and general. It is thought in the medium of Malay language. The A Stream courses expose students to various aspects of language and literature of Tamil and its development covering various periods; the ancient, medieval, and modern through these courses. The A Stream courses expose students to various aspects of historical and socio-cultural of the Indians in Malaysia and its developments of the Indians throughout various eras; ancient, medieval and modern. The department also offers undergraduate and postgraduate programmes. The undergraduate degree, B.A., could be obtained within three to four years. The postgraduate degrees, M.A and Ph.D by research, usually take two to three years, minimum.